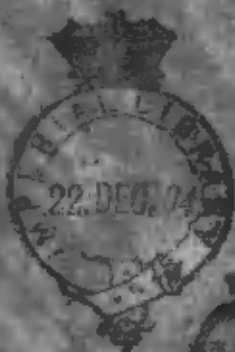

۱۴۰
چول حدیث

No
140

*a Book of Tradition
of Mohammed.*

*In Arabic, with a commentary
of the title in each, in Persian.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِجَهْلِ حَدِيثِ خَيْرِ النَّبِيَّاتِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

حَدِيثِ أَوَّلٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَرَأَ

وَحَفِظَ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أُمَّتِي ^{يَعْنِي عَمَلِي}

سَمَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي السَّمَاءِ وَلِيًّا وَفِي

الْأَرْضِ فَيَقِيهَا وَحْشَهُ اللَّهُ تَعَالَى مَعَ الْأَنْبِيَاءِ

الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

حَدِيثِ رُومٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ الْعَمَلِ

مَنْ أَمَّتِي قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ حَدِيثِ يَمِّمٍ قَالَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ الْفَرِيضَةَ

فَقَبِلَ مِنْهُ الْإِيمَانُ مَرَّةً وَاحِدَةً قَالَ عَلَيْهِ

السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الظُّهْرِ عَامِدًا

فَقَبِلَ مِنْهُ الْأَنْبِيَاءُ وَالْمُرْسَلُونَ مَرَّةً وَاحِدَةً

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ

عَامِدًا فَقَبِلَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمَقْرَبُونَ

مَرَّةً وَاحِدَةً قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ

الْمَغْرِبِ عَامِدًا فَقَبِلَ مِنْهُ الْقُرْآنُ مَرَّةً وَاحِدَةً

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْبُحْرِ

عَامِلًا فَبَيَّنَّا مِنْهُ الْوَحْيَ مَرَّتَيْنِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الْغَدَاةِ فِي الْجَمَاعَةِ فَكَانَ نَأْمًا

صَلَّى مَعَ أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرِينَ حَجًّا

مَرَّتَيْنِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى صَلَاةَ

الظُّهْرِ فِي الْجَمَاعَةِ فَكَانَ نَأْمًا صَلَّى مَعَ إِبْرَاهِيمَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ أَرْبَعِينَ حَجًّا مَرَّتَيْنِ قَالَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الْعَصْرِ فِي الْجَمَاعَةِ

فَكَانَ نَأْمًا صَلَّى مَعَ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِائَتِينَ

حَجًّا مَرَّتَيْنِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى صَلَاةَ

الْمَغْرِبِ فِي الْجَمَاعَةِ فَكَانَ نَأْمًا

في الجماعة
المغرب فكانما صلى مع عيسى عليه السلام ثمانين
جماعة حديث يرويه قال عليه السلام من صلى
صلوة العشاء في الجماعة فكانما صلى مع
محمد الرسول لله صلى الله عليه وسلم صلاة
جماعة حديث يرويه قال عليه السلام من لم يصل
صلوة الفجر لم يكن في مازقة بركة حديث
قال عليه السلام من لم يصل صلوة الظهر لم يكن
في وجهه نور حديث يرويه قال عليه السلام
من لم يصل صلوة العصر لم يكن في اعضائه نور

حديث شاربهم قال عليه السلام من لم يصل صلاته

المغرب لم يكن في طعامه لذّة حديثهم

قال عليه السلام من لم يصل صلاة العشاء

لم يكن موصفا في الدنيا حديث شاربهم قال النبي

عليه السلام من شتم اليومد الأحمر ولم

يصل علي فقد جفاني حديث شاربهم قال النبي

عليه السلام من بال كان يتكلم مع الله تعالى

فليقر أم القرآن حديثهم قال النبي عليه السلام

أهل القرآن أهل الله خاصة حديثهم

قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَعَمْ الشَّيْخُ الْقُرَّاتُ
لِصَاحِبِهِ حَدَّثَنِي وَرَوَى قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ أَعَانَ تَارِكُ الصَّلَاةِ بِدْرَةٍ فَكَأَنَّمَا زَا
مَعَ أُمِّهِ الْفَمْرَةَ حَدَّثَنِي بِرُومٍ قَالَ النَّبِيُّ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَعَانَ تَارِكُ الصَّلَاةِ بِلُقْمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَكَأَنَّمَا هَدَمَ الْكَعْبَةَ بِيَدِهِ الْفَمْرَةَ
حَدَّثَنِي وَجَاهِمٌ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ
أَعَانَ تَارِكُ الصَّلَاةِ بِشَرْبَةٍ مِنَ الْمَاءِ فَكَأَنَّمَا
خَالَفَ نَبِيَّهِ وَجَاهِبَ الْأَنْبِيَاءَ مِنْ قَبْلِي

حَدَّثَنَا بِتَرْجُمَةٍ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَلِمُوا عَلَى
الْيَهُودِ وَالنَّصْرَانِيِّينَ وَلَا تَسَلِمُوا عَلَى يَهُودِ
أَقْبِيهِ فَيَلْبَأَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ يَهُودِ أُمَّتِكَ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَسْمَعُونَ إِلَّا الذِّكْرَ وَالْأَقَامَةَ
وَلَمْ يَحْضُرُوا فِي الْجَمَاعَةِ حَدَّثَنَا بِتَرْجُمَةٍ وَشَقَّاهُ
النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ يَسْمَعُ الذِّكْرَ وَالْأَقَامَةَ
وَلَمْ يَحْضُرْ فِي الْجَمَاعَةِ فَكَأَنَّمَا زَانِعٌ أَمْرًا
مَرَّةً حَدَّثَنَا بِتَرْجُمَةٍ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلُّوا
وَعَادُوا الَّذِينَ فِي أَقَامَتِهِمْ فَقَدْ قَامَ الْوَيْفُ

وَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ هَدَمَ الدِّيْنَ
حَدَّثَنَا بِتِمْ شَم قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعِدِّكَ يَبْقَى فِي
النَّارِ ثَمَانِينَ حَقْبَةً حَيْثُ يَنْتَهِي
قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَكَلَّمَ
بِكَلَامِ الدُّنْيَا فِي خَمْسِ مَكَانٍ
يَبْعَثُهُ اللَّهُ تَعَالَى كَصُورَةٍ
الْخَنَازِيرِ أَوْ لَهَا فِي الْمَسْجِدِ
ثَمَانِينَ مَكَانًا فِي مَجْلِسِ الْعُلَمَاءِ

وَتَالِثُهَا فِي الْجَنَازَةِ وَرَابِعُهَا
فِي الْقَبْرِ وَخَامِسُهَا فِي تِلَاوَةِ
الْقُرْآنِ حَدِيثُ سَيِّدِ امِّ قَالٍ النَّبِيِّ عَلَيْهِ
السَّلَامُ سَيِّدِي زَمَانٍ عَلَيَّ
أَصْتَيْتُ بِحُبُّونِ الْخَمْسِ وَيَسْتَوُ
الْخَمْسُ بِحُبُّونِ الْحَيَاةِ وَيَسْتَوُ
الْمَوَاتِ بِحُبُّونِ الْقُصُورِ وَيَسْتَوُ
الْقَبُورِ بِحُبُّونِ الدُّنُوبِ
وَيَسْتَوُ التَّوْبَةُ بِحُبُّونِ

الْمَالِ وَيَنْسَوْنَ الْحِسَابَ يُحِبُّونَ
الْخَلَائِقَ وَيَنْسَوْنَ الْخَالِقَ حَدِيثُ أَبِي يُونُسَ
قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِلَّهِ تَعَالَى
فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ أَلْفَ رَحْمَةٍ
يُنْزِلُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ لِلْعَاقِلِينَ
وَالْبَاطِلِينَ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعُونَ
وَتِسْعَ لِلْعُلَمَاءِ وَالْمُتَّقِينَ وَطَالِبِ
الْعِلْمِ وَرَحْمَةً وَاحِدَةً لِسَائِرِ النَّاسِ
حَدِيثُ أَبِي وَدُورٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْعَالِمُ بِلاَ عَمَلٍ كَالْجَسَدِ بِلاَ مَدَحٍ

وَالْفَقِيرُ بِلاَ صَبْرٍ كَالنَّهْرِ بِلاَ مَاءٍ

وَالْغَنِيُّ بِلاَ كَرَمٍ كَالشَّجَرِ بِلاَ ثَمَرٍ

وَالْمَلِكُ بِلاَ عَدْلٍ كَالْغَنَمِ بِلاَ

مَلْعٍ وَالشَّابُّ بِلاَ تَوْبَةٍ كَالْ

بَيْتِ بِلاَ ثَقَفٍ وَامْرَأَةٌ بِلاَ حَيَاءٍ

كَالْطَّعَامِ بِلاَ مَنَعٍ حَدِيثِي وَبِسْمِ

قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلَقَ

وَاللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُ أَدَمَ مِنْ أَرْبَعَةِ

أَشْيَاءَ

أَشْيَاءٌ مِنْ سَاءٍ وَتَارِدٍ رَجٍ وَ

طَيِّبٍ فَإِنْ كَثُرَ يَسَّارُهُ فَهُوَ

لَيْسَ وَإِنْ كَثُرَ نَارُهُ فَهُوَ حَرِيصٌ

وَإِنْ كَثُرَ بَرِيحُهُ فَهُوَ كَذَّابٌ

وَإِنْ كَثُرَ طَيِّبُهُ فَهُوَ كَسَلَانٌ

حَدِيثُ بَيَاضٍ جَاهِلٍ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ

السَّلَامُ مَنْ تَعَلَّمَ مَسْئَلَةً وَاحِدَةً

قَلَّدَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلْفَ قُلْدَةٍ

مِنْ قَوِيٍّ وَوَهَبَ اللَّهُ تَعَالَى

لَهُ مَدِينَةٌ مِنَ الذَّهَبِ وَ
غُفِرَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ أَلْفَ ذَنْبٍ
وَبُنِيَ لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ عَلَى جَسَدِهِ
حَجَّةٌ وَحُمْرَةٌ حَتَّى يَرَى عِيسَى قَالَ
النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَمَّاكَ
إِطَالِبِ الْعِلْمَ وَكُوفِلْكَ وَاحِدٍ
أَوْ ذَرَاهِمٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى
ثَوَابَ جَهَنَّمَ أَحَدٍ مِثْلِي شَيْئاً
وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سَيَافِ زَمَانٍ عَلَيْكَ أُمِّيَّةٌ يُفْهَمُونَ
النَّاسُ مِنَ الْعُلَمَاءِ وَالْفُقَرَاءِ كَمَا
يُفْهَمُونَ الْغَنَمُ مِنَ الذِّبَابِ ابْتِلَاءٌ
هُمُ اللَّهُ تَعَالَى بِثَلَاثِ بَلِيَّاتٍ
أَوَّلُهَا سُلْطَانُ جَابِرٍ وَالثَّانِي
يَرْفَعُ الْبَرَكَةَ مِنَ الْمَرْزُوقِ وَالثَّالِثُ
يُخْرِجُ مِنَ الدُّنْيَا بَغِيرَ الْإِيمَانِ
حَدِيثٌ يَسِيرٌ وَهَفِيمٌ قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا

يَخْشَى أَحَدَكُمْ أَنْ يَرْفَعَ
رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ
اللَّهُ تَعَالَى رَأْسَهُ كَوَاسٍ لِلْجَارِ
وَأَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ تَعَالَى صُورَهُ
كَصُورَةِ الْجَارِ حَدِيثٌ سَيِّئٌ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَوَامُ الدُّنْيَا بِأَرْبَعَةِ أَشْيَاءٍ
أَوَّلُهَا يَعْلَمُ الْعُلَمَاءُ وَثَانِيهَا
يَعْتَدِلُ الْأُمَرَاءُ وَثَالِثُهَا يَسْتَحَاقُ

الْأَغْنِيَاءَ وَابْعَثْ يَدَ غَوَّةٍ

الْفُقَرَاءَ حَدِيثٌ سَيِّئٌ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ يَضَعُكَ بِهَا

أَهْلُ الْمَجْلِسِ يَخْلُقِ اللَّهُ تَعَالَى

ثَلَاثَ مِائَةِ مَلَكٍ يَلْعَنُونَ لَهُ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ حَدِيثٌ جَمِيلٌ قَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الَّذِي يُصِيرُ فَقِيرًا إِلَىٰ آخِرِهِمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مِثْلُ صَلَوةِ الْخَمْسِ كَمِثْلِ نَهْرٍ جَارٍ

عَلَىٰ بَابٍ أَحَدَكُمْ فَلْيَغْتَسِلْ فِي كُلِّ

يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ لَمْ يَبْنِ

ذُنُوبَهُ ذُرَّةَ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ

حَيَاةٌ

١٠
مِكْيَالَ مَن وَفَىٰ رُفِي لَهُ وَمُطَفَّفٌ

طُفِفَ لَهُ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَىٰ

وَيَدُّ لِلطَّافِفِينَ الذِّئْبَ إِذَا

اَلْتَأَوَّاعِي النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

قَالَ الْبَيْهَقِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ أَعْطَىٰ ذِرَاعًا لِلْمَغْنِيِّ جَعَلَ اللَّهُ

حَبَّةَ طَوْهَا خَمْسُونَ ذِرَاعًا

تَأْكُلُ لَحْمَهُ وَغَطَّيَتْهُ الْحَبَّةُ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَعْطِيَ ثَوْبًا

لِلْمَغْنِيِّ أَلْبَسَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَمَةِ

حُلَّةً مِنْ حُلَّةِ النَّبِيِّينَ قَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْقِسَامُ فِي الشَّاهِدِ لَوْ كَانَ

حَقًّا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ أَكَلَ مَعَ الْمُغْفُورِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

قَالَ ابْنُ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْلُ الْبِدْعِ
كَلَابُ أَهْلِ النَّارِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَنْ يَسُحِ اسْمِي فِي الْأَذَانِ وَدَضَعَ
إِبْهَامِيهِ عَلَى عَيْنَيْهِ وَلَا يَمُدُّ غُفْرَ اللَّهِ لَهُ الْفُ
ذَنْوُبُ مِنَ الْكَبَائِرِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ يَخْرُجُ مِنَ الْجَهَنَّمَ
حَيَّةٌ أَسْمُهُمُ يُشْرُومُ أَسْمَاهُمْ فِي السَّمَاءِ
وَذَنبُهَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَشَفَتُهَا مِنَ الْمَشْرِقِ
إِلَى الْمَغْرِبِ فَنَادِي فِي الْعَرَصَاتِ بِالْقِيَمَةِ

قَالَ آيُنْ أَهْنِي قَالَ جَبِيئُ مَا تَطْلُبُ
يَا هَرَيْشُ قَالَ أَطْلُبُ أَنْفَارًا وَأَهْمَانًا
الْصَّلَاةَ وَالشَّائِي مَانِعُ الزَّكَاةَ وَالشَّالِثُ
شَارِبُ الْخَمْرِ وَالرَّابِعُ عَاقُ الْوَالِدَيْنِ
وَالْخَامِسُ مَنْ تَكَلَّمَ بِكَلَامِ الدُّنْيَا فِي
الْمَسْجِدِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ
مِنْ مَوْجِبَاتِ الْفَقْرِ تَكْوِينُ الْعَامَةِ جَالِسًا
كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَسَرَّعَ
فَإِمَّا أَوْ تَعَمَّقَ قَاعِدَكَ إِيَّكَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بِبَالٍ

لَا دَوَاءَ لَهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ قَرَأَ الْفَاتِحَةَ أَوْ يَجِئُكُمْ نَبِيَّتِ الْمَيِّتِ

فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ قَبْلَ الزَّوَالِ تَسْوِيَتْ الرُّوحُ

الْمَيِّتِ لَا تَكُنْ إِلَّا رَدَّاحٌ يَرْجُحُ إِلَى مَا تَحْتِ

الْعَرْشِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ حَقَّ الظُّهْرِ يُسَبِّحُ اللَّهَ

تَعَالَى مَعَ الْمَلَائِكَةِ قَدْ أَتَى الْفَاتِحَةَ أَوْ يَجِئُكُمْ

نَبِيَّتِ الْمَيِّتِ قَبْلَ صَلَوةِ الظُّهْرِ يَرْجُحُ

الرُّوحُ إِلَى الْقَابِرِ وَيُلْعَنُ إِلَى الْجَنَّةِ الْآخِرِ

نَقَلَ عَنْ الْمَصَابِيحِ رَوَى عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

عَنْ أَبِيهِ وَجَدَهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا الرَّائِيَةُ فِي حَدِيثٍ فَأَعْرِضُوا
بِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى إِنْ كَانَ مُوَافِقًا قَبِلُوا
مُخَالَفًا فَرَدُّوا فَلَوْلِكَ أَوْلَادِي
أَيُّ السَّادَاتِ انْكَانَ أَعْمَالُهُمْ مُوَافِقًا
لِأَعْمَالِنَا قَبِلُوا وَإِنْ كَانَ أَعْمَالُهُمْ
مُخَالَفًا فَرَدُّوا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ الْمَوْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ كَالسَّمَاءِ فِي الْمَاءِ
وَالْمُخَالَفُونَ فِي الْمَسْجِدِ كَالطَّيْرِ فِي النَّقْصِ
قَالَ

فَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنَّ بِتُوكٍ وَقِيَامٍ
مِنَ الصَّلَاةِ وَكَانَ قَتْلَ أَخِيهِ وَتُوكَ
الصَّلَاةِ وَقِيَامٍ فَكَانَ مَا هَدَمَ الْكَعْبَةَ مِنْ
تُوكِ الصَّلَاةِ ثَلَاثَ أَوْقَاتٍ فَكَانَ قَتْلُ
نَبِيِّهِ مِنْ تُوكِ الصَّلَاةِ أَرْبَعَ أَوْقَاتٍ
فَكَانَ تَارِيفٌ مَعَ أُمِّهِ سَبْعِينَ مَرَّةً فِي الْكَعْبَةِ
وَمِنْ تُوكِ الصَّلَاةِ خَمْسَ أَوْقَاتٍ قَالَ اللَّهُ
تَعَالَى يَا عَادِي أَخْرَجْ مِنْ بَيْنِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
فَاخْلُكْ يَا سَوَائِي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَنَّ رَجُلًا تَأَخَّرَ الصَّلَاةَ مِنَ الْوَقْتِ

فَتَحَّ اللَّهُ تَعَالَى فِي قَبْرِهٖ بِأَمَامَةِ النَّارِ قَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ رَجُلًا لَوْ حَرَقَ

سَبْعِينَ مِصْحَفًا وَلَوْ نَاسَبَعِينَ مَرَّةً

هُوَ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ

وَاحِدَةً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَنِي

جِبْرِئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَسَبْعِينَ

مَلَكًا يَقُولُ الْيَهُودِيُّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقَنِي يَهُودِيًّا وَلَا خَلَقَنِي نَصْرَانِيًّا يَقُولُ

الْغُرَابُ

النَّصْرَ لِيُحْمَدَ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي نَصْرًا

وَلَا خَلَقَنِي مَجُوسِيًّا وَيَقُولُ الْمَجُوسِيُّ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي مَجُوسِيًّا وَلَا خَلَقَنِي

كَافِرًا وَيَقُولُ الْكَافِرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي

كَافِرًا وَلَا خَلَقَنِي كَلْبًا وَيَقُولُ الْكَلْبُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي كَلْبًا وَلَا خَلَقَنِي

خَنَزِيرًا وَيَقُولُ الْخَنَزِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقَنِي خَنَزِيرًا وَلَا خَلَقَنِي تَارِكًا لِلصَّلَاةِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَكَلَ

الْكُنْتُمْ فَمَا زِلْتُمْ مَعَ أُمَّهِ سَبْعِينَ
سَنَةً فِي جُوفِ الْكَعْبَةِ وَلَا يَبَالُ شَفَعَهُ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحَبَّ
أَوْلَادِي خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ
أُمُّهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَنْ رَأَى أَوْلَادِي وَلَا قِيَامًا مَاتَ ابْتِلَاءً
اللَّهُ تَعَالَى بِبَلَاءٍ لَا حَوْلَ لَهُ قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَدَّى أَوْلَادِي
لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاتَهُ وَلَا زَكَوَاتِهِ وَلَا

صَوْمُ مَنْ رَانَ مَاتَ مَاتَ مَنْ رَانَ فَمَاتَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَهَانَ أَوْلَادِيَّ
فَكَأَنَّمَا أَهَانِي وَمَنْ أَهَانِي فَكَأَنَّمَا
أَهَانَ اللَّهَ وَمَنْ أَهَانَ اللَّهَ فَقَدْ كَفَّرَ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَرَادَ مَحَبَّةَ
فِي الْجَنَّةِ فَلْيَحِبِّ الْعُلَمَاءَ وَالْفُقَرَاءَ وَالطَّالِعَاتِ
الْوَالِدِينَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ
سَمِعَ إِسْمِي وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَقَدْ جَفَانِي

بسم الله الرحمن الرحيم

بخدمتی حد و شای به عدم مر خدا بر جل جلاله و عظم

که علم علایع عالم را بر افراشت و چهل جهل و چهار دور

ادمار محمول گذاشت و در ده بسیار و تحیات ^{چهار} پست

و شافع زور حشر احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله که معلم

شرعیست و بین احکام طریقت و برآل و بریه و اول او که

خورشید ملک شرعیست و ماه آسمان طریقت اند با در ستم

کثر اکثر اما بعد حمد و در و بسیار و تحیات پستار کنه کار امید

بر حجت پروردگار محمد این منجود اصل الله الرحمن الرحیم نه و

کتاب

که چون فضل کرد کار و کرم آفرید کار تعالی الله و تو به طاعت
در حق این گناه کار بسیار و شمار بود زیرا بام شب است بایام
که بولست عمر عزیز خود را در تحصیل علوم دینی صرف کرده
پس بر نوع کسبت و علم هر جنس نمی در نظر آورد و ببالا صبا که
آن بر چهل بابت و در هر باب ده حدیث از نظر امین کتاب
از بسیار است بر حجم کرد و اند برای مبتدیان و کسانی که غلط
اطلاع ندارند تا چون خوانند بر سیم آن واقع گردند و در هر
روز از مجلال بار تعالی خواست تا بر زبان این سیماره هر صد
و ثواب براند و لحاظ و دلال که هر روز الله بالاجابت
جَدِّهِ عَلٰی مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ :

در فضیلت علم و علما

در فضیلت کلام طیب

در فضیلت سبب

در فضیلت درود

در فضیلت ایمان

در فضیلت تکیه نماز

در فضیلت سواک و غسل

در فضیلت خیر

در فضیلت غار باجماع

در فضیلت زوجه

در فضیلت مسجد

در فضیلت سوار

در فضیلت رفق

در فضیلت غار فیاضه

در فضیلت غار است

در فضیلت زکوة

در فضیلت صدقه

در فضیلت الحکم

در فضیلت دعا

در فضیلت استغفار

در فضیلت

در فضیلت دگر در فضیلت البج

در فضیلت قوبه

در فضیلت فقر در فضیلت کفاح

در عقوبت زانی

در عقوبت نوطی در عقوبت خمر خوار

در فضیلت تیر انداختن

در حق مادر و پدر و فرزند در حق فرزند و برادر و پدر

در فضیلت تواضع

در فضیلت خاموشی در منع بسیار خوردن

در منع خنده و تمسخر

در فضیلت سیدین بیمار در فضیلت ذکر است

در فضیلت ذکر کور در غیبت

نوم کردن در فضیلت صبر کردن

در فضیلت علم و علماء قال البیه

صلی الله علیه وسلم یا ابن مسعود جلی صک

فی حلقة العلماء لا تمس قلباً ولا تکتب حرفاً

خیر لك من اعتناق الف مربة ونظرک

الی وجه العالم خیر لك من اعطاء الف

فهرس فی سبیل الله تعالی و اسلا ملک علی

العالم خیر لك من عبادة الف هنية

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم بر این مسوود داشتش تو در حلقه عالم
که قلم بردستی هر روز و هر شب عریفه نویسی بهتر است قمر از آواز او کردی
برقه و دیدی تو بسو عالم بهتر است قمر از او ادنی هر روز است خدا
و سلام کردن تو بر عالم بهتر است قمر از عبادت هر روز است

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقِيهِ وَأَحِلُّ شَدُّ
عَلَى الشَّيْطَانِ وَخَيْرٌ مِنْ سَبْعِينَ أَلْفَ عَابِدٍ
مُجْتَمِعِينَ أَلْفَ دَرَجَةٍ پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم
یک عالم منقره و دوشو در بر شیطان است و بهتر است از هفتاد و هزار
دوازده هزار بر سر کار افعال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضْلُ
الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ عَلِيٍّ أُمِّيٍّ پیغمبر گفت

صلوات الله عليه وسلم فضل عالم بر طوبای محاسن است که فضل من بر آ
 قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ اِسْتَعْلَمَ
 لِيَتَعَلَّمَ عِلْمًا عَفْوًا لِلَّهِ لَهُ قَبْلُ أَنْ يَخْتَطُوا
 يَتَوَكَّفَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ولم يركه فليس وركانه به نیت احق
 علم بر این نزد خداست و این را شنیدند که گاه زید قَالَ النَّبِيُّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكِرْمُ وَالْعُلَاءُ فَإِنَّهُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ كَوْمَاءُ يَتَوَكَّفَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 نَظَرَ إِلَى وَجْهِ الْعَالِمِ فَفُجَّحَ بِهِ خَلْقَ اللَّهِ
 تَعَالَى بِثَلَاثِ النَّظَرَةِ وَالْفَرَجَةِ مَلَكَ يَسْتَفْضِي
 لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ يَتَوَكَّفَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ولم يركه وركانه

هر گاه عالم را بر این نزد خداست و این را شنیدند که گاه زید

برپند و شاد شود خدای عز و جل را که در این شهر است و در آن سعاد

فرشته فرستد که آن فرشته را در آن شهرش خود به زور قیامت

قَالَ الْبُتِّي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْكُومِ عَالِمًا

فَقَدْ كَرَّمْتِ وَمِنْ كَرَمِي فَقَدْ كَرَّمْتُ لِلَّهِ

وَمِنْ كُومِ اللَّهِ فَأَوْبَهُ فِي الْجَنَّةِ سَمِعْتُ

علیه وسلم هر که عالم را کرامی دارد بدست که هر که او را بدست دهد که

مرا کرامی دارد بدست که خدا را عز و جل را کرامی است پس جابر او را

قَالَ الْبُتِّي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَوْمُ الْعَالِمِ

أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ الْجَاهِلِ سَمِعْتُ

خوب عالم فاضل است از عبادت جاهل قال البتّي

[illegible]

قَالَ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِي الْجَنَّةِ بِمَنْ كُفْتُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةُ زِيَارَتِ كُنْدِ عَالَمِي رَابِعَةٌ ^{بِ}

عَالَمِ رُودِ اِیْسِ چنانست که مراد زیارت کرده باشد هر کس

عالمی مصافی کند اِیْسِ چنانست که مراد مصافی کرده باشد

و هر که نزدیک عالم نشیند اِیْسِ چنانست که بامش نشسته باشد

و هر که بامش در دنیا نشیند خدای عزوجل او را در

بهشت بامش نشاند قال النبی صلی الله علیه وسلم

مَنْ تَعَلَّمَ حَرْفًا فَهُوَ مُوَلَّدَةٌ بِمَنْ كُفْتُ صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةُ قِيَامِ مَوْرَانِ حَرْفِي رَابِعَةٌ ^{اَوَّلَتْ} اَوَّلَتْ

قال النبي

صلى الله عليه وسلم من قال لا اله الا الله

كل يوم مائة مرة جاء يوم القيمة وجهه

على ضوء القمر ليلة البدر ^{در عرش ماه شب چهارم} بغير كفت ^{وسلم} صلى الله عليه وسلم

هر که هر روز صد بار بگوید لله الا الله ^{یقین} مؤقنا به دخل

الجنة بغير كفت ^{وسلم} بگوید لله الا الله

و افضل الدعاء بگوید و در کفتن بیکمان بود یعنی

شک و اتفاق در دل او نبودا و در بهشت رود

قال النبي صلى الله عليه وسلم افضل الذكر لا

اله الا الله

۷
اَلَا اِنَّهُ فَا فَضْلُ الدَّعَاءِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی

لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ حِصْنُ مَنْ دَخَلَ حِصْنُ اَمِنْ

مِنْ عَذَابِيْ بِمَنْ كَفْتُ صَلى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^{صَلُّوا}

ذَكَرَ لِلّٰهِ اِلَّا اللّٰهُ هَتَفَ صَلُّوا مِنْ دَعَاءِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَتَفَ كَفْتُ عَذَابِيْ عَزَّوَجَلَّ لِلّٰهِ

اِلَّا اللّٰهُ حَمْدُ مَنْ كَفْتُ دَعَاءِ دَعَاءِ

اِيْمَنْ كَرْدَ دَعَاءِ هَتَفَ مَنْ قَالَ اَللّٰهُ تَعَالٰی

بِحَمْدِهِ وَسَلَّمَ اَدُوْا زَكَاةً اَبْرَأَكُمْ فَاِنْ زَكَاةً

اَبْرَأَكُمْ فَاِنْ زَكَاةً اَبْرَأَكُمْ اَللّٰهُ تَعَالٰی بِمَنْ كَفْتُ

به هیز رکوعه تنهای خود ذکر رکوعه تنها گفتن که لا اله

الا الله است قال النبي صلى الله عليه وسلم عامن

عبد يقول لا اله الا الله الا ان يقول الله لا

صديق عبي لا اله الا انا اشهدو يا مملكتي

فقد غفرت له ما تقدم من ذنبه يعزفت

صلى الله عليه وسلم نيت به بنده که بگوید لا اله

الا الله مگر آنکه خدای عزوجل مسکوبه راست

گفت ای بنده من نیت خدای سر او را بر پیش

جز من کواه یا شیدی فرستادن من بیایم

کلمات

کتابان پیشین این بنده قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم
من قال لا اله الا الله محمد الرسول خالصا
دخل الجنة بلا حساب ثم کفتم صلی اللہ علیہ وسلم
هر که بگوید لا اله الا الله محمد الرسول الله و کفتم
این کلمه خالص باشد از شرک و نفاق در روز قیامت
در بهشت بی حساب قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم
من قال اول کلامه لا اله الا الله و آخره
کلامه لا اله الا الله و عمل الف سنه و ان
الف سنه لا یسأل الله عن ذنب واحد

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وکسلم هرگز اول سخن گفتن

لااله الا الله باشد و آخر سخن گفتن لااله باشد

و هزار باری کند اگر چه هزار سال بزیاد خدا آید

از پنج کسبه پیغمبر رسد قال النبی صلوات الله علیه وسلم

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بغير عَجَب طَارَ لَهَا

طَائِرٌ تَحْتَ الْعَرْشِ يُنَادِي مَعَ الْمُسْلِمِينَ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ يَكْتُبُ لَهُ ثَوَابَهُ

صلوات الله علیه وسلم هر که بگوید لااله الا الله بی عجب برآورد

بدان گفتن او پرنده زیر عرش میگوید

با تسبیح تار و ز قیامت نبشتم شود ثواب
این جمله مگویند کان لا اله الا الله قال ^{النبي}

صلی الله علیه وسلم من قال لا اله الا الله
مئة مرة عقر له ذنوبه ان كان مثیل

زید البحر پیغمبر گفت صلی الله علیه وسلم هر که
بگوید لا اله الا الله یکبار پیامبر در خدا ابتلا

کند تا آن اگر چه کند تا آن وی هم چند کف دریا
باشد قال النبي صلی الله علیه وسلم اذا

مر المؤمن علی مقابر المسلمين فيقول

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ
وَلَهُ الْحُكْمُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَعَالَى تِلْكَ الْقُبُورُ كُلُّهَا وَغَفَرَ اللَّهُ
لِقَائِلِهَا وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ الْفَحِشَةَ وَرَفَعَ اللَّهُ
لَهُ الْفَ دَرَجَةً وَحَمَّى اللَّهُ عَنْهُ الْفَسِيئَةَ بِبَنِي

كَفَتْ عَنِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُونِ بَكَدَرْدَمَنْ

دُرْكَوَرِشْتَانِ مُسْلِمَانِ پَسِ بَكُویدِ لِلَّهِ

إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَشَنَ كَرْدَنَ

خبر ایتعالی جمله کورستان و بیا مرزد
مرکزینده این کلمه را و بنویسند خدا تعالی
مرور را هزار نیکی و دور گرداند خدا تعالی ^{جل}
از وی هزار بریدی

قال النبي صلى الله عليه وسلم ما من عبد يقول
بسم الله الرحمن الرحيم الا يذوب
السيطان كما يذوب الرصاص في النار
پس گفت خدا تعالی و سلم نیست هیچ بنده
که بگوید بسم الله الرحمن الرحيم شیطان مذوب ^{گردد}

چنانچه بگوید از دوزخ بر آتش قال النبي
صلى الله عليه وسلم ما من عبد
يقول بسم الله الرحمن الرحيم الا
امر الله تعالى ليكرام كاتبين ان
يكتبنا في ديوانه اربع مائة الف
درجة في الجنة ومحى عنه اربع مائة
الف سيئة بنفركفت صلى الله عليه وسلم
نستب ارج مائة كه بگوید بسم الله الرحمن
الرحيم انكر كه فرمايد خدای عز و جل من فرشتگان
اکرام کاتبین

گرام کاتبی که بنویسند در دیوان آن بنده و

چهار صد هزار درجه در بهشت و محو گرداند از ذنوب

او چهار صد هزار بدی قال النبي صلى الله عليه وسلم

من قال بسم الله الرحمن الرحيم مرة لم يبق

من ذنوبه ذرة بنفر كفت صلى الله عليه وسلم

روایت کرده که از عبد الله بن مسعود رضی الله

عنه که گفت من از پیغمبر شنیده ام که هر کس اسم

الرحمن الرحیم یکبار بگوید ذره از گناهان

او باقی نماند قال النبي صلى الله عليه وسلم

مَنْ كَتَبَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فُجِّدَهُ عَظِيمًا

عَفَرَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

صلى الله عليه وسلم انه يقول بسم الله الرحمن الرحيم

خوب و پاکیزه یعنی میم و حار را کور کند و سردی را

درست بنویسد از برای تعلیم دانشنام

خدا یتعالیٰ پیامرزد خدای غم و جلی کنان

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا قُلُوْا لَیْسَ بِیْہِ حَیْثُ کَانَ عَلَیْہِ سَلَامٌ

إِذَا كَتَبَ أَحَدُكُمْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلْيَعْبُدُوا اللَّهَ الَّذِي تَخْلُقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عِندَ عِلِّيِّينَ

٢٠

قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم ثلثة وثلاثون قولاً

يكون يكي ارضها بسم الله الرحمن الرحيم بسم

بايد كه الرحمن را در اذ كن قال النبي صلى

عليه وسلم ان الله تعالى زين السما والكواكب

وزين الملائكة بحبب نيل عليه السلام وزين

الجنة بالخمر والقصور وزين الانبياء

بمحمد عليه الصلوة والسلام وزين الالام جمع

وزين الليالي بليلة القدر وزين الشهوات

بشهر رمضان وزين المساجد بالكنعة

وزين الكتب بالقران وزين القران

الذين هم في شجرة فاكهة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدَرْسَتِ كِه حِدَا تَعَالَى بِيَارِ اسْت
وَمِنْ رُفْعَتِ رُفْعَتِ رُفْعَتِ رُفْعَتِ رُفْعَتِ

آسَمَانْدِ اسْتَارِ كَا وَفَرَشِ كَا نَزْجِ بَرِ سَلَامِ

بِيَارِ اسْتِ رُوزِ عَا رَا بِرُوزِ حُجَّهِ بِيَارِ اسْتِ

وَشَهْرِ اسْتِ قَدْرِ بِيَارِ اسْتِ وَمَاهِ تَارِ

بِمَاهِ رَمَضَانَ وَمَسْجِدِ عَا رَا بِجَانِ كَعْبَةِ سَا

وَكُنْ بِهَا رَا بَقَرَانِ بِيَارِ اسْتِ وَتَمْرَانِ اسْتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ لَكُمْ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
لَكُمْ اللَّهُ

کَتَبَ اللَّهُ نَجْمَهُ مِنَ الْمُبَرَّاتِ وَبَرِيءٌ مِنَ

الْكُفْرِ وَالنِّفَاقِ بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِ ^{وَسَلَّمَ}

هَرَكَةً يَكُونُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَدِيعَةً

نَامَ لَهَا وَكَانَ مِنْ نِكَاحِهَا أَنْ كَرَدَ لَهَا وَبَنِيَتْ

وَبَنِيَتْ أَرَادَ أَنْ يَكْفُرَ وَنَفَاقَ قَالَ ^{النَّبِيُّ}

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ^{ذَنْبِهِ}

بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةً يَكُونُ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِمَا حَزَرَ خَدِيعَةً كَتَبَ اللَّهُ ^{مَشْنُونٌ}

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قُمْتُمْ فَقُولُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

فَإِنَّ النَّاسَ لَا يُغْنَاؤُكُمْ وَبِعَنَاقَتِهِ

عَنِ ذَٰلِكَ يَنْفِرُكَفَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بدرستی که بایستید شهادت جمعی پس بگوئید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

پس بدرستی که مردمان غیبت نکنند شما را

و باز دارد نوشته این نزل از غیبت کردن

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قُمْتُمْ فَقُولُوا

بِسْمِ اللَّهِ

فی مجلس قفوا بسم الله الرحمن الرحيم صلى الله
على محمد وكل الله على الناس ملكا

يمنعهم من الغيبة حتى لا يغتابوكم عليكم
پس بسم الله گفت صل الله علیه وسلم چون بنشینید

شما بجالسید بگوید بسم الله الرحمن الرحيم
وصل الله على محمد واهله واولاده
بر او مکل کرد از شما مانع کند مردمان را از

غیبت کردن از شما و از شما غیبت نکنند و بجهت گفتن بسم
گفتن

وقال النبي صلى الله عليه وسلم من صلى على علي

مَرَّةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا

پس بگفت صَلَّی اللہ علیہ وسلم ہر کہ یکبار

درود بر من فرستد خدای عزوجل ^{بار}

درود بروی فرستد قال ابی بنی ^{یعنی محمد و پیغمبر فرستد} صَلَّی اللہ

علیہ وسلم من صَلَّی عَلَیَّ الْفَ مَرَّةً

لَمْ یَمُتْ حَتَّى یُبَشِّرَ لَهُ بِالْجَنَّةِ بِمَرَّةٍ

صلی اللہ علیہ وسلم ہر کہ بر من ہزار بار درود

فرستد بخیر دآن بندہ تا فرزد نہ ہند ^{اورا}

به بہشت قال ابی ^{صلی اللہ علیہ وسلم}

صلی علی

مَنْ صَلَّى عَلَىَّ أَلْفَ صَلَاةٍ لَمْ تَمُتْ

الْقَارِ خِلْدُهُ أَبَدًا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ هَرَّ بِرَأْسِهِ فِي رُوحِ

عَدَايَ عَزَّ وَجَلَّ أَلَسَ دُونَ بَوَاقِ

هَرَّ كَرَسُوذٍ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ نَسِيَ الصَّلَاةَ عَلَىَّ فَقَدْ أَخْطَأَ

طَرِيقَ الْجَنَّةِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يَقُولُ مَنْ هَرَّ بِرَأْسِهِ فِي رُوحِ عَدَايَ عَزَّ وَجَلَّ

أَلَسَ دُونَ بَوَاقِ كَذِبِي

قال النبي صلى الله عليه وسلم أولي الناس
في الجنة أكثرهم علي صلواته بنوعكف

صلى الله عليه وسلم أولي ترو ستر او اتر

مردمان در بهشت کسی بوده بر من بسیار

درود گفته باشد قال النبي صلى الله

عليه وسلم صلواتكم علي يحق

لذنوبكم كما يحق الماء النار

سمر کفصل الله علیه وسلم در روز قیامت

شما بر من پاک کم کرد اندکنا مان شما

همانکه

چنانکه کم کند آب مرآتش را قال النبی

صلی اللہ علیہ وسلم من صلی علی

فی کل یوم الجمعة اربعین مرة محی

تعالی عنه ذنوب اربعین سنة

پیغمبر گفت صلی اللہ علیہ وسلم هر

درود فرستد بر من در هر جمعه چهل بار

خدا بقالی چهل ساله کند مان او را

یاک کردار فضل و کرم خویش قال النبی

صلی اللہ علیہ وسلم ما من دعا

الْأَيْنَهُ وَبَيْنَ الدَّرَجَاتِ حَتَّى
يُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى آلِي وَإِذَا فَعَلَ
ذَلِكَ كُفِّرْتُ ذَلِكَ الْحِجَابُ وَدَخَلَ
الدُّعَاءُ فَإِذَا اللَّهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ
رَحِمَ الدُّعَاءُ سَمِعْتُ صَلَواتِ اللَّهِ
وَسَلَّمَ نَبِيَّ دُعَاءٍ مَكَرَ أَنْكُمْ مَبَانِ أَنْ
دُعَاءٍ وَمَبَانِ خَدَّائِ اللَّهِ بِرَدِّهِ هِيَ
مَا أَنْكُمْ دُرُودُ وَفَرَسْتُمْ بِرَمْنٍ وَبِرَبِّهِ ^{ال} مَبَانِ
مَنْ يَخُونُ دُرُودُ وَفَرَسْتُمْ بِرَمْنٍ بِرَبِّهِ هِيَ
بَابُ نَوَازِ

باره بنمود و دعا کرد و درود و اگر درود
 فرستد دعا باز کرد و قال النبی صلی الله
 علیه و سلم من صلی علی مرّة قفص
 لعلی مائة حاجة سبعین منها فی
 الآخرة و ثلاثین فی الدنیا بنی کف
 صلی الله علیه و سلم هر که بر من یکبار درود
 فرستد خدای عز و جل صد حاجت او برآورده
 میگرداند و هفتاد حاجت از حاجتهای
 آخرت و سی حاجت از حاجتهای دنیا

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى
 عَلَيْهِ صَلَواتٌ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ
 وَمَلَائِكَتُهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَواتٍ يَمْزُجُهُنَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكِبَارِ رُؤُوسِهِ
 فرستد خدای عز و جل و فرشتگان او

بروی ده بار در روز فرستد

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدِّجَانُ مَعْرِفَةُ الْقَلْبِ
 وَاقْرَأْ بِالسَّانِ وَعَمِلْ بِالْأَسْمَاءِ
 بسم الله الرحمن الرحيم

پیغمبر گفت صلی الله علیه وسلم ایمان
شما حاجت خدای عزوجل است بدل و افروز -

کردن نیکوکار و کار کردن بحکم شریعت

قال النبي صلى الله عليه وسلم الإيمان

عزبان و لباسه التقوى و ريقته

الحياة و ثمرة العلم پیغمبر گفت صلی الله

علیه وسلم ایمان بر ریشه است و پوشش او

پیرهن کار است و آرایش او ثمر است و هو

علم است قال النبي صلى الله عليه وسلم

لَا إِيمَانَ لِمَن لَّا أَمَانَتٌ لَهُ سَمِعْتُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيَّ إِيمَانٍ

مَرَكِ رَاكِعٍ نَبِيَّ كَذَارِدٍ أَمَانَتٍ بَعِي

كَذَارِدٍ نَمَازٍ بِاجْمَاعَتِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ

حَتَّى يُحِبَّ لِإِخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

الْتَفَاتِ بِمَعْنَى كَلِمَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُؤْمِنٌ نَبَا شَدِيدِيكَ مِنْ شَمَالِ دُورِ نَدَارِ

بِرَادِ مُؤْمِنٍ رَا حُنَا نَجَرِ دُورِ سِتِّ مِيدَارِ

بِرَادِ مُؤْمِنٍ

من نفس خود را قال النبي صلى الله عليه وسلم
لَا يُبَالُ نَسْرٌ فِي صَدْرِهِ وَلَا إِسْلَامٌ عَمَلُهُ
بغير کفایت صلى الله عليه وسلم ایمان ستر
در سینه مو من و اسلام آتشکار کردن

آن ستر را قال النبي صلى الله عليه وسلم
لَا يَتِمُّ الْإِيمَانُ إِلَّا بِقَبُولِ الْفَرَائِضِ
وَلَا يُفْسِدُ إِلَّا بِخَوْرِ الْفَرَائِضِ مِنْ
نَفْسٍ مِنْهُ وَالْإِضْدَاعُ غَيْرُ حُجُودٍ قَبِ
وَمَنْ تَمَّتْ لَهُ الْفَرَائِضُ وَحَبِلَتْ

لَا إِيمَانَ لِمَن لَّا أَمَانَتَ لَهُ سَمِعْتُ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيَّتَ إِيمَانٍ
مَرَّكَسَ رَاكِعَ نَبِيَّتَ كَذَرْدَنَ أَمَانَتِ بِنِ
كَذَرْدَنَ نَمَازِ بَا جَمَاعَتِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّ
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ
حَتَّى يُحِبَّ لِإِخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ
لِنَفْسِهِ سَمِعْتُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مُؤْمِنٌ فَبِأَشَدِّ يَكِي إِزْ شَمَانَا دُوسْتِ نَدَارِ
بِرَادِزِ مُؤْمِنِ رَا جَنَابِخِرِ دُوسْتِ مِيدَارِ دُورِ
مُؤْمِنِ

۱
من نفس خود را قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم
لِلْإِيمَانِ نِسْرٌ فِي صَدْرِهِ وَالْإِسْلَامُ عَمَلٌ
بِغَيْرِ كَيْفٍ صلی اللہ علیہ وسلم ایمان نیت
در سینه مومن و اسلام آشکارا کردن است

آن سِر را قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم
لَا يَتِمُّ الْإِيمَانُ إِلَّا بِقَبُولِ الْفَرَائِضِ
وَلَا يَفْسِدُ إِلَّا بِخَوْدِ الْفَرَائِضِ مِنْ
نَقْصٍ مِنْهُ وَالْفَرْضُ بغيرِ حُدُودٍ قَبْ
وَمَنْ تَمَتَّ لَهُ الْفَرَائِضُ وَجَبَتْ لَهُ الْحِلَّةُ

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم ایمان
تمام نشود مگر بقبول کردن فرائض و تباها
نشود مگر بنگر شدن از فرائضها هر که در فرائضها
او نقصان باشد و نگر شدن عقوبت
کرده شود و هر که فرائضها تمام باشد بهشت
مراورد واجب کرد قلل النبي صلى الله
عليه وسلم الإيمان لا يزيد ولا ينقص
ولكن له حد فان نقص ففي حده
نقص وان زاد ففي حده زاد
صلوات الله علیه وسلم

شهادة أن لا اله الا الله وحده لا شريك

واشهد ان محمدا عبده ورسوله وحده

الصلاة والزكاة والصوم والحج والفصل

الجنابة فمن زاد في حده زادت حسناته

فمن نقص منه نقص وتقص ثوابه

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم ایمان زیاده

و کم نشود چرکه مرا ایمان را حد است اگر

تقصان شود در حد او نقصان و اگر

زیاده نشود در حد او زیاده نشود اصل

ایمان گفتن کلمه شهادت و حذر و نماز
و روزه و زکوة و حج و غسل جنابت
پس هر که زیاده کند درین حدیث نقصان
شود در ثواب فقال النبی صلی الله
عیه وسلم من قال الایمان یرید
و ینقص و مات علی حاله من قبره
مکتوب بین عینیه انه یسأل عن
رحمة الله فلا یقال شیءا علیه
صلی الله علیه وسلم هر که بگوید که ایمان
زیاده

زیاده و نقصان شود و بهمین گفتار
بمیرد چون از کور بر خیز میان دو چشم
او نبشته شود که این بنده نومید است
از رحمت خدای عزوجل و شفقت

من نیاید قال النبی صلی اللہ علیہ
وسلم الا یحان قید الفک من غیر
رجلا عن دمه فقتل له انا بیری
من القاتل والکان المقتول

کافر اسمک صلی اللہ علیہ وسلم

ایمان بنده شب خون است هر که بفرستد
از خون او پس بکشد مرا و مرا من از او
کنده بیزارم اگر چه کشته شده گاه و خنده
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَلَقَ
اللَّهُ الْإِيمَانَ وَخَلَقَهُ بِالْجُودِ الْحَيَا
وَخَلَقَ اللَّهُ الْكُفْرَ وَخَلَقَهُ بِالْجُلْ
وَالْجَفَاءِ سَمِعْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

چون اهل بهشت در بهشت در آینه

خدا می عز وجل ایمان را بنیافرید و کفر را
بنیافرد

آنرا بخواه نردی و شرم بیا فرید کفر

را و کرد گرفت آنرا به بخل و بد کرد^{ری}

قال النبي صلى الله عليه وسلم إذا

دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي الْجَنَّةِ

وَأَهْلُ النَّارِ فِي النَّارِ فَا مَرَّ اللَّهُ

أَنْ يَخْرُجَ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ

فِي قَلْبِهِ ذَرَّةٌ مِنَ الْإِيمَانِ يَنْفَعُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْفَعُ أَهْلَ بَهشت

در آینه و اهل دوزخ در دوزخ آینه

بفرماید خدای عز و جل تا بپذیرد اگر

از آتش دوزخ کسی را که باشد در دل

او ذره از ایمان

قال النبی صلی الله علیه وسلم

مَنْ أَدْنَى سَبْعِ سِنِينَ مُحْتَسِبًا كَتَبَ اللَّهُ

لَهُ بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ سَبْعُ كَفِّاتٍ اللَّهُ

وسلم هر که هفت سال مؤکد ذی کند و مرده

از خدای بطلبد نبوی خدا شتعالی

برای او پلری از آتش
دوزخ

بیزاری از آتش و روح قال النبی ص

اللہ علیہ وسلم من اذن سنة و

له الجنة ومن اذن لنفسه صلوات

ایماناً و احتساباً غفر الله له ما تقدم

من ذنبك و ما تاخره پیغمبر ص

علیه وسلم هر که یکسال با نیکماری بگذرد

بهشت واجب گردد و هر که گوید با نیکماری

برای پنج نماز پی ام و مزد از خدا است

طلب کند آن پشیمان و پشیمان خدا را عزوجل

بیا مرزوق را علی بنی صلی الله علیه وسلم

ثَلَاثَةَ يَوْمٍ يَعْصِمُهُمُ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

الشَّهِيدُ وَالْمُؤَذِّنُ وَالْمُتَوَكِّلُ

فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَوَّلُ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ يَنْفَتَحُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَرُوهُ أَنْذَرَكُمْ خُذُوا بِنِعَالِي

نَكَاهِدُكُمْ فِيهِ نَزَلَ مِنْ عَذَابِ قَبْرِ كِي

شَهِيدٌ دَوْمٌ مُؤَذِّنٌ يَوْمَ كَيْهِ رَوْزِ جَعْمِ

يَا ثَبَّ جَعْمِ بِمِيرْدَقِ الْبَنِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّ النَّاسَ مَا فِي النَّاسِ

وَالْقَدَمِ

وَالْقِيَامِ فِي صَفِّ الدَّوَلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا

إِلَّا أَنْ يَسْتَهْوُوا عَلَيْهِ يَسْتَهْوُونَ وَ

لَوْ عَلِمُوا مَا فِي الْقُبُورِ لَسَبَقُوا إِلَيْهِ

وَلَوْ عَلِمُوا مَا فِي الْعِشَاءِ وَالصُّبْحِ

لَلَّاتَوْهُمَا وَلَوْ كَانَ حَبْرًا يَنْوُكُفْتُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَمْ يَرِدْ مَا نَدَّرْ

كُفْتُ بَانِكُمْ زَوَايَتَادَنْ دَرْ صَفِّ

اول چه ثوابت پس آنرا نیا بندم

بقصد کردن هر آینه قصد کننده

اگر مردمان بدانند که ساختن مسافر
و عروس و مرده چه ثواب است هر آینه
پیش دستی کنند و اگر مردمان بدانند
که در نماز خفتن و بامداد چه ثواب است
هر آینه قصد کنند اگر چه آهسته آهسته
باید رفتن یعنی بقوت زانو و تهیگاه
رفتن قال البنی صلی الله علیه وسلم
اِذَا كَانَ الْمُؤَذِّنُ اِذَا انْفَجَّتْ
ابْوَابُ السَّمَاءِ وَاسْتَجِيبَ الدَّاعِی
وَ اِذَا كَانَ الْمُؤَذِّنُ

وَإِذَا كَانَ عِنْدَ اللَّفَاحَةِ لِمُحَمَّدٍ

دَعْوَةٌ يَنْفَعُ كَفَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ چُونِ مُؤَدِّشَنِ نَزْدِ يَكِ بَانِگَمَازِ

بَاشَدِ دَرِ بَایِ آسَمَانِ کُشَادَه شُودِ

وَدَعَا مُسْتَجَابِ کَرْدَدِ چُونِ نَزْدِ يَكِ

اِقَامَتِ شُودِ هِجِ دَعَا رَدِّ شُودِ قَالَ ^{النَّبِيُّ}

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ عِنْدَ

اِسْتِمَاعِ الْبُذَانِ مَرْحَبًا بِالْقَائِلِ ^{يُطْلَقُ}

عَدْلًا وَمَرْحَبًا بِالصَّلَاةِ أَهْلًا

کَتَبَ اللَّهُ لَهُ الْفَحْشَةَ وَحُمِي

عَنْهُ الْفَسِيخَةُ وَرَفَعَ لَهُ دَرَجَةً

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم هر که

بوقت شنیدن ما بنگماز مرحبا با الق

عَدَلًا وَمرحبا با الصلواة اهلا

بگوید خدا شتعالی بنویسند برای

او هزار نیکی و دور کرد اندازد

هزار بدی و بلند کرد اندام او را

پیغمبر از درجه کمال انبی صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْرُؤُ لِلَّهِ ذَاكَ بِالذِّهْنِ

وَالْفِضَّةِ وَحَدَّثَ رُو عَنْ الْأَمَامَةِ

بِغَيْرِ كُفٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْكَفِّ

كَفَّتْ أَرْزُرُ وَنَقَرَهُ بِخَرِيدٍ وَحَذَرَ

كُنَيْدَ أَرَامَتِ كَرْدَنَ قَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَذِنَ وَإِنْ مَنَعُوكَ

وَلَا تُؤَامَ وَإِنْ مَنَحُوكَ

پیغمبر گفت صلی الله علیه وسلم بانگماز

بگو اگر ترا منع کنند و اقامت

مکن اگر چه ترا عطا دهند قال

النبی صلی الله علیه وسلم

من سمع الأذان ولم یقل

مثل ما یقول المودن

فإنه یتقل علی لسانه

کلمة الشهادة عند الشرع و من سمع

الأقامة ولم یقل مثل ما یقول المودن فإنه
عن المود

يُجْمَعُ السُّجُودُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا سَجَدَ

الْمُؤْمِنُونَ بِغَيْرِ كُفْتٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هَرَكَةً بَالِغًا زُشُودًا وَجَوَابَ مُؤَذِّنٍ حَتَّى يَخْرُجَ

مِكَوِيذَ نَكْوِيذَ بِوَقْتِ مَرْدَانِ كَلِمَةِ شَهَادَةِ

بِرِزْيَانِ كِرَانِ كَرْدَانِيذَ شُود وَهَرَكَةً

اقَامَتِ بَشُود نَكْوِيذَ حَتَّى يَخْرُجَ مُؤَذِّنٌ مِكَوِيذَ

مَرْدَانِ قِيَامَتِ بِحَوْنِ مَوْمِنَانِ سَجْدَةِ كَشْدَ

اَوْ بَارِزَانِيذَ اَرْسَجْدَةِ كَرْدَانِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثٌ تَحْتَ طَلْعِ الشَّمْسِ

يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّ الْعَرْشِ اللَّهُ تَعَالَى
إِمَامٌ عَادِلٌ وَمُؤْتِرٌ حَافِظٌ وَقَارٌ
يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كُلَّ يَوْمٍ مَائَةِ آيَةٍ

پیغمبر گفت صلوات الله علیه وسلم سه سوره اند

در سایه عرش خدای عزوجل باشد روزی

که هیچ سایه نباشد مگر سایه عرش خدای تعالی

یکی پادشاه عادل دوم مؤثر که

وقت نگاهدارد و الفاظ اذلالی ^{نقص}

ناید دارد و بیستم خواننده قرآن که هر روز صد آیه

صد آية بخواند

قال النبي صلى الله عليه وسلم الصلوة

بِالتَّحْلِيلِ وَالتَّسْوَاكِ أَفْضَلُ مِنْ

سَبْعِينَ صَلَاةٍ مِنْ غَيْرِ التَّحْلِيلِ

وَالْتَّسْوَاكِ بِغَيْرِ كَفْتِ صَلَاةٍ ^{وَسَلَّمَ}

نماز با خلل و مسواک فاضلتر از

هفتاد رکعت نماز بی خلل و بی مسواک

قال النبي صلى الله عليه وسلم

تَسْوَاكُ أَفْضَلُ مِنَ التَّسْوَاكِ ^{الْفَمِ} مَطْرُكَةٍ

وَمَرْضَاتُ الرَّبِّ بِغَيْرِ كَفِّ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ سَلَامٌ

مسواک کنید که در مسواک کردن پاکی

دندان است و خوشنودی پروردگار است

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَعْتَانِ

بِالْمِسْوَاكِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ رُكُوعَةً

وَسَلَامٌ بِغَيْرِ الْمِسْوَاكِ بِغَيْرِ كَفِّ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ

دو رکعت نماز با مسواک بهتر است از

هفتاد رکعت نماز بی مسواک که قال النبی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعِينَ رُكُوعًا

بِغَيْرِ الْمِسْوَاكِ

المُسْلِمِينَ الْحَلَمَ وَالْحَيَاءَ وَالْحَيَاةَ

وَالْمَسْوَاكَ وَالْعِطْرَ وَكَثُرَتْ

الْأَزْوَاجُ بِمَعْرِفَتِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

شَسَّ حَبِيزَ أَرْسَنَتْ بِمَعْرِفَةِ التَّبَرُّدِ بَارِي

وَشَرْمَ وَحِجَامَتِ وَبُؤَى خُوشِ وَزَيَانِ

بِإِذْنِ اللَّهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ثَلَاثَةٌ أَشْيَاءُ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ

يَوْمَ الْجُمُعَةِ الْغُسْلُ وَالْمَسْوَاكُ وَمَسُّ

وَالطِّيبِ بِمَعْرِفَتِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سه چیز بر هر مسلمان واجب است

روز جمعه غسل کردن و مسواک کردن

و خوشبوی مالیدن قال النبی صلی الله

علیه وسلم رحم الله المخلدین من

امتی فی الوضوء والطعام ^{گفت} بغير

صلی الله علیه وسلم رحمت خدای عز و ^{جل}

بر خلل کننده گان امت من باد

در وضوء و الطعام قال النبی صلی الله

علیه وسلم طیبوا اولیاءکم بالشیء

فانها

فَانْهَاطُهَا الْقُرْآنَ بِنِعْمَتِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُ كُنْدَ بَنِي

خُذْ رَأْسَ بَسُوكِ كَرْدَنَ كَهْ آن رَهْ كَزَر

قُرْآنَتِ قَالِ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ لَا تَخْلُوا بِاَللَّامِسِ وَالرَّوْمَانِ

وَالْقَطِيبِ فَإِنَّهُ يُورِثُ الْكَلْبَةَ

بِنِعْمَتِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَلَا

كُنْدِ بَنِي خُزَيمَةَ وَدُجُوبِ بَنِي رُوْمِي كَهْ

اَهْوَانِ دَرْدَنْدَانِ كَرَمِ افْتَدَى قَالَ النَّبِيُّ

١
صلى الله عليه وسلم الصلواة بالسواك

أفضل من خمس سبعين صلواة

بغير السواك ^{وسلم} بغيركفت صلى الله عليه

نماز عبواك فاضلت ستار به نقاد ورج

نماز بي سواك قال الله صلى الله عليه

وسلم ما زال جبرئيل صلوات الله عليه

وسلامه يؤصيني بالسواك حتى

خفت للدردن استلاني بغيركفت

صلى الله عليه وسلم جبرئيل صلواة الله ^{وسلم}

عليه

۶
علیه مرا پیشتر ناکید کردی بمسواک کردن

تا برسیدم که دندان منی بریزند

• قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَانْجَسَ

الْوُضُوءُ كَأَنَّهُ يَخْرُجُ مِنَ الْخَطِيئَةِ

كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ سَمِعْتُ صَلَاحَ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةَ وَضُوءٍ زِدْ بِرَأْيِ نَمَازِيسِ

نیکو سازد و احتیاط بجا آورد از کثافتان

همنان بیرون آید گویا از مادر زاده است

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ

تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَأَحْسَنَ التَّوَضُّعَ

ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَصَلَّى كَفَّرَ

عَنْ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ إِلَّا ^{حَرَمِي}

الَّتِي يُصَلِّيْهَا بِنِعْمَتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ بِرُكُوعٍ وَضُوءٍ زِدْ بَرَاءً عَزِيزًا

سازد انگاه در نماز البتة و نماز نیکو را

باشد که آن نماز کفایت کند اراجه

میان اوست و میان ساری که خواهد کرد

قال النبى

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ

نَامَ عَلَى الْوُضُوءِ فَادْرَكَ الْمَوْتَ

فِي اللَّيْلِ فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ شَهِيدٌ

پیغمبر گفت صلی اللہ علیہ وسلم ہر کہ با وضو

بخوابد در یابد اور امر کہ ران شب پس

نزدیک خداست شہید باشد قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَائِزُ الطَّاهِرُ

کام الفایز الطاهر پیغمبر گفت صلی اللہ

علیہ وسلم ہر کہ در شب پاک بخوابد پیچنان

باشد که بروز روز دوشنبه باشد و شب

بِقِيَامِكُمْ رَانِدِه بَاشَد قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم من توضأ على طهر كتب الله

لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ سَبَّحْتَ صَليَ اللّٰهِ عَلَيْهِ

وَسَلِّ لِلصَّلَاةِ مَنْ لِلْأَوْضَاءِ لَمْ يَلَمْ وَلَمْ يَلَمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صلی اللہ علیہ وسلم نیت نماز کر کے را

کہ نسبت وضو مرا اور او نسبت وضو مرا

که در آغاز وضو بسم الله الرحمن الرحیم

علي بن الحسين

۶۲
عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ نَكُونُ قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الطَّهُّورُ شَطْرُ

الْإِيمَانِ بِغَيْرِ كُفْتٍ صَلَّيْتُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِأَكْبَرِ نَبِيٍّ إِذَا بَيَّانَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّيْتُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَيْفَةُ الْوُضُوءِ مِرَّةً مِّنْ

تَوْضِئَةٍ تَبَيَّنَ كَانَ لَهُ الْفُلْدَانِ مِنَ
الْآخِرَةِ وَمَنْ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا فَهُوَ وَضِئٌ

لِوُضُوءِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي بِغَيْرِ كُفْتٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَيْفَةُ ثَلَاثِينَ وَضُوءًا

یکبار ۳۰ پس هر که دوبار بنویزد ^{اورا}

دو هزار بار مزد باشد و هر که سه بار

بنویسد پس وضوء منبت و وضوء

پنجامین آن که پیش از من بودند

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ

إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ

پس هر کس وضوء نکرده باشد قبول

نکند خدا آن نماز یکی از شما چون حد

رَسَدَ تَأَنُّكَ وَضُوءُ نَسَارِدَقَالَ الْبَنِيُّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوُضُوءُ عَلَى
 الْوُضُوءِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِنَفْعِكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءٌ وَضُوءٌ

نور بر نور است بر نور

قَالَ الْبَنِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فَضْلُ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ
 أَغْلَى صَلَاةِ أَحَدِكُمْ خَمْسَةً وَعِشْرِينَ
 جُزْءًا بِنَفْعِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَمَّاز

۱
باجا عت فضیلت دارد بر نماز کے سہا

کذا روایت و پنج درجہ قال النبی صلی اللہ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمْعَةِ

تَزِيدُ عَلَى صَلَاةٍ وَخُدَانٍ مَائَةٍ

وَعِشْرُونَ دَرَجَةً يَنْفَعُ كَلِّكَ صَلَّى

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

است بر نماز تنها گذاردن صد و بیست درجه

قَالَ ابْنُ أَبِي شَلَالَةَ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الصُّلْحُ بِجَمَاعَةٍ ثُمَّ يَنْتَهِى عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

۱۱۱

حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ كَانَ لَهُ سُرُورٌ

مِنَ النَّارِ سَمِعْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هَرَكَةَ نَازِلٍ بَابَهُ دَبْدَبًا رَدَّ جَمَاعَتِ بَنِي

بَنِي شَيْبَةَ وَبَذَرَ خَدَّيْهُمَا لِيُشْغَلَ بِأَمْرِهِ

فَأَقْبَابُ بَرَامَةَ بَانَ مَرَّوَرًا بِرَدِّهِ

أَزْأَتِشْ دُورِجَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَدْرَكَ الْجَمَاعَةَ

أَكْبَعَيْنِ يَوْمًا لَتَبَ اللَّهُ لَهَا بَرَاءَةً

مِنَ النَّارِ وَفَجَّرَتْ مِنَ التَّقَاتِ

پیغمبر گفت صلی الله علیه وسلم هر که دریا بر
چهل روز نماز بجا آید بنویسد خدا
عز وجل مرا و را براتی از آتش دوزخ
و براتی از نفاق قال النبی صلی الله
علیه وسلم من شهد بالجماعة کتب^{الله}
له بكل خطوة ذاهبا و راجعا
عشر حسنة و محی عنه عشر سيئة
و رفع له عشر درجاة پیغمبر گفت
صلی الله علیه وسلم هر که حاضر شود در جماعت

بنویسند خدا بیتی عالی مراد را بهر کامی که باشد

از آمدن نورفتن ده نیکی و پاک کرد اندازد

ده بدی و برآورد برای او ده درجه

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلْتُ

جِبْرِئِيلَ عَمَّ مَالِي فِي الْجَمَاعَةِ قَالَ يَا مُحَمَّدُ ^{وَلَا تَقْصِرْ}

إِذَا كَانَ اثْنَانِ يُصَلِّيَانِ فِي

الْجَمَاعَةِ كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ وَاحِدٍ

بِكُلِّ رَكْعَةٍ ثَلَاثِينَ رَكْعَةً ^{بِسَبْعِينَ رَكْعَةً} بِكُلِّ رَكْعَةٍ سَبْعِينَ رَكْعَةً

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَسُولِهِ جِبْرِئِيلَ

که یا جبرئیل چست مزامت مراد نماز

بجماعت گفت یا نه اگر دو کس نماز

بجماعت بگذارند بنویاند خدا ایستاد

در هر رکعت ثواب صد رکعت نماز

و چون سه کس باشند بنویاند خدا ایستاد

در هر رکعت ثواب سیصد رکعت نماز

و در حدیث هم بیان است تا آنجا که

حباب میرود قال النبی صلی الله

علیه وسلم ایها المؤمنون اجلسوا

بالجماعة

بِالْجَمَاعَةِ كَانَ يَمُرُّ عَلَى الْقَصَةِ أَطْرَافًا

كَأَنَّ الْبَرْقَ اللَّامِعَ يَمُرُّ كَقَعْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ بِمَرْدِي كَمَا نَارِجَمَاعَتِ بَكَدَارْدِ بَكَدَارْدِ

بِرَبِّهِمْ أَطْرَافًا بَرْقَ دَرْخَشْدَه قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَخَيْرٌ

مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا يَمُرُّ كَقَعْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ نَارِجَمَاعَتِ بَهْرَهَتْ وَرَحْمَتِهَا

وَبَهْرَهَتْ أَرْدُنِيَا وَأَنْجِهْ دَرْدُنِيَا هَتْ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا صَلَواتَ

لِحَاجَاتِ الْمَسْجِدِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ سَمِعْتُ كَقَوْلِكَ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَيْتِ فَضْلَ مَرْغَارِ هَمْسَايَه

مَسْجِدِ مَكْرَمِ سَجْدِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ تَارِكُ الْجَمَاعَةِ مَلْعُونٌ فِي التَّوْبَةِ

وَالْإِنْجِيلِ وَالرُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَ

تَارِكُ الْجَمَاعَةِ إِذَا يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ

وَالْأَرْضُ يَلْعَنُهُ سَمِعْتُ كَقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَارِكُ جَمَاعَةِ الرَّفْعَةِ كَرْدَه

فَقَان
شَدَه كَمَتْ دَر نَوْرَتِ وَانْجِيلِ وَنُورِ وَ

بِخُونِ تَارِكِ جَمَاعَةِ

نخون تارک جماعت برود بر روی زمین

و زمین و بر المعنت کند

قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم

سید الایام یوم الجمعة یغفر کف صلی اللہ علیہ وسلم

مہتر و بہتر از ہمہ روز ہا و روز جمعہ بہت

قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم من اغتسل

یوم الجمعة کفرت عنہ ذنوبہ و خطایہ

یغفر کف صلی اللہ علیہ وسلم ہر کہ روز جمعہ

غسل کند کفارت گناہان و خطایہ را

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ لَيْلَةَ

الْجُمُعَةِ وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ أَرْبَعُ وَعِشْرُونَ

سَاعَةً يُعْتَقُ اللَّهُ كُلَّ سَاعَةٍ

مِائَةَ أَلْفٍ عَقِيقَةٍ مِنَ النَّارِ سَعِيرٍ

كَفَتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدُرُسْتِي كَرْتَبِ

جُمُعَةٍ رَوْزِ جُمُعَةٍ سِتِّ وَبَهَارِ سَاعَتِ

آرَادَ كَرْدَانِ خُدَائَتَا دَرِ سَاعَتِ صَدَقَ

عَاصِي رَا از آتَشِ دُوزَخِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَرَكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

بَغْضًا

يَغْفِرُ عَذْرَ فَلْيَتَصَدَّقْ بِدِينَارٍ

فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَنُصْفُ دِينَارٍ يَغْفِرُكَ

صلى الله عليه وسلم هر که جمعه را بی عذر ترک

کیرد و نیکد از دیروزی باده که یک دینار صدقه

دهد و اگر نتواند نیم دینار صدقه بدهد ^{النسب} قَالَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ

يَغْفِرُ عَذْرَ مَنْ غَيْرُ ضَرْوَةٍ طَبَعَ اللَّهُ

عَلَى قَلْبِهِ يَغْفِرُكَ صلی الله علیه و سلم

هر که جمعه را ترک کیرد بی ضرورت خدای تعالی

مهرداد دل او بنده قال النبي صلى الله

عليه من مات يوم الجمعة أو ليلة الجمعة

رفع عنه عذاب القبر ^{صلى الله} بغير كف

عليه وسلم هر که روز جمعه یا شب جمعه بمیرد

از وی برداشته شود عذاب کور

قال النبي صلى الله عليه وسلم من قال

يوم الجمعة لصاحبه انصت والامام

يخطب او تكلم او عبت او شئت

بيده او براسه فقد لغا ومن لغا

علامه

پیغمبر صلی الله علیه و سلم
فلا جمعة له یغفر کفت صلی الله علیه و سلم

هر که روز جمعه در سجده دیگر را بگوید

که خاموش باش و امام در خطبه بود یا ^{سخنی}

کند یا بدست اشارت کند یا بر اشاره

کند بد رستی که او لغو کرده باشد یعنی

پسوده و هر که لغو کند او را ثواب جمعه

نماند قال ابی بنی صلی الله علیه و سلم

غسل الجمعة واجب علی کل

مسلم تخام پیغمبر کفت صلی الله علیه و سلم

اغسل جمعه واجبك ست بربر مستلمی که

بالغ شده باشد قال ابی بنی ^{صلی} الله

علیه وسلم من ادرك الجمعة قبله

اجر مائة شهيد بنفر گفت صل الله

علیه وسلم هر که روز جمعه را دریابد

یعنی نماز پس مرا و را مرده صد شهید

باشد قال ابی بنی ^{صلی} الله علیه وسلم

اذا صعد الخطيب على المنبر

فلا يحدثن احدكم ومن يحدث

فقد كفر

فَقَالَ تَعَاوَنَ لَغَافِلًا جُمِعَتْ لَهُ
الْأَصْوَاتُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ بنبر گفت

صلی اللہ علیہ وسلم چون خطیب بر

منبر آید پس کلام بکنند مردمان ^{یک} پنج

از شما و کس کلام بکنند تحقیق است

که او لغو کرده باشد و هر که لغو کند پس ^{نیت}

مرا و را ثواب نماز جمعه مر شمار است

که خاموش باشید در حال خطبه

تا رحمت کرده شود شمارا

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمَسْجِدُ بَيْتُ كُلِّ نَفْسٍ يَنْفِرُكَفُّ اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ مَسْجِدَ خَانَةِ مُتَقِيَانِ هَسْت و پرهیزکاران

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَيْتُمْ

الرَّجُلَ يَلْزِمُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ

يَا أَيُّهَا الْإِيمَانُ يَنْفِرُكَفُّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مسجد خانه متقیان است چون بر بنده شما

مرد میرا که دایم در مسجد می آید و پیوسته در

ایمان است

مسجد میرود در پس کوشی و هر شما که او را

قَالَ النَّبِيُّ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَكَلَّمَ

بِكَلَامٍ الدُّنْيَا فِي الْمَسْجِدِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

عَمَلَهُ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَنْفِرُ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةً فِي مَسْجِدٍ سَخَنَ دُنْيَا يَكُونُ

خَدِائَتُهَا فِي جَهَنَّمَ سَالِمٌ عِبَادَتِهَا وَرَأَى

نَاحِيَةً كَرْدَانِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَتَشَكَّرُونَ

مَنْ يَتَنَفَّسُ فِي الْمَغْرِبَيْنِ فِي

الْمَسْجِدِ كَلَامُ الْحَقِّ يَنْفِرُ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ

۱. علیه و سلم بدرستی که فرشتگان حکم

میکند از کندی دهن غیبت کنندگان

در مسجد سجنان پیورده قال النبی صلی

علیه و سلم یَسِّرُ الْبُقَاعَ اسْوَأُهَا

و خَيْرُ الْبُقَاعِ مَسَاجِدُهَا یَنْفَعُكَ

صلی الله علیه و سلم بدترین جایگاه

بازار است و بهترین جایگاه مسجد است

قال النبی صلی الله علیه و سلم

دَخَلَ أَحَدُكُمْ فِي الْمَسْجِدِ فَلَمْ يَخُذْ

بِشَرِّهِ

(
صَلَّى لِيَصَلِّي رَكْعَتَيْنِ بِمِرْكَفَتِ صَلَّي

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَوْنِ بَكِي اَزْ شَمَادِ مَسْجِدِ آيِدِ

نَهْ نَشِينْدَه تَا اَنَكْ دَوْرَ رَكْعَتِ نَمَازِ نَكْدَارِدِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِنَّ

الْمَسْجِدَ يَرْفَعُ اِلَى السَّمَاءِ شَاكِيًا

مِنْ اَهْلِهِ يَتَكَلَّمُونَ بِكَلَامِ الدُّنْيَا

فِيهِ وَاسْتَقْبَلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ فَقَالُوا

ارْجِعْ بَعْثْنَا بِهِ لَكُمْ يَنْزِلُكُمْ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدَرْسَتِي كِه بَرْدِ

مسجد سوئی آسمان و کله از کس

که در مسجد سخت دنیا گفتند فرشتگان

پیش آیند و بگویند باز کرد ای مسجد

ما فرستاده شدیم به لاک کردن این

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَسْرَجَ سِرَاجًا فِي الْمَسْجِدِ لِيَتَغَفَّرَ

لَهُ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ ذَلِكَ الْمَسْجِدُ

پنجر گفت صلی الله علیه و سلم هر که پنجره

مسجد بپیر و زرد آمرزشش خواهند

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ يَنْسُطُ

حَصِيرًا فِي الْمَسْجِدِ يَغْفِرُ لَهُ سَبْعُونَ

أَلْفَ مَلِكٍ حَتَّى يَنْقُطَ ذَلِكَ الْحَصِيرُ

بِغَمْرٍ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرُكْمٍ دَرَجَةٍ

بِكَمْرٍ لَمْ يَفْقَدْ زَهْرًا فَرَشْتَهُ أَوْ رَأَى زَهْرًا

خَوَّاهُ أَنْ يَكَاهُ بِرُيَا كَهْنَةٍ وَبَارَهُ نَوْدًا قَالَ

أَكْبَرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَخْرَجَ

عَذْرَةً مِنَ الْمَسْجِدِ أَخْرَجَ اللَّهُ لَهَا

مِنْ ذُنُوبِهِ اعْظُمَ وَنَفْسُهُ بِغَيْرِ كَلْبَةٍ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةً بِرَوْنِ آرد پندیرا

از مسجد بیرون آرد خدا بی تعالی مرا و را

از بزرگترین عقوبت کنایان که نفس

اویند

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَامُّ

يُجَانُّ الْعَرَبَ بِغَيْرِ كَلْبَةٍ

دشمنان عرب را بی کلبه

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْمَهُوْا فَإِنَّ اللَّهَ

بِعَمَلِ مَنْ كَفَّ عَنْهُ صَلَّيَ اللَّهُ دَسْتَارِ بْنِ دُرٍّ

دَسْتَارِ بْنِ دُرٍّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ مَعَ الْعَامَةِ عَشْرَةَ اللَّهُ

حَسَنَةً يَغْفِرُ كَفَّتْ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

كَدَارُونَ بِأَدَسْتَارِ بْنِ دُرٍّ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ

يُصَلُّونَ عَلَى أَصْحَابِ الْعَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

يَغْفِرُ كَفَّتْ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدُرٍّ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَفَّتْ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدُرٍّ

خواهند برای یک نیکه روز جمعه و شنبه

ببندند قال النبی صلی الله علیه وسلم

فَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمُشْرِكِينَ بِالْعَاقِمِ

وَالْفَلَّاحِ نَسِیْتُ عَنْكَ صلی الله علیه وسلم

فرقت میان ما و میان مشرکان بر ستار

و ببندی کلامه قال النبی صلی الله علیه وسلم

صَلَّيْتُ الْمَلَائِكَةَ عَلَى الْمُتَعَمِّينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

بنمید گفت صلی الله علیه وسلم آمرزیدم

و بر ستاران بر ستاران روز جمعه

نمید

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَتَا

مَعَ الْعِمَامَةِ خَيْرٌ مِنْ سَبْعِينَ لُكْعَةً

بِغَيْرِ الْعِمَامَةِ بَعِيرٌ كَقَتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ دُورَ رُكْعَتِ نَمَازٍ بَهْرَتِ اَزْوَاجِهَا

رُكْعَتِ بَعِيرٍ دَسَارِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِمَامَةُ سِتْرٌ لِلْمَلَأِ الْبَكْرِ

وَارْحُوهَا خَلْفَ ظُهُورِكُمْ بِمَا بَرَكَتِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَسَارِ رَأْيِ كَوْنِهِ فَرَسٌ

اَلْاَسْتِ بِيَا وَنَزْدُ طَرَفَةِ دَسَارِ بِرُكْعَتَيْهَا

خویش قال النبی صلی الله علیه وسلم

تَسَوُّمُوا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَسَوُّمُوتُ

پیغامبر گفت صلی الله علیه وسلم نشانی

کیند دستار را یعنی با طره بندد که فرسکان

طره بپندند قال النبی صلی الله علیه وسلم

لَا يَبِيَّ النَّبِيُّ عِنْدَ السَّلَامِ لَيْ عَنْ فَيْضِ ط

وَأَمْرُهُ بِالْتَّلَاحِي بِغَا مِبر گفت صلی الله

عنه وسلم نبی کرده است از این طره

یعنی دستار میانه سر است و فرمود بتلحی

یعنی دستار

زیلعش دستار زیر رخ آوردن

حکایتی عنی^{اللہ}

تَعَالَى الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهٖ بِغَايِرِ كُفْتِ

صلی اللہ علیہ وسلم کہ خدائی عز ووجل فرموده است

که روزه مراست و ثواب روزه داران

مِنْ دِهِمْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ فَرْحَةٌ عِنْدَ الْإِفْطَارِ

وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ الْجِبَارِ بِغَايِرِ كُفْتِ

صلی اللہ علیہ وسلم فرموده است که روزه داران دو شادمانی

یکی نزدیک افطار و دیگر شامی نزدیک

دیدن دیدار پروردگار قال ابنی صلی

عنه وسلم خلوف فم الصائم أطيب

عند الله من ريح المسک پیغامبر گفت

صلی الله عنه وسلم بوی دهن روزدار

خوشتر است نزدیک خدا ایتعالی از مشک

قال البني صلی الله عنه وسلم الصوم

جنت من النار الجنة احدى من القصار

پیغامبر گفت صلی الله علیه و بعلم روزگار

جنت من النار الجنة احدى من القصار

از آتش روزنج جنانچه سپر شماست از حله

كُنْتَن قَالِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الصَّوْمُ فِي الشِّتَاءِ الْبَارِدِ رَغِيمَةٌ بِفَاءٍ

كُفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوْزَه دَرْ مَتَن

سَر دِي غَنِيمَتِ هِت قَالِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَسَلَّمَ مَنْ صَامَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ غُفِرَ لَهُ

لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ فَإِنْ أَتَمَّ رَمَضَانَ

لَمْ يَكُنْ يَنْتَقِبْ عَلَيْهِ إِلَى الْحَوْلِ الْآخِرِ مِنْ ذَنْبٍ

فَإِنْ مَاتَ قَبْلَ رَمَضَانَ أُخْرِجَ جَاءَ إِلَى

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَيْسَ لَكَ ذَنْبٌ بِنَفْسِكَ

گفت صلی اللہ علیہ وسلم ہر کہ یک روز

از ماه رمضان بدارد بیامرز و خدا آتش

کنا ثانی پیشین او را و اگر ماه رمضان تمام

کند تا سال دیگر هیچ گناه بروی نہ نویسد

و اگر بمیرد پیش از آنکه ماه رمضان دیگر رسد

بباید روز قیامت و مرا و را بهیچ گناه نباشد

قال النبي صلى الله عليه وسلم لو أدرك

تعالى الشهوات والأرض أن يسجد

سجد

کَیْثَرًا نَا فِصَامُ رَمَضَانَ بِالْجَنَّةِ نِجَابِ

گفت صلی الله علیه وسلم اگر خدا ایتعالی

دستوری دهد آسمانها و زمینها را که سخن

گویند هر آنکه مرده دهند روزه داران ماه

رمضان را به بهشت قال النبی صلی الله

عیه وسلم الصَّائِمُ إِذَا أَفْطَرَ صَلَّتْ

عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ حَتَّىٰ يَفْرَغَ مِنْغَابِ كَفَتْ

صلی الله علیه وسلم روزه دار چون افطار کند

فرشتگان مر او را آمرزشش خواهند تا الله

که فارغ شود قال ابی صلی الله علیه و سلم

ان لكل شیء زکوة و زکوة الجسد

الصوم پیغمبر گفت صلی الله علیه و سلم

بدستی که هر چیز را زکوة است

و زکوة تن روزه دانستن است

قال النبی صلی الله علیه و سلم

نوم الصائم عبادة و نفسه نسمة

و عمله مضا عفة پیغمبر فرمود

صلی الله علیه و سلم خواب روزه دار

عبادت است و عمل او مضا عفت

عبادت است و دم زدن او تسبیح است

و گردن را در اثواب دو چندی است

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّوْمُ

صَبْرٌ وَالصَّبْرُ لَصَفِ الْإِيمَانِ ^{بگفت} بِمَعَامِرِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روزه داشتن صبر است

و صبر کردن نشی از ایمان است

قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنِي وَالْإِسْلَامَ

عَلَى خَمْسَةِ أَشْيَاءَ شَهَادَةٌ أَنْ

لَدَالَةِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَحُجِّ الْبَيْتِ مِنْ أَسْطَاعِ الْعَمَلِ سَبِيلًا
بِغَايَةِ كَفِّ صُلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَا
اسلام بر پنج چیز است گفتن اشهاد
لَدَالَةِ اللَّهِ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَادُ
بِحُدُودِ رَسُولِهِ وَبِرْمَايِ دَارِشَنِ عَمَارِ
وَدَادَنِ زَكَاةِ وَرَوْنِ مَاهِ رَمَضَانِ
وَدَارِشَنِ حُجِّ خَانَةِ كَعْبِهِ كَرْدَنِ هَرِ كَرَاتِ
بَارِشَنِ

بِأَنَّهُ مَحَالُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صَلُّوا خَمْسَكُمْ وَزَكُوا مَالَكُمْ وَصُومُوا
شَهْرَكُمْ وَحُجُّوا بَيْتَكُمْ تَدْخُلُوا
الْجَنَّةَ بِمَا أَحْسَابُ بِغَابِرِ كَعْبَةٍ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَقِّ قَتِ نَمَازِ بَلَدِ ارِدِ
وَزَكَاةِ مَالِ خُودِ دِهِيْدِ وَرُوزِهِ مَاهِ مُصَافِ
بِدَارِيْدِ وَحِجِّ خَانَةِ كَعْبَةِ كُنِيْدِ دَاخِلِ نَبَوِي
تَذَرِيْشَتِ بِحَسَابِ قَالِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ فَمَنْ

أَقَامَهَا فَقَدْ أَقَامَ الدِّينَ وَمَنْ تَرَكَهَا

فَقَدْ هَدَمَ الدِّينَ بِمَا بَرَكْتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَمَازِ ستون دین است پس هر که

نماز بگذارد و برپای دارد بدرستی که دین

خود را برپای داشته باشد و هر که نماز نگذارد

و برپایی ندارد بدرستی که دین خود را خراب

کرده باشد قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمَرْءُ إِذَا صَلَّاتِ خَمْسَهَا وَزَكَّاهَا

مَالَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَاطَّاعَتْ نَفْسَهَا

و احصنت

وَاحْصَتْ فَرْحَهَا فَدَخَلَتْ الْجَنَّةَ

مِنْ آيٍ بَابٍ شَاءَتْ بِغَايِرِ كَفَتْ صَلَّى

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زِنِي چُونِ بِنُحُوتِ ثَمَارِ بَلَدِ

وَزَكَاةِ مَالِ خُودِ دِهْدِ وَرُوزِ مَهِ رَمَضَانِ

بِدَارِ دُفْرَمَانِ بَرْدَارِ شُورِ خُودِ كُنْدِ وَفَرْجِ

خُودِ زِلَازِ صِرَامِ لُكَا هِدَارِ دِیْسِ دُرُودِ

بِهَشْتِ اَزِ دِرِیْ كِهْ خَوَاهِدِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى

اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمٌ وَعِلْمٌ

اَلدِّیْمَانِ الصَّلَاةُ بِغَايِرِ كَفَتْ صَلَّى اَللّٰهُ

۱
هر چیز بر آن است و نشان ایمان

نماز است قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الصَّلَاةُ وَهِيَ مَلَكَتُ إِيْمَانَكُمْ بِنَجْمِ

كُفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نماز بر پا دار

وزیر دستا نرا نیکو دارید قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةُ الطُّهْرِ وَالْفَجْرِ ذَرْعُ

وَالْصَّفُّ ذَرْعُ بِنَجْمِ كُفْتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نماز پیشین بگذا رید جو

سایه اصلی یک و نیم گز باشد قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا هَلَكَ مَا لَكَ

فِي بَيْتٍ وَلَا بَيْتٍ إِلَّا بِمَنْعِ الزَّكَاةِ

هَلَكَ
بِغَايِرِ كَفْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تُشْرِي مَالًا تُوَدُّ خَشْيًا وَتُشْرِي مَكْرًا

بِنَادَادِنِ زَكَاةٍ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْإِيمَانِ

لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ وَلَا زَكَاةَ

لِمَنْ لَا زَكَاةَ لَهُ بِنِغَايِرِ كَفْتِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنِغَايِرِ كَفْتِ

مرکے را که نماز نیست و نیست نماز

مرکے را که نیست زکوة قال النبي

صلى الله عليه وسلم من حَبَّتْ

عليه الزكوة فلم تدفع فهو

مَلْعُونٌ وَمَلْعُونٌ فِي الدَّارِ

بِغَايَةِ كَفْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هر کرا زکوة واجب نمود پس او

مذموم پس او ملعون است ^{فمن}

ملعون در دوزخ بود قال ^{النبي}

صلى الله

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَخِيرِ فِي مَالٍ

لَا يُزَكِّي بِغَابِرِ كَفْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نَيْتِ نَيْكِي دَر مَالِ كَر زَكَاةَ دَادِه

اَسْتِ اَز اَنْ مَالِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَنَعَ الرِّكَاةَ مَنَعَ

حِفْظَ الْمَالِ بِغَابِرِ كَفْتِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَر كَر زَكَاةَ مَالِ نَدِ هَر خَدَا

نَگاهِ مَالِ اَز وِیازِ کِیَرِد

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّدَقَةُ مَنَعُ مِائَةٍ

الْتَوَى بِغَابِرٍ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَدَقَهُ بَارِزُ دَارِ مَرْدَنَ بِدِرْهَمٍ بَارِزٍ

مِيرُودِ دَارِ بَلْخِي حَاثَكَ ذُنُوبِي بَارِزٍ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَدَقَةُ النَّبِيِّ تَطْفِي غَضَبَ النَّاسِ

وَصَدَقَةُ الْعَلَاءِ نِيرَ حَبْنَةٍ مِنْ

النَّارِ بِغَابِرٍ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَلَبَتُهُ بِزَهْنٍ دَارِ فَرُوتِ نَدِغَتِ
خَدِجَتِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ

صَلَّى اثْنَا عَشَرَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا بَيَّ

لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ أَمْ رُبَاعِيْلُ الطَّهْرِ

وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَوْبِ

وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ

الْفَجْرِ سَيُجَاهِدُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هَرَكَةً بَكَدَّارٍ دَوَّارٍ زَهْرَكَةٍ نَارِ سُنَّكَ

مُؤَكَّدَةٍ كَمَا كَرَدَهُ شَوْ دِرَایِ اَوْ خَاصِهِ دَرِ نَشْتِ

چهار رکعت پیش از نماز پیشین و دو

رکعت بعد آن و دو رکعت بعد از شام

و دو رکعت بعد از نماز عقیق و دو رکعت

قبل از نماز فجر قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ

حَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى لِحِمَاهُ عَلَى النَّاسِ بَعَابَهُ

رکعت
گفت صَاحِبُ الدُّعَاءِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هر که بگذارد چهار

نماز سنت پیش از ظهر یعنی پیش از زوال

نماز ظهر خدا بابتها گواهی کند که او را شکر و تحسین

کرده است

حرام کردند قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم

مَنْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ فِي خَلَاءٍ لَا يَرَاهُ

أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ وَالْمَلَكُ بَلَدٌ كَأَنَّ لَهُ بَرَأً

مِنَ النَّاسِ بِمَا بَرَأَ صلی اللہ علیہ وسلم

هر که بگذارد دو رکعت نماز در خلوت که او را

کس نبیند مگر خدا نگاه و فرشتگان باشد

بر او را براتی از آتش دوزخ یعنی آزاد کرد

قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم ما من

عَبْدٍ لَّكَ فِي حَيْثُ مَطْلَمِ رَكْعَتَيْنِ

بِرُكُوعٍ وَسُجُودٍ تِلْكَ لَهُ وَجِبَتْ لَهُ

الْجَنَّةُ بِإِحْسَابٍ وَلَا عَذَابُهَا بِغَيْرِ

كُفٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيٍّ

يَكُونُ أَرْبَعَةً مَرَّاتٍ يَكُونُ رُكُوعٌ وَرُكُوعٌ

دَرْخَانَةٌ تَارِكٌ بِرُكُوعٍ وَسُجُودٍ تَامٌ مَرَّاتٍ

وَاجِبٌ ثَوْرٌ أَوْ رَابِعٌ يَكُونُ سَبْعَةً

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى

أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ لَا يَرَى أَحَدًا مِنَ النَّاسِ

فَقَدْ بَرَّئَ مِنَ الْبُغْضِ وَالْكَفْرِ

وَالشَّرِّ

وَالشِّرْكَ وَالْبَغْيَ وَالضَّلَالَةَ

پیغامبر گفت صلی الله علیه وسلم هر که

چهار رکعت نماز بگذارد که هیچ کس

نه بیند بد رستی که آن بنده از لطف

و کفر و شرک بدعت و ضلالت بیزار

بوده باشد قال النبی صلی الله علیه

وسلم من صلی اربعاً قبل العصر

کتب الله تعالی براءة من النار

پیغامبر گفت صلی الله علیه وسلم هر که چهار

هر رکعت نماز بگذارد پیش از قرائت

بنویسد خداوند برای او براتی از آتش

روز قیامت صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ

صَلَّى رُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ

يُنْكَلَمَ رُفِعَ صَلَواتُهُ فِي الْعَلِيِّينَ

پس چنانکه گفت صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هر که دو رکعت

نماز بعد از نماز شام بگذارد پیش از آنکه بخوابد

گویند بر او رفته شود نماز او را در آستانه علی عَلِيِّينَ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى

بَعْدَ الْمَغْرِبِ

أَرْبَعًا قَبْلَ الْعِشَاءِ قَبْلَ أَنْ يَكُونُوا

فَكَانَتْ ثَمَّ أَدْرَاكٌ لَيْلَةُ الْقَدَرِ

فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ بِمَا بَرَكْتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَكْعَةٍ بَكَدَّارٍ وَجِهَارٍ رَكْعَةٍ

نَمَازٍ بَيْتِي أَرْنَمَا زُخْفَتِي بَيْتِي أَرْنَمَا زُخْفَتِي

كُوَيْدِ جَنَانَتِي كَمَا شَبَّ قَدَرٌ يَأْتِي ثَوْدَرٌ

مَسْجِدِ حَرَامٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ مِنْ صَلَّى الضُّحَى اثْنَا عَشَرَ رَكْعَةً

إِنْ بَانَ نَاقُوهَا عَشْرًا بِأَكْتَبَ اللَّهُ تَوَالِي

لَهُ الْفِي وَمَا بَيْنِي حَسَنَةً وَفِي عِنْدَهُ

الْفِي وَمَا بَيْنِي سَيِّئَةً وَرَفَعَ لَهُ الْفِي

وَمَا بَيْنِي وَرَحْمَةِ وَبَنِي اللَّهِ تَعَالَى لَهُ بِنَا

سَيِّئَةً الْجَنَّةِ وَعَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ كُلَّهَا

پیغامبر گفت صلی الله علیه وسلم هر که

بگذارد دوازده رکعت نماز شب

پیام شده و ثواب آن از خدا است

بخواهد بنویسد خدا است مرا و او را و هزار

و دولت نیکی و پاک کرد کارها و دود

در دوزخ

و دولت بیری و برآورد مراور

دو هزار و دولت درجه و بنا فرمایند

و جل او خانه در بهشت و بیا مرز و خدای عز

مراور کائنات

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الزَّكَاةُ طَهُرُ الْإِيمَانِ بِمَا مَرَّكَتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ بَاكِي إِيْمَانِي بِزَكَاةِ

مَدَانِ أَرْشَرِكُ شَكَّ نِفَاقٍ دَوْرُ بَدَنِي

الزَّكَاةُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ الْإِيمَانَ إِلَّا بِإِذْنِ الزَّكَاةِ

وَلَا إِيْمَانٌ لِيَنَّ لِلزَّكَاةِ كَمَا يُغَايِرُ

كُفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبُولَ كُنْ

خُذْ أَيْتِهَا إِيْمَانٌ بِكَ زَكَاةٌ مَالِ خُذْ

وَأِيْمَانٌ نِيَّتُكَ رَأَى دَارِ الزَّكَاةِ

نِيَّتُكَ مَرَاوَرَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ

وَالْغَايِرُ كُفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَكَاةَ

بِذَلِكَ مَالِ خُذْ رَأَى دَارِ الزَّكَاةِ

بِذَلِكَ مَالِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَوَاتُكَ

سَيِّدِ الْبَشَرَةِ أَصْلِي بِمَا مَرَّكَفَ صَلَّى

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَارِ بَكَدْ اَرِيدْ جَنَابِي مِنْ مَسْكُوتِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَرَكَ

الصَّلَاةَ عَامِدًا أَوْ مُتَعَمِّدًا فَقَدْ كَفَرَ

بِمَا مَرَّكَفَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةُ نَارِ

عَمَدًا تَرَكَ كَبِيرًا وَنَكَدَارْدَ عَمَدًا بِدَرْسِي

كَهْ أَنْسَ كَا فَرَا بَشَرَةً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ إِلَى الصَّلَاةِ كَفَارَةٌ

الذَّكَابُ بِمَا كُفِّرْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

از نماز اول تا نماز دیگر کفارت گناه است

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ جَمَعَ

بَيْنَ الصَّلَاةَيْنِ بِغَيْرِ عَذْرِ يَبْقَى فِي

النَّارِ حَقْبَةً بِمَا كُفِّرْتُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هر که جمعی کند میان دو نماز ^{بغیر}

آن بنده شتاد سال در دوزخ بماند

و بر وایتی شتاد حقیقه و حقیقه شتاد

سال را گویند و الله اعلم بالصواب

باز می‌آید

خدا تعالیٰ را و صدقه آشکارا دادن
سپهریت از آتش دوزخ قال النبی
صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ
الصَّدَقَةَ لَتُدْفَعُ سَبْعِينَ
بَابًا مِنَ الشَّوْرِ وَ سَبْعًا مَرَّةً
كَفَتْ صَلَی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ
بِذَرِیَّتِهِ وَ رَاسِیَّتِهِ كَهَصَدَقَتِهِ
دَفْعِ كَرْدَانْدِهِ فِتَا دَنُوْعِ از دَوْرِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَصَدَّقُوا

وَلَوْ شِئْتُ نَمِي وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِكَلِمَةً

طَيِّبَةً يَغَامِرُ كَفْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهد اگر چه پاره خرم باشد و اگر

چیز نباشد که بدرویش بدهد پس

سخن خوش و پاکیزه بگوید قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَسْتَحْيُوا مِنْ

إِعْطَاءِ الْقَلِيلِ فَإِنَّ الْخَيْرَ مَا أَقَلُّ مِنْهُ

از آنکه داد

بغامر گفتند صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرُّ مِمَّا يَدْرُسُونَ

از آنکه

مردم کردن از آن آمدن راست. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَنْ تَنَهَّى سَائِلًا فَهُوَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ
وَقَدْ كَانَ لَهُ ارْبَاعُ أَلْفِ رَاكِبٍ مِنْ رُفُقَاتِهِ. قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْخَوَرُ الْعَيْنِ قَبْضًا
الْشَّيْءُ وَفَلَقُ الْخَبَرِ. بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ
مِثْرُ فَرَادِيسٍ كَثِيرَةٍ. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّدَقَةُ شَيْءٌ مُعْجِبٌ قَالَ لَهَا ثَلَاثُ
أَشْهُارٍ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ
وَسَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الصَّدَقَةُ تَرُدُّ الْبَلَاءَ وَتَزِيدُ الْعَمَلَ بِمِثْرِ ذُرِّيَّةٍ

صلی الله علیه وسلم صدقه دادند و بار بار در زیارت کردند و هر روزه

باب نهم در فضیلت سلام ^ه قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَا تَبْتَدِءُ بِالْكَلَامِ قَبْلَ السَّلَامِ بِعَبْرَةٍ مِمَّا رَوَاهُ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

آغاز سخن کنید پیش از آنکه سلام بگوئید قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ بَدَأَكُمْ بِالسَّلَامِ فَهُوَ أَوْلَى بِاللَّهِ

وَمِنْ سُلُوكٍ يَمُوزُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرَكَةُ آغَاذِ زُشَايَا سَلَامُ كُنْ

پس اولدیر باشد بر حق خداوند و تفاعلت رسول خدا قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّلَامُ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ

تَعَالَى فَأَفْشَوْهُ بَيْنَكُمْ بِعَبْرَةٍ مِمَّا رَوَاهُ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

از نامهای خداوند پس از میان خویش فاشی و لایم غفر بر کاتبه بنید

سلام بگوئید قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ بَدَأَكُمْ

بِالسَّلَامِ

بِأَمْرِ الْمَلِكِ مِنْ قَبْلِ السَّلَامِ فَلَمْ يَجِبُوا بِغَيْرِ مَرُورٍ عَلَيْهِ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْخُذَ بِسُخْرِ مَشْرِقِ السَّلَامِ لَيْسَ أَوْ بِأَمْرِ الْمَلِكِ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُولَى النَّاسِ مِنْ
بَدَلِ عَرَبِ السَّلَامِ بِغَيْرِ مَرُورٍ عَلَيْهِمْ أُولَى زُرِينِ
زُرِينِ مَنْ جَمَعَ صَدِيقًا كَيْفَ اسْتَكْرَاهُ أَوْ أَخَا زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَاضَعَ مِنْ بَدَلِ عَرَبِ
السَّلَامِ بِغَيْرِ مَرُورٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّعَ اسْتَكْرَاهُ أَوْ أَخَا زَكْرِيَّا
عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَوَضَّعَ لِلْحَبِيبِ
أَقْرَبَهَا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ إِبْتِدَاءِ عَرَبِ السَّلَامِ بِغَيْرِ مَرُورٍ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْلَ دُرُودِ مِيَاهِ خَوْفِهَا كَتَبَتْ دُوسْتِ
وَزَكْرِيَّا بِغَيْرِ مَرُورٍ عَلَيْهِ اسْتَكْرَاهُ أَوْ أَخَا زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى

وَسَلَّمَ أَجْمَلَ النَّاسِ مَنْ يَخْلُفُ فِي السَّلَامَةِ مِنْهُ فَرَسُودُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلُفُ فِي مَرَدَانِ لَرَكِي لَرَكِي كَمَا يَخْلُفُ كَمَا يَخْلُفُ
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّلَامُ تَحِيَّةٌ
مِلَّتِنَا وَآمَانٌ لِأَقْبَتِنَا سَامِعُ فَرَسُودُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
سَلَامٌ تَحْتِ مَرِيَيْنِ مَا رَأَوْنَا نَسْتِ مَرَامِيَا نَزَلِ الْوَرْدِمْ وَتَضَلُّعَا
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ
بِعَامِ فَرَسُودُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَاكَ مَسْتِ عِبَادَتِ قَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدُّعَاءُ مَعَ الْعِبَادَةِ سَامِعُ فَرَسُودُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَاكَ مَسْتِ عِبَادَتِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَسَلَّمَ يَحِبُّ اللَّهُ الْمُتَضَرِّعِينَ فِي الدُّعَاءِ سَامِعُ فَرَسُودُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرِيَيْنِ مَا رَأَوْنَا نَسْتِ مَرَامِيَا نَزَلِ الْوَرْدِمْ وَتَضَلُّعَا
سَامِعُ فَرَسُودُ

پیوسته
که در دعا کردن بفرموده خداوند تعالی **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

إِنَّا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي لِيَوْمِنَا مَعَكُمْ إِذَا دَعَا تَقَرَّبَ

بِغَايَةِ مَرُورِ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيتِ خَيْرِ كَرَامِي تَزِيدُكُمْ خَيْرًا سَاعَةً أَوْ دَعَا
حَضَرَتِ مَعْبُودِ اللَّهِ تَعَالَى مَرُورِ مِنْ تَزِيدُكُمْ كَمَا أَنْ تَقُولُ مِنْ مَا تَقُولُ مِنْ حَوْلِ بَرَاءِ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمَّ يَدْعُو اللَّهَ بَعْضُ

عَلَيْهِ بِنَاءِ مَرُورِ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَكَ دَعَا كَلِمَةً خَيْرًا تَقَارُورِ خَيْرِ شَيْءٍ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَدُّ الدُّعَاءُ مَعْصِيَةً

بِنُورِ مَرُورِ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَكَ كَرْدِ مَا مَعْصِيَةً **قَالَ النَّبِيُّ**

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ بِمَرُورِ

صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا سَلَحَ تَوْسِئَةً **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُعَاؤُكُمْ

رَبِّهِمْ تَجَابَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّقُوا

دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى حِجَابٌ

بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُعَاؤُكُمْ رَبِّهِمْ تَجَابَتْ رَبِّهِمْ تَجَابَتْ

وَنَبِيِّنَا دُعَاؤُكُمْ رَبِّهِمْ تَجَابَتْ رَبِّهِمْ تَجَابَتْ رَبِّهِمْ تَجَابَتْ

اسْتِغْفَارُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِكُلِّ دَاعٍ دَعْوَاهُ

وَدَعْوَةُ الذُّنُوبِ الْإِسْتِغْفَارُ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مَرَّةً وَدَعْوَةُ الذُّنُوبِ الْإِسْتِغْفَارُ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَصْلَى لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِكُلِّ شَيْءٍ حِيلَةٌ وَحِيلَةُ الذُّنُوبِ

الْإِسْتِغْفَارُ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّةً وَدَعْوَةُ الذُّنُوبِ

الْإِسْتِغْفَارُ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّةً وَدَعْوَةُ الذُّنُوبِ

الْإِسْتِغْفَارُ بِمَنْزِلَةِ صَلَاةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَارِئًا مِنَ الرَّخْفِ سَبْعِينَ مَرَّةً
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَكَاتِ شَرْخِ خُلْدٍ خَلَّتْ أَوَّلُهَا مَرْدُوكُ الرَّخْفِ لَمْ يَكُنْ
بَشَرًا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَضْمَرَ مَنْ
اسْتَغْفَرَ وَلَوْ عَادَ فِي يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً سَبْعِينَ مَرَّةً
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَغْفِرًا شَكَّ رَاكِعًا اسْتَغْفَرَ كَرَّةً مَغْفِرًا دَابِرًا لَكَابَةً
كَرَّةً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ اسْتَغْفَرَ
بَعْدَ الذَّنْبِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ سَبْعِينَ مَرَّةً
اسْتَغْفَرَ كَرَّةً بَعْدَ كَرَّةٍ خَلَّتْ أَوَّلُهَا مَرْدُوكُ الرَّخْفِ لَمْ يَكُنْ
بَشَرًا مَنْ اسْتَغْفَرَ بَعْدَ الذَّنْبِ فَهُوَ كَقَارِئٍ
لَهُ سَبْعِينَ مَرَّةً عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَكَاتِ شَرْخِ خُلْدٍ خَلَّتْ أَوَّلُهَا مَرْدُوكُ الرَّخْفِ لَمْ يَكُنْ
مَرَكًا لَا خَلَّتْ أَوَّلُهَا لَكَابَةً لَمْ يَكُنْ

يا كل الخطايا كما تاكل النائم الخطيب بنور محمد عليه
 استغفر بنور دکان نماز جا که آتش فرم را میخورد قال النبي صلى
 عليه وسلم كثرة الاستغفار يجزي الرزق بنور محمد
 عليه وسلم بي رقتی استغفار روزی که در دله قال النبي صلى
 عليه وسلم اذا كثرت ذنوب احدكم فليستغفر الى
 استغفاره بنور محمد صلى الله عليه وسلم چون بياشوند که ان کی از شما
 پس دوباره که آمرزش خواهد با استغفار و باب است ديلم و نعم است
 قال النبي صلى الله عليه وسلم ذكر الله علم الايمان وبركة
 من النفاق و حصن من الشيطان و خزانة من الثيران
 بنور محمد صلى الله عليه وسلم در خدا تعالی ان ایمانست و پر از از نفاق
 و حصان از شیطان است و بنهار آتش صیغ است قال النبي صلى الله
 عليه

وَسَلَّمَ الْفَضْلُ الذِّكْرَ الْحَقِّيَّ مُنَوَّرًا بِضَاءِ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ فَاذْبُرِينَ دُرَّ
الْعَقْدَةِ أَمَّا كَيْفَ اسْتَقَالَ الْبَيْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشَدَّ
الْأَعْمَالِ ثَلَاثَةَ ذِكْرِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَهُوَ سَاتِ الْأَنْجِ
مِنَ الْكُوبِ وَالْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِهِ مُنَوَّرًا بِضَاءِ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ
كَارَ اسْتَدْرَاجًا كَيْفَ اسْتَدْرَاجًا كَيْفَ اسْتَدْرَاجًا كَيْفَ اسْتَدْرَاجًا
مِنْ لَزْزِهَا وَالْإِنْصَافُ دَلِيلُ الْإِنْصَافِ قَالَ الْبَيْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَلَامَةُ حُبِّ اللَّهِ حُبُّ ذِكْرِهِ وَعَلَامَةُ بُغْضِ اللَّهِ بُغْضُ ذِكْرِهِ
مُنَوَّرًا بِضَاءِ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ فَاذْبُرِينَ دُرَّ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ فَاذْبُرِينَ دُرَّ
وَفِي ذِي شَيْءٍ خَدَاتُهَا وَشَيْءٌ دُرَّ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ فَاذْبُرِينَ دُرَّ الْإِلَهِيَّةِ
وَسَلَّمَ حِكَايَةَ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى أَتَا مَعَ عِبْدِهِ إِذَا هُوَ ذَكْوِي
وَتَحَكَّتْ بِهِ مُنْقَاةُ مُنَوَّرًا بِضَاءِ الْإِلَهِيَّةِ وَبِهِ فَاذْبُرِينَ دُرَّ الْإِلَهِيَّةِ

خوشم چون درایا دکنند و جلیب خورشید یار من بخوابد قال النبي صلى الله عليه
وسلم افضل الذی ذکر الله بنور من الله علیه وسلم فامیرین ذکر
و ذکر استقامت قال النبي صلى الله علیه وسلم ذکر الله بالغفلة
والعشی افضل من ضرب السیف فی سبیل الله بنور من
صلى الله علیه وسلم یاد کردن خدا را با بوله و شبانه و فاضل است از
در راه خدا را با قال النبي صلى الله علیه وسلم اذکر الله ذکر
عاملاً فیہ یا رسول الله من ذکر الخافض قال الذکر
الحقی بنور من الله علیه وسلم یاد کنند بزرگواران گفت یا رسول الله
احسن جبر باشد و بگویند ذکر گفت قال النبي صلى الله علیه وسلم
افضل العباد عند الله الذکر ان الله کثیر بنور من
علیه وسلم فامیرین بنده از نزدیک و استقامت است که از خداوند عزوجل

قَالَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرُ الذِّكْرِ الْخَيْرُ وَخَيْرُ

الْإِزْفِ صَائِلِي ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} بِهَرَمِ ذِكْرِهِ كَفَرْتُمْ

وَبِهَرَمِ زَهْرَتِهَا تَحِبُّ كُنْ بَارِعَةً وَرَدِّمْ فَضْلَ تَسْمَعِ قَالَ اللَّهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا عَلَى الْأَرْضِ شَيْءٌ إِلَّا أَيْقُولُ بِحَمْدِ

اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ كَفَرْتُمْ عَنْهُ ذُنُوبُهُ

وَلَوْ كَانَ هَيْشُ زَيْدٍ بِالْحَمْدِ ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} مِتَ بِرُؤُوسِهِ

فَرَزَكَ أَنْ يَكُونَ بِحَمْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَرَّةٍ لَيْسَ كَلَامٌ وَإِنْ تَسْمَعُ بِكُودِ كَهَاتِ كَرْدَانِ وَهَذَا كَلَامٌ

كُنْ فِي أَوَّلِ الْأَرْجَاءِ شَرُّ لَكَ دَرِيَا بَارِعَةً قَالَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ قَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْخَيْرُ لَمْ يَنْتَفِ فِي خَيْرٍ

حَقَّقَ يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَنْظُرُ اللَّهُ أَمْرٌ دَخَلَ الْجَنَّةَ سُبُوهُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرُكُوعٍ وَجَاهٍ لِلَّهِ وَاجْتِهَادًا أَفْرَغَ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ
 رَفَعَى عَلَى سُرَّةِ بَنَدِ نَعْرُودَ دَرْدَرُ دُرِّهِ دُرِّهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَخْرَجَ مِائَةَ مَسْجِدٍ
 لَهُ مِنْ عَشْرِينَ قَابٍ يَغْفِرُهَا وَسَبْعَ مِائَةٍ يَنْجِيهَا بِسُورَةِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرُكُوعٍ وَجَاهٍ لِلَّهِ وَاجْتِهَادًا أَفْرَغَ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ
 كَرَّمَ بَنَدِ نَعْرُودَ دَرْدَرُ دُرِّهِ دُرِّهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَخْرَجَ مِائَةَ مَسْجِدٍ
 أَنْعَمَ بِمِائَةٍ أَعْتَقَ اللَّهُ مِائَةَ مِائَةٍ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَكَانَ
 إِلَيْهِ مِائَةٌ وَاحِدَةٌ كَتَبَ اللَّهُ بِهَا أَلْفَ مِائَةِ حَسَنَةٍ
 وَفِي عَشْرَةِ مِائَةِ أَلْفَ مِائَةِ دَرَجَةٍ لِلَّهِ بِهَا مِائَتَانِ
 دَرَجَةٌ

در حجت بن موسی علیه السلام هر که بگوید سبحان الله و بحمده تا آخر روز

ضرورتاً مراد او اینست که صد هزار تن که دعا کنند روزی

مراد او اینست که صد هزار تن درجه در بهشت قال النبي صلى الله

عليه وسلم من قال سبحان الله والحمد لله الى اخره

تفاوت خطایا که تفاوتی است الا و لم یکن الشجر

بنور فرمود علی علیه السلام هر که بگوید سبحان الله و بحمده تا آخر روز

کنایه از اینست که فروریزد که از درخت قال النبي صلى الله علیه

من قال سبحان سببی العظیم غفر سنت له شجره فی الجنة

بنور فرمود علی علیه السلام هر که بگوید سبحان رب العظیم سبب غفران او باشد

در بهشت قال النبي صلى الله علیه وسلم من قال سبحان رب

الاعلی غفر الله له وادخل الجنة بنور فرمود علی علیه السلام

بگوید چنان رب العالمین دعا از او بیاورد و در آرد و پشت قال البتة
صلى الله عليه وسلم بمكان الله نصف الميثاق والحمد لله
ملا الميثاق ولا اله الا الله ملا السموات والارض
والله اكبر ليس له ستور ولا حجاب حتى يخلص لانهما
بناشود و ملا عليه وسلم چون بنده بگوید چنان الله بفرزند او برود
بگوید و الحمد لله تمام تر از او برود چون بگوید لا اله الا الله اساس و راس
بر شود و چون بگوید الله اكبر غمت مرا و ارباب و عجايب ملك بر شود
برورد و کار خویش قال البتة صلى الله عليه وسلم كثرة الشيع
بحوق الوقت بنور و ملا الله عليه وسلم تسبیح یا رفیق بدر کلام
قال البتة صلى الله عليه وسلم كلمتان خفيفتان على اللسان
و ثقيلتان في الميزان و حبيبتان الى الرحمن و هو سبحان
و الحمد لله

وَعَلَيْهِ سَلَامٌ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَحَمْدُهُ سُبْحَانَهُ وَبُحْرَانُهُ

وَوَكَلَهُ ذَلِكَ لَمَّا لَمْ يَزَلْ يَدْعُوهُ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ

وَأَمَّا جَمَاعُ الْمَدِينَةِ فَهُمْ رَجَعُوا إِلَى الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَبُحْرَانُهُ لَمْ يَكُنْ

يَعْلَمُ قَوْلَهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّبِيُّ الَّذِي

كُنَّا نَدْعُوهُ لَهُ سُبْحَانَهُ وَبُحْرَانُهُ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ

بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّبِيُّ

الَّذِي كُنَّا نَدْعُوهُ لَهُ سُبْحَانَهُ وَبُحْرَانُهُ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ

بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّبِيُّ

الَّذِي كُنَّا نَدْعُوهُ لَهُ سُبْحَانَهُ وَبُحْرَانُهُ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ

بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّبِيُّ

الَّذِي كُنَّا نَدْعُوهُ لَهُ سُبْحَانَهُ وَبُحْرَانُهُ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ وَكَانَ يُدْعَى بِهِ

وحيثما كان توبته قال النبي صلى الله عليه وسلم التوبة
يهدم الحفرة من نور نور صلى الله عليه وسلم توبه كركل نوره كايه افرغيت ذنابه

قال النبي صلى الله عليه وسلم توبوا الى الله مئة فاني اتوب
الى الله في اليوم مائة مئة من نور نور صلى الله عليه وسلم توبه كركل نوره

خبر عن عبد الله بن عباس عن النبي صلى الله عليه وسلم قال

صلى الله عليه وسلم توبوا الى الله فلا يناسوا ان الله

كفر من نور نور صلى الله عليه وسلم توبه كركل نوره كايه افرغيت ذنابه

نور نور صلى الله عليه وسلم قال النبي صلى الله عليه وسلم

ما التوبة قبل الموت من نور نور صلى الله عليه وسلم توبه كركل نوره

توبه من نور نور صلى الله عليه وسلم قال النبي صلى الله عليه وسلم

قبل ان يموتوا من نور نور صلى الله عليه وسلم توبه كركل نوره

صلى الله عليه وسلم

بش از آنکه هر دو باب است و چهارم و فصلت فقر قال النبي
صلى الله عليه وسلم الفقر فخر في حوزة و صلى الله عليه وآله
فوسنت قال النبي صلى الله عليه وسلم الفقر شين
عند الناس و زين عند الله في القيمة بنور و صلى الله
وسلم در و بش ريشه است فقير مراد و فقر است فقير خداوند و در و
قال النبي صلى الله عليه وسلم حب الفقر من اخلاق النبا
و بعض الفقهاء من اخلاق الكفر و الفقر هو نية بنور و
صلى الله عليه وسلم و بش ريشه است فقير مراد و فقر است فقير خداوند و در و
در و بش ريشه است فقير مراد و فقر است فقير خداوند و در و
و صلى الله عليه وسلم كثر من كنوز الله تعالى بنور و صلى الله عليه وآله
در و بش ريشه است فقير مراد و فقر است فقير خداوند و در و

بِكُلِّ شَيْءٍ مِفْتَاحٌ وَمِفْتَاحُ الْجَنَّةِ حُبُّ الْفَقِيرِ أَبُو ذَرٍّ

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّ بِرَجُلٍ رَاكِبٍ بَيْتَ دُكَيْلٍ بِمِثْلِ دُرَيْتٍ وَرَوَيْتَ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلَّهِ اللَّهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ الْمُؤْمِنَ

الْمُتَعَفِّفَ بِالْعِيَالِ أَبُو ذَرٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّ بِرَجُلٍ رَاكِبٍ

دُرَيْتٍ مِثْلَهُ دُرَيْتٍ مَرَّ بِرَجُلٍ رَاكِبٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَوْلِي الْفَقِيرَ أَوْ الضَّعِيفَ مِنْ أُمَّتِي أَبُو ذَرٍّ

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَخَوِشْ دِيَارَكَ وَارْتِمْ مَرَدِيكَ وَضَعِفَاكَ وَارْتِمْ

مِنْ لَدُنْكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَقِيرُ أَمْرٌ مِنْ

كُلِّ عَمَلٍ لِلَّهِ تَعَالَى أَبُو ذَرٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّ بِرَجُلٍ رَاكِبٍ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَّلْتُ الْفَقِيرَ عَلَى الْغَنِيِّ

كَفَفْنِي عَلَى جَمِيعِ خَلْقِي لِلَّهِ تَعَالَى أَبُو ذَرٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِقَوْلِهِمَا نَبَأَتْ بِهِ فَنَبَأَهُ ابْنُ مَرْثَدَةَ ابْنُ أَبِي نَضْرَةَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَا يُعْطِيهِ اللَّهُ إِلَّا نَبِيًّا
مُرْسَلًا مَرَّزُورِدًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَوَى عَنْهُ جَمَاعَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْ أَهْلِ
بَكْرَةَ عَنْ مَرْثَدَةَ ابْنِ أَبِي نَضْرَةَ عَنْ ابْنِ مَرْثَدَةَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّزْوِجُ بِوَكْلَةٍ وَالْوَلَدُ رَحْمَةٌ فَأَنَّ مِنْ
أَوْلَادِكُمْ فَإِنَّ كَرَامَةَ الْوَلَدِ عِبَادَةٌ كَسُوءِ مَنْزِلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَنْ سَمِيَ بِرَكَّةٍ أَمْتُ وَفَزَّ رَحْمَتُ بَنِي كَامَرٍ دَلِيلُهُ فَرَزْدَانِ خُفُورٍ كَرَامَةُ رَشِيدٍ
فَرَزْدَانِ عِبَادَتُهُ قَالَ ابْنُ أَبِي نَضْرَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ النِّكَاحُ مَوْسُئِي
فِي رَجَبٍ مَوْسُئِي فَلَيْسَ صَوِيًّا مَرَّزُورِدًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَلِيلُهُ
نَيْسَبُ أَرْشَادِ بَنِي كَامَرٍ كَرَامَةُ رَشِيدٍ نَبَأَتْ قَالَتْ ابْنُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّكَاحُ بِرَفٍّ مَرَّزُورِدًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَلِيلُهُ

قَالَ اِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ دَخَلَ الْجَنَّةَ فَأَنَّهُمْ سَلَّ
 الْبَيْتَ وَالْأَمَامَ هَلَاكَ الْبَيْتَ سَمِعُوا مِنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِذَا
 سَمِعْتُمْ نَزْلَهُ كَيْفَ بَدَأْتُمْ وَرَأَيْتُمْ كَذَنَ إِذَا دَخَلَ جَنَّاتٍ وَكَيْفَ كَانَ
 رَفَافَتُهَا اسْتَوْفُوا قَالَ اِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أُمَّةٍ أَتَتْ
 بِطَلْقِ اللَّهِ طَاهِرًا مُطَهَّرًا فَلَهُ أَنْ يَتَوَجَّعَ الْغُرَابُ بِمَرْفُوعِهِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرَأْسِهِ خَرَابُكَ بِبَيْتِهِ خَرَابُكَ رَأْيَاكَ وَبَايَعَهُ بِرَأْسِهِ كَذَنَ إِذَا
 دَعَوْهُ نَزْلَهُ كَيْفَ قَالَ اِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِنْتَسَبَ إِلَى ذِي
 . بِالْإِسْكَاحِ نَزْلَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرَأْسِهِ رَأْيَاكَ خَرَابُكَ قَالَ اِنَّهُ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْغُرَابُ مِنْ أَخْوَابِ الشَّيْطَانِ بِمَرْفُوعِهِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ غَرَبَ بَعْضُ كَذَنَ خَرَابُكَ رَأْيَاكَ شَيْطَانُ قَالَ اِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ مِنْ تَوَجَّعَ إِمْرَأَةً أَعْلَى لَهُ لَيْسَ الْعِبَادَةُ بِمَرْفُوعِهِ

هرگز نیکو نیت را باطل نشود و هر روز این عبادت محال است که بر کسی عیب باشد

و علی بن مسلم می گوید که روزی که من نزد آن بزرگوار رفتم و عرض کردم که

و من هرگز که این روز را در خود را نمی دانم و در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

و من هرگز که این دعا را در روز آخر این دعا محال است که بر کسی عیب باشد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَيْرُ بَرٍّ مَرَدٍ هُوَ الَّذِي لَا يَزْنِي وَلَا يَخْشَعُ بَرٍّ مَرَدٍ
كَتَابَتْهُ زَيْنَةُ كَوْنَهُ عَمْرُوهُ قَالَ إِنَّ اللَّهَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
زِنَا الْعَيْنِ وَالنَّظَرِ مَعْرُوفٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَحِمَهُ
بِمَا حَرَّمَ وَبَدَنَتْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّظَرُ
لِلنِّسَاءِ وَالْأَجْنِبَةِ مِنَ الْبَاغِيَةِ مَعْرُوفٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَرَّمَ
وَرَدَّ سَوَى رَمَالٍ بَلْكَانَهُ لَمْ يَكُنْ كَمَا بَرَّاسَتْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ زِنَا الْوِجِلِينَ الْمَشَى وَتَالِيَيْنِ الْمَنْشِ
وَزِنَا الْعَيْنِ وَالنَّظَرِ مَعْرُوفٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَالٍ بَلْكَانَهُ
وَزِنَا مَعْرُوفٌ مَعْرُوفٌ وَرَمَالٍ بَلْكَانَهُ مَعْرُوفٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زِنَا وَاحِدَةٍ يَحْبِطُ عَنْ سِتْمِينَ
سِتْمِينَ مَرَّةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زِنَا وَاحِدَةٍ يَحْبِطُ عَنْ سِتْمِينَ مَرَّةً
قَالَ

مَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ

جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَعْتَقَلَ النَّاسَ عِبَادَ اللَّهِ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ الْأَجْنِبَاءُ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَنْ كَرِيمٍ شَدِيدٍ وَرُفَاتٍ كَرِيمٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ أَلْجَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ بِلُجَامٍ مِنَ النَّاسِ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

بُرْسَةٍ دَسْرَةٍ قَامَتِ النَّاسُ يَوْمَئِذٍ وَرَدَّ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَسَّ غُلَامًا مَشْهُوقًا لَعَنَهُ اللَّهُ تَعَالَى

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ وَمَنْ قَبْلَ غُلَامٍ مَشْهُوقٍ عَذِبَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَادٍ جَهَنَّمَ أَلْفَ مِائَةِ سَنَةٍ

عَنْ كَرِيمٍ شَدِيدٍ وَرُفَاتٍ كَرِيمٍ

منس کند خداست و شکران و زاریان همه برویست گفت قال الله
 صلى الله عليه وسلم من قبل فلا ما يشاؤون عاب الله
 تعالى في الثام متبعين صفة مرفوعه صلى الله عليه وآله
 غلامی را بشهرت غدا کنی خدایتا او را در آتش فروغ نهاد اما الله
 صلى الله عليه وسلم من دخل الامامة في الدنيا بعنه
 الله تعالى يوم القيمة وهو انش من الخيفة
 صلى الله عليه وسلم هر که دخول کند باری در راه پس برانگیزد او را خدایتا در
 قیامت که آن در وی کند تر از مرده را باشد قال الله صلى الله عليه
 وسلم اذا اتى الرجل مع الرجل فهدان زانان
 وان اتى المرأة فهدان زانان صلى الله عليه وسلم هر که
 که زن را برود زانیه باشد قال الله صلى الله عليه وسلم من

مِنْ غُلَامٍ مَّا يَشْعُرُ فَكُلَا مِمَّا فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّكَ سُبْحَانَ

مَرَّةً وَهِيَ زَيْنُ مَعَ أُمِّ مَرَّةٍ فَمَا تَمَارَكُ أُمُّ مَرَّةٍ وَلَا

خَصَمَ لَهَا سِتِينَ مِائَةً وَفِيهَا عَلَيْهِ حَوَالَةُ الْمَرْكُومَةِ وَالْمُسْتَوْصِلَةِ

بجانی باشد نه فساد بار بار از حضور زاکیه باشد و هر کراما در غرض زاکیه کیست و چنان

ماشته منفرد و بکثر از ناکر ماشته یعنی مرغی که بکثره شوهر باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَالَ لَيْسَ صَاحِبُ الْمَالِ بِمُؤْمِنٍ حَتَّى يَصِلَ إِلَى الْمَوْتِ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عَلَى مَا يَسِرُّهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّبِّانِ

شرب خمر و زنا و قمار و غم و اندوه
قال اليه صلى الله عليه و آله

وَمِنْ شَرِّ الْجَنِّ مَسًّا، أُطْعِمَ شُرَكَاءَ وَمِنْ شَرِّ

صباحاً امسى مشى في سبيل الله عز وجل

با اعلان تبریک کرد و در روز یکم بادر لادن تبریک فرمود شبانه تبریک کرد و

106

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْخَيْرُ أَمُّ الْخَبَائِثِ

خبر محمد صلى الله عليه وسلم خبر جابر كروا منه جده بزرگوار است قال النبي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَقَدْ كَفَرَ بِجَمِيعِ مَا

أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى أَنْبِيَائِهِ خبر محمد صلى الله عليه وسلم خبر جابر كروا منه

كافر شود هر كس آن خمر را بنوشد خمر مذکرات قال النبي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَارِبُ الْخَمْرِ مُلْعَوْنَ خبر محمد

صلى الله عليه وسلم خبر جابر كروا منه قال النبي صلى الله عليه وسلم

لَا يَجْتَمِعُ الْخَمْرُ وَالْإِيمَانُ فِي جَوْفِ امْرِئٍ أَبَدًا

خبر محمد صلى الله عليه وسلم خبر جابر كروا منه قال النبي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ أَوْ

هَامَتْهُ أَوْ عَاتَقَتْ أَحْبَطَ اللَّهُ تَوَالِي عَمَلِهِ لَمْ يَنْعَمِ

سَلَّمَ تَبَرُّوهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَرٍ بَرِّحَ خُزْرٍ سَلَّمَ كَوْنِيَا دُتْ اُو بَكِرْد

يَا لَوْدَا كَنَّا رَهْ يَكِرْد خَوَاتِمَا جَهْل سَلَّمَ عِبَارَتْ اَوْ جَبَل كَوْنِيَا بَابِيتْ دَم

رَفَضْتْ تَبَرُّوهُ فَقَالَ إِلَهِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بِي

سَهْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَكَأَنَّمَا آخُتَقِي رَقَبَةً تَبَرُّوهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَرٍ تَبَرُّوهُ خُزْرٍ دَرَاهُ خَوَاتِمَا جَهْل بَرَّا فَرَا تَبَرُّوهُ

بَارْتْ كَبَرْنِ لَوْدَا كَدِيشْهْ قَالَ إِلَهِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَيْهِمُ الْوَلَادُ كَدِ الْوَيْي وَالسِّيَا حَتَّ تَبَرُّوهُ صَلَّاهُ

وَسَلَّمَ بِمَا مَوْرِيْدُ فَرَزْدَا لَ غَوْرَاتِ تَبَرُّوهُ رَشَنَّا كَرَلَا قَالَ إِلَهِي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَيْي عَلَى الْمَعْرَافِ كَا الْوَيْي

عَلَى الْعَدُوِّ تَبَرُّوهُ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبَرُّوهُ بِرَدِيشْ خَوَاتِمَا جَهْل

بَرِشْ دَرِشْتْ تَبَرُّوهُ فَقَالَ إِلَهِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ يَرِدْ الْعَهْدَ عَلَى الْوَلِيِّ مِنَ الْمَعْرُوفِ كَانَ لَهُ بِكُلِّ
قَدَمٍ أَجْرٌ عَشْرَتَيْنِ أَجْرٍ عَشْرَتَيْنِ صلوات الله عليه وسلم كغير ما زاد من غيره
اندر آن مراد از هر کای که توبه کند و کرده برده باشد قال الله صلى الله
عليه وسلم مَنْ تَرَكَ الْوَلِيَّ بَعْدَ الْعِلْمِ فَقَدْ تَرَكَ
سُنَّتِي وَمَنْ تَرَكَ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي صلوات الله عليه وسلم
هر که تیر و ستاره ترک کرد بعد از آنکه آنوقت باشد پس منتهی از دست من ترک کرده باشد
و هر که دست من ترک کند او از من نباشد قال الله صلى الله عليه وسلم
مَنْ عَمِلَ الْوَلِيَّ ثُمَّ تَرَكَ فَقَدْ عَصَانِي صلوات الله عليه وسلم
هر که تیر و ستاره بیاورد ولی ترک کند بعد از آنکه او را نباشد قال الله
صلى الله عليه وسلم مَنْ يَمِي عِدْوًا سَلَّمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
تَحْتَ أَصَابِ أَوْ خَطَا كَانَ لَهُ أَجْرٌ عَشْرَتَيْنِ أَجْرٍ عَشْرَتَيْنِ

خدا را علیه السلام هر که تیر فرستد بر دشمنی یکه بر کار او بر آید و دشمنی خداست

بر سر خطا که باشد مراد از آنرا و کرده بر حق قال الله علیه

وَسَلِّمْ تَعْلَمُوا الْوَقْتُ فَإِنَّهَا بَيْنَ الرَّايِ وَالْهَدَفِ مَا وَفَتْهُ

مِنْ يَافِ الْجَنَّةِ سَوْفَ تَعْلَمُوا اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تیر فرستادن بیا مورد بر تیر که

میان تیر فرستاده و هدف غایت از باغهای بهشت است

وَرَفَعَهُ قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ لِلْبَارِ أَعْمَلُ مَا

شِئْتَ فَلَنْ تَدْخُلَ النَّارَ أَبَدًا وَقُلْ لِلْعَاقِبِ أَعْمَلُ

مَا شِئْتَ فَلَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَبَدًا سَوْفَ تَعْلَمُوا اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بگو هر چه کار را بخواهی خوشنود و در آخر مراد و پدر را کن آنچه خواهی از پدری

که هرگز تیری در هیچ برکت خوشنود بر ما در و پدر بگویم آنرا در ما در و پدر را

بکن آنچه خواهی از اینجا که هرگز بهشت تغییر سبب خوشنود را در و پدر است قال الله

عليه و السلام

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا ضَلَّ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ مَنَاءً

وَالْوَالِدَيْنِ وَسَخَطُ اللَّهِ تَعَالَى فِي سَخَطِ الْوَالِدَيْنِ

نور محمد صلوات الله عليه وسلم غشود خدایتما در غشود ز مادر و پدر است چشم

خدایتما در چشم مادر و پدر است قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِرُّ ذِي الْأَبَاؤِ حَقٌّ يَبْتَغِيكُمْ أَبْنَاؤُكُمْ سِرِّ زود و عده

عليه السلام بگوید کند در حق مادر و پدر خویش تا بگوید کند شما بسیران شما شود

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَصْبَحَ وَلَهُ الْوَالِدَانِ

رَاضِيَانِ أَوْ أَحَدُهُمَا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَ

مَنْ أَبْغَضَ وَلَهُ الْوَالِدَانِ سَاخَطَانِ أَوْ أَحَدُهُمَا فَتَحَتْ

لَهُ أَبْوَابُ النَّارِ نور محمد صلوات الله عليه وسلم هر که مادر او کند و مادر او

دارد و خوشنود باشد ای آرایش او در برشت برکت می شود و اگر

شبانگاه کند و مرد و را مادر و پدر را یکی گردانند و گفتند که در میان دو فرخ

بروکت شد **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كُنْتَ فِي**

صَلَاتِكَ فَدَعَاكَ ابْنُكَ فَأَجِبْ وَإِنْ دَعَاكَ

أُمَّكَ فَلَا تَجِبْ صلی الله علیه و سلم چون کسی از شما را بخواند

پیدا و را آواز دهد نماز را قطع کند جواب گوید و اگر مادر را آواز دهد نماز را قطع

نکند **عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا بَشَّهَ اللَّهُ جَرَابٌ كَوْبٌ** **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ**

وَسَلَّمَ عَنْ أَبِي دَاوُدَ وَالدَّيْلَمِيِّ وَاحِدٌ هَا يَدْخُلُ النَّامُ

صلی الله علیه و سلم که مادر و پدر را یکی گردانند و گفتند که در میان دو فرخ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ لِلْبَارِئِ عَمَلٌ مَا شِئْتَ فَإِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُكَ وَقُلْ لِلْعَاقِ عَمَلٌ مَا شِئْتَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

يَغْفِرُكَ صلی الله علیه و سلم که مادر و پدر را یکی گردانند و گفتند که در میان دو فرخ

غیر

خواب از بچا که گفتم ترا جابود زده قال الله صلى الله عليه وسلم

مَنْ مَرَّبَ ابْنَيْهِ فَهُوَ وَلَدُ الْقَائِمِ صلى الله عليه وسلم

هر که مادر و پدر را زنده بدارد او و ام و امان باشد قال الله صلى الله عليه وسلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَارُّ لَا يَدْخُلُ فِي الْقَارِ وَالْعَاقُ

لَا يَدْخُلُ فِي الْجَنَّةِ صلى الله عليه وسلم و الله اعلم بكم و لا يخفى

در زنده مادر و پدر در هر پنج نزد عاق یعنی زرار زنده مادر و پدر را

در بهشت زنده قال الله صلى الله عليه وسلم إِنَّ لِلْعَاقِ

لَا يَجِدُ مَا يَجْتَنِي الْجَنَّةَ صلى الله عليه وسلم بدست عاق

بوی غش نباید از سر و دم در خانه فرزند بر مادر و پدر قال الله صلى الله عليه وسلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَجِدُ وَلَدًا وَلَكِنْ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنْهُ

حقن نیز زنده صلى الله عليه وسلم نیست چیزی که بر مادر و پدر فرزند بهتر باشد

نَدَبَ بَنُو قَالَ إِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنْ يُوَدِّعَ

أَحَدَكُمْ وَلَكِنْ خَيْرٌ أَنْ يَصْدُقَ كُلُّ يَوْمٍ بِصَدَقَةٍ

فرزند خود را علیهم السلام هر آینه ادب کردن بخارشان فرزند خود را بپسندیدن

بِدَعْوَتِهِ كَمَنْ يَزِيدُ بِكَ عِلْمًا قَالَ إِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَكْرَمُ الْوَلَدِ كُمْ فَإِنْ كُورَ أَمْرُكُمْ دَعْبَادَةً

فرزند خود را علیهم السلام گرامی تر از پدر فرزندان خود را بشمارد که اگر کور باشد

مبارکت قَالَ إِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَمَرَ أَنْ

تَوْغَمَ حَاسِدٌ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ وَلَكِنْ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ

هر که خواهد حاسد را عزا را باشد بر او بار که فرزند خود را بشمارد و یا بشمارد

قَالَ إِنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّظْمُ لِلْخَيْرِ الْأَوَّلِ

بِشْكْرِ كَمَا النَّظْمُ لِلْخَيْرِ ثَلَاثِينَ

روان

شکر

سکون بنور سوزان بشکوهیانت گداز میکند بوسه رخسار قاله ایلی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ مَوْلَا أَوْلَادِكُمْ فَإِنْ كَوَّامَةٌ

الْأُولَادِ سَتَرْتُ مِنَ الْفَنَاءِ وَالْأَكْلِ مَعَكُمْ بَرَاءَةً مِنْ

الناس وكوامته جوار على الصراط المستقيم

کامرالدین فیروززندان خود را که گری داشت بنزد زندان خود از انفس دریا

وخدمه با فرزندان برادر است از آتش و بیخ و درخت و شمشیر

کدش بر طوطا اسانت قال الله صلى الله عليه وسلم

النَّوَّابِلَةُ أَوْلَادُكُمْ فَإِنْ لَكُمْ بِكُلِّ قَبِيلَةٍ

د جنت الفردوس سره رسو ﷺ لور سهار د سيد غريزه له

درشته کوهستان و دره‌ها و رشت و آله و صاکنان

١٠٠

ملفوظ علم الکرم الاولاد کرم فی الزمان اولاد کرم

اَللّٰهُمَّ تَوَلَّ الْجَنَّةَ شَرَفًا وَكَرَامًا
خود را که گویی دارد فرزندان خود را که ای دارد خداوند را و در پشت قال

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ بَابُ

الْفَرَجِ لَا يَدْخُلُهُ اِلَّا مَنْ فَرَجَ اَوَّلَادَهُ

بدینست که در پشت در است از باب الفرج که بید در زود در آن در کنه که

شاد که فرزندان خود را قال النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِنَّ

فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ فَرَجٌ لَا يَفْتَحُ اِلَّا مَنْ فَرَجَ

صِبَاًا اَوَّلَادَهُ

کنه نشود آن در که که شاد کند که و با دست دریم و فوج

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّعَ بِحَقِّهِ اللّٰهُ

وَمَنْ تَوَضَّعَ اللّٰهُ تَوَضَّعَ عَلَيْهِ سِتْرٌ وَتَوَضَّعَ

خود را

خدا عزوجل او را بفرمود که دان و هر که فکر کند بفرموده خود می کند خدا است
او را فرمود بر و قال ای نبی صلی الله علیه و سلم ما من
ادی لا ینبئ به سلسلتان سلسله السماء
السابعة وسلسله الى الارض السابعة فاذا واصل
هما لله الى السماء السابعة واذا تكبر فطمع الله
الى الارض السابعة تنفر منه عا له علیه و سلم نبی است از ادبی هر که
در سر او دو بر خیزد است ز خیزد ثمر آسمان هفتم و ز خیزد ثمر زمین هفتم
چون ترفع کند بر و در خدا بتما سوار هفتم و چون بکشد فرو برد او را
خدا بتما سوار زمین هفتم قال ای نبی صلی الله علیه و سلم اذا
برایتم التواضعین فتواضعوا لهم واذا را یتهم
المتکبرین فمتکبروا لهم تنفر منه عا له علیه و سلم نبی است از ادبی هر که

منواضع از پیش تو وضع کنید و ایشان را در حق بیست و یک بار و کردن کن

پس بگفته بایشان **قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَاضَعُوا**

مَعَ الْمُتَوَاضِعِينَ فَإِنَّ لِلتَّوَّاضِعِ مَعَ الْمُتَوَاضِعِينَ

صِدْقًا وَتَكْبَرًا مَعَ التَّكْبَرِيِّينَ فَإِنَّ التَّكْبَرِ

مَعَ التَّكْبَرِيِّينَ صِدْقًا وَتَكْبَرًا وهم که در حق بیست و یک بار و کردن کن

فهرست کنندگان پس بدین کفر و دین کردن با خودین کنندگان هر قدر است

و بگفته بایشان پس بدین کفر و دین کردن با خودین کنندگان هر قدر است

قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَاضَعُوا لِيَبْدُكَ اللَّهُ

عَلَى عَنِ لِقَائِهِ مِنَ الْعَالَمِينَ وَكَانَ يَوْفَى بِالْعَدْوَانِ

فِي الْمَجْلِسِ وهم که در حق بیست و یک بار و کردن کن

برو که طاعت کنند از مسلمانان بدین کفر و دین کردن با خودین کنندگان هر قدر است

قَالَ اللَّهُ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّوَّاعُ مَصْرُ عِدِّ

الشَّرَفِ ^{مَنْ} ^{لَا} ^{يَعْلَمُ} ^{فَرْدِيَّتَهُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{كَرَنَ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{مَهْمُ} ^{وَرَدِّتَهُ}

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكَلَامُ فِي التَّقْوَى

وَالْعِفَا فِي الْبَقِيَّةِ وَالشَّرَفُ فِي التَّوَّاعِ ^{مَنْ} ^{لَا} ^{يَعْلَمُ} ^{فَرْدِيَّتَهُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{كَرَنَ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{مَهْمُ} ^{وَرَدِّتَهُ}

عَلَيْهِ ^{بِمَنْ} ^{بَرَزَ} ^{كَوْنُهُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{كَرَنَ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{مَهْمُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{قَالَ}

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ نَفْعَةٍ مَحْسُودَةٍ عَلَى صَاحِبِهَا

إِلَّا التَّوَّاعُ ^{مَنْ} ^{لَا} ^{يَعْلَمُ} ^{فَرْدِيَّتَهُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{كَرَنَ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{مَهْمُ} ^{وَرَدِّتَهُ}

بِرُحْبِ أَنْ صَبْرُهُ مَكْرُوفُهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

التَّوَّاعُ مِنْ اخْلَاقِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْكَثِيرِ مِنْ اخْلَاقِ

الْكَفَّاءِ ^{مَنْ} ^{لَا} ^{يَعْلَمُ} ^{فَرْدِيَّتَهُ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{كَرَنَ} ^{وَرَدِّتَهُ} ^{مَهْمُ} ^{وَرَدِّتَهُ}

أَرَادَ بِقَوْلِهِ أَنْتَ دُرِّيَّةٌ بَارِعَةٌ وَمِنْ فَضَائِلِهَا

مَنْ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَاقِبَةُ عَشْرُ أَجْزَاءٍ

تِسْعَةٌ مِنْهَا فِي النَّفْسِ وَالْأَمْرِ ذَلِكَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهٌ

الْعَاقِبَةُ تَرْتِبُ بِهَا كَلِمَاتُ السَّقْفَةِ وَنُزُولُهُ عَلَى الْعِلْمِ

عَاقِبَتُهُ عَزَازَةٌ وَخُورٌ فَارِثٌ اسْتِزْكَاتُهُ دُرٌّ فَضِيلٌ وَكَرِيمٌ

بَهْتٌ بِأَيْفَاهُ وَخُورٌ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عِنَّةُ الْمُسَاكِينِ الْقُسْرُ وَنُزُولُهُ عَلَى الْعِلْمِ بِمَارِزَاتِهِ عَاقِبَتُهُ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَسْلَمَ السَّوْقُ

وَقَالَ الصَّحَابَةُ رَفِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ نَجَاةٌ

وَنَجَاسَةُ النَّسَاءِ الْقَذْفُ وَنُزُولُهُ عَلَى الْعِلْمِ بِمَارِزَاتِهِ

اسْتِزْكَاتُهُ دُرٌّ فَضِيلٌ وَخُورٌ فَارِثٌ اسْتِزْكَاتُهُ دُرٌّ فَضِيلٌ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَطْفَةٌ بِالْبَابِ

الْأَعْلَى

أَظْلَمُ وَقَالَ الْمَشَاحِجُ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْوُكُوفُ

الْكَلَامُ مِنْ نَفْسِهِ لَكَ الشُّكُوفُ مِنْ ذَهَبٍ غَرِيبٍ

عَلَى اللَّهِ عِيسَى طَبَايِيحُ لَمْ لَمْ أَفَارِسُهُ طَائِمُ لَمْ مَشَاخِ

رَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَأْجُ الْمَوْصِنِ الشُّكُوفُ

وَمِنْ ضَاءِ الْعَرَبِ فِي الشُّكُوفِ غَرِيبٍ عِلَالٍ عِيسَى تَأْجُ

وَرَفَاعَتِهِ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ لَمْ كَفَعَهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سَكَّتْ سَلِمَ وَمِنْ سَلِمَ حَجَا

غَرِيبٍ عِلَالٍ عِيسَى مَرَكَا سَوِيحُ كَرَسَلُ مَتَا ذَمُّوهُ سَلِمَ

نَجَاتُ يَنْبَغِي قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَافِيَةُ

عَشْرَةٌ أَجْرُ تِسْعَةٍ مِنْهَا فِي الشُّكُوفِ وَوَاحِدَةٌ

مِنْهَا فِي الْوَحْدَةِ سَمْعُكُمْ عَلَى الْأَعْيُنِ لَمْ يَأْتِكُمْ

فَرَوَيْتُمْ بِهِ لَوْلَا أَنْ دَرَسْتُمْ بِهِ قَالَ اللَّهُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَكُوتُ الْعَالَمِ شَيْئٌ وَ

كَلَامٌ زَيْدٌ سَمْعُكُمْ عَلَى الْأَعْيُنِ لَمْ يَأْتِكُمْ

رَشِيخٌ اسْتَوْحَى كَفَى عَالَمٌ وَارِثٌ اسْتَبَاحَ رِجَالُكُمْ وَنَحْنُ

بِأَعْيُنِهِمْ قَالَ الْإِنَّمَا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ

يُمُومَاتٍ الْقَلْبُ الْعُسَى حُبُّ التَّوْبَةِ وَحُبُّ الْإِحْسَانِ

وَحُبُّ الْأَكْلِ سَمْعُكُمْ عَلَى الْأَعْيُنِ لَمْ يَأْتِكُمْ

يَرَاهُ دَهْرٌ دَهْرٌ وَتَوَلَّى غُلَبٌ دَهْرٌ دَهْرٌ وَتَوَلَّى رَافِعٌ

دَهْرٌ دَهْرٌ وَتَوَلَّى بِيَاءٌ قَالَ الْإِنَّمَا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ شَبِعَ فِي الدُّنْيَا جَاعَ فِي الْآخِرَةِ وَمَنْ جَاعَ

فِي الدُّنْيَا

فِي الدُّنْيَا شَبَّحَ فِي الْآخِرَةِ خُزْرِيه عليه السلام

هر که در دنیا سیرور را فخر گزیده بود و در دنیا گزیده را فخر

سیرور عليه السلام قَالَ اِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَيِّدُ الْعَمَلِ

الْجُوعُ الشَّبَّحَ فَقَدْ اَكَلَ حُرَّامًا خُزْرِيه عليه السلام

همه و نه را که گزیده بود و سیرور را که گزیده بود و سیرور را که گزیده بود

قَالَ اِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُوعُ فَخَالِ الْعَبَادِ

خُزْرِيه عليه السلام كَيْسِيَه نَوَاحِيَتْ قَالَ اِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَحْبَبُ اَقْلَابِكُمْ بِقَلْبِي الصَّعْكَ

وَالصَّوْمِ وَطَهْرُ الْجُوعِ فَتَنْظُرُ اِلَى عَظْمَةٍ

اللَّهُ خُزْرِيه عليه السلام زنده دار و دلهای خود را با دین

خود را و با دین خفتن و پاک دار و دلهای خود را با دین

خود را و با دین خفتن و پاک دار و دلهای خود را با دین

وَأَكَلَ حُرَّامًا

قَالَ لَيْسَ بِصَلَاةٍ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَمُّكُمْ مِنْ يَوْمٍ

الْقِيَمَةُ أَطْوَلُكُمْ جُوعًا وَتَفْلَحُ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ عَلَيْهِ

نزدیک ترین شمار وقت است کہ باشد کہ گرسنگی اور در دماغش در نظر آوے

بِإِذْنِهِ قَالَ ابْنُ أَبِي نَجْدٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا الْقِصَّةَ

مَعَ النَّعْمِ مَزْمُونِ عَلَیْهِ السَّلَامُ حُبِّتْ دُرِّی دِلِّکَ بِرِغْوَدِی بَاشَ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ كَثْرَةِ طَعَامِهِ كَثُرَ

مَقَامُهُ وَمَنْ قُلَّ عِزُّهُ قُلَّ دَعْوُهُ وَمَنْ قُلَّ دَعْوُهُ قُلَّ عِزُّهُ

• ہر کہ طعام خوردن اویسیا باشد چار روز اویسیا بود و ہر کہ طعام خورد

او اندک نشد چاره را دادند که برونه با یک دینم و پنج دروغ و شوق آفرید

قَالَ ابْنُ صَالِيٍّ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَثُرَ الصَّحَابُ مَعَهُ

القلب من نور محمد عليه السلام بياضه كبرياؤه وعظمته وولاه

قال الخ

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَحْلُ فِي الْمَسْجِدِ
ظُلْمَةٌ فِي الْقَبْرِ خبر من رسول الله عليه السلام حين دخل المسجد فوجد فيه ظلمة

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ ضَمَّكَ قَهْقَرَةٌ
فَقَدْ جَمَّ مِنَ الْعَقْلِ خبر من رسول الله عليه السلام أنه سمع رجلاً يقول يا رسول الله

يا رسول الله ما هذا؟ قال يا رسول الله ما هذا؟ قال يا رسول الله ما هذا؟ قال يا رسول الله ما هذا؟

مَلِيٍّ وَسَلَّمٌ مَنْ ضَمَّكَ قَهْقَرَةٌ فَقَدْ نَسِيَ بَاباً

مِنَ الْعِلْمِ خبر من رسول الله عليه السلام أنه سمع رجلاً يقول يا رسول الله ما هذا؟ قال يا رسول الله ما هذا؟

وَأَمَّا كَوْنُهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ

ضَمَّكَ قَهْقَرَةٌ يَعْنِيهِ اللَّهُ الْخَبِيرُ عَنْ رِيسْمِهِ

فَوْقَ عَرْشِهِ خبر من رسول الله عليه السلام أنه سمع رجلاً يقول يا رسول الله ما هذا؟ قال يا رسول الله ما هذا؟

وَجَاءَتْهُ أَرْبَعُ أَعْيُنٍ بَرَزَتْ مِنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ صِحِّكَ كَثِيرًا فِي الدُّنْيَا بَلَى كَثِيرًا
 فِي الْآخِرَةِ وَمَنْ بَلَى كَثِيرًا فِي الدُّنْيَا صَحِّكَ كَثِيرًا
 فِي الْآخِرَةِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ كَرِهَ دُنْيَا بِلَا يَخْذُ وَدَارَ آخِرَةٍ
 بِلَا يَكْرِهُ يَكْرِهُ دُنْيَا بِلَا يَكْرِهُ وَآخِرَةً بِلَا يَكْرِهُ قَالَ النَّبِيُّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَثُرَ صِحُّكَ تَخَفْتُ بِهِ
 النَّاسَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ كَرِهَ دُنْيَا بِلَا يَخْذُ وَدَارَ آخِرَةٍ
 بِلَا يَكْرِهُ يَكْرِهُ دُنْيَا بِلَا يَكْرِهُ وَآخِرَةً بِلَا يَكْرِهُ قَالَ النَّبِيُّ
 فَقَدْ جَمَعَ مِنَ الْعِلْمِ حُجَّةَ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا كَرِهَ
 فَمَنْ كَرِهَ دُنْيَا بِلَا يَخْذُ وَدَارَ آخِرَةٍ بِلَا يَكْرِهُ يَكْرِهُ دُنْيَا بِلَا يَكْرِهُ وَآخِرَةً
 بِلَا يَكْرِهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَثُرَ صِحُّكَ تَخَفْتُ بِهِ
 جَلِيَاءُ لَا أَلْبَسُ اللَّهُ بِهِمَا فِي النَّاسِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ

که هر که بگوید بخیر که مشیتان او بخندد هر آینه ضایعاً او را بکون برساند

و در سجده نماز او **قَالَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضُحِكَ**

الْأَنْبِيَاءُ وَصَلَوُا لِلَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ قَبْلَتُهُمْ

وَضُحِكَ الشَّيَاطِينُ لِعِزَّتِهِ اللَّهُ تَعَالَى قَبْلَتُهُمْ

عَلَيْهِمْ خُذُوا مَعَكُمْ صُلَاحَ لِدِينِهِمْ تَسْمِيَةً وَخُذُوا مَعَكُمْ صُلَاحَ لِدِينِهِمْ تَسْمِيَةً

بَابُ دُشْتَمِ زُفَرِ بْنِ سَهْلٍ قَالَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَوْدُ الْمَرْفُوعِ وَاتَّبَعُوا الْخَبَائِثَ حَقٌّ لَا يَذْكُرُ الْآخِرَةَ

بِسْمِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخَيْرِ رَأْيٍ سِيدِ دِينِ خَلْقِهِ بَرْدِ بَيَانِ يَدِ اَلْبَدِ شَاهِدِ اَلْعَرَفِ

قَالَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَابِدُ الْمَرْفُوعِ عَلَى

مَعَارِفِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْفَعَهُ بِخَيْرِ رَأْيٍ سِيدِ دِينِ خَلْقِهِ بَرْدِ بَيَانِ يَدِ اَلْبَدِ شَاهِدِ اَلْعَرَفِ

بِسْمِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخَيْرِ رَأْيٍ سِيدِ دِينِ خَلْقِهِ بَرْدِ بَيَانِ يَدِ اَلْبَدِ شَاهِدِ اَلْعَرَفِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ رَيْضَةٍ وَمَا بَعْدَهَا
تَطَوُّعٌ كَمَا تَطَوُّعُهُ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلَ زَوْرٍ مِنْ رَيْضَةٍ وَأَوَّلَ زَوْرٍ
مِنْ رَيْضَةٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَجِبُ
عِيَادَةُ الْمَرِيضِ إِلَّا بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ رَيْضَةٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَنَهَى بِرَسُولِهِ بِمَا رَأَى مِنْ رَيْضَةٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَادَ مَرِيضًا مَصْلِحًا لَمْ يَخْرُجْ إِلَّا
خَرَجَ مَعَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكَ يَسْتَعْفِفُونَ لَهُ
حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ بَيْتِ الْمَرِيضِ وَدَخَلَ فِي بَيْتِهِ
صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا رَأَى مِنْ رَيْضَةٍ وَبِمَا رَأَى مِنْ رَيْضَةٍ
فَرَسَتْ بِرَسُولِهِ أَيْدِيَهُمْ وَرَأَى مِنْ رَيْضَةٍ وَبِمَا رَأَى مِنْ رَيْضَةٍ
وَرَأَى مِنْ رَيْضَةٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَائِدُ
الْمَرِيضِ كَرِيمٌ

المريض على بخار ف الجنة يخوض في رحمة الله

تعالى ويعوض في بحر رحمة نوره صلى الله عليه وسلم

بما ورد من آيات رحمت خدائنا و غفره بخور و در دریا رحمت خدای عزوجل

قال النبي صلى الله عليه وسلم عيادة الجاهل

استد على المريض من قبيض نوره صلى الله عليه وسلم

و هرگاه بدان بیمار را سخت تر است از بیمار او قال النبي صلى

عليه وسلم عيادة المريض ان يضع احدكم

يدك على جبهته او على يده فيسأله كيف هو

و تمام نمائا تكم ينكر المصافحة نوره صلى الله عليه وسلم

پرسیدن بیمار را نیت که بپند یکی در شما دست خود بر شای بیمار باری و او را

رسید او را بگویند و تمام نمی آید که معافه کند و دیگر نه قال النبي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَالِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْمَوْتُ جَسَدٌ يُوَصِّلُ الْحَيَّ إِلَى الْحَيِّبِ بِرُوحِهِ

مَرْكَبٌ عَلَى أَسْتَدٍ كَدُّهُ دَوَّارٌ بِرُوحِهِ قَالِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَسَلَّمَ الْمَوْتُ أَرْبَعَةُ مَوْتٍ الْعُلَمَاءُ وَمَوْتُ

الْأَغْنِيَاءُ وَمَوْتُ الْفُقَرَاءِ وَمَوْتُ الْأَمْرِ وَمَوْتُ

الْعُلَمَاءِ ثَلَاثَةٌ فِي الدِّينِ وَمَوْتُ الْأَغْنِيَاءُ حَسْرَةٌ

وَمَوْتُ الْفُقَرَاءِ مَلْحَةٌ وَمَوْتُ الْأَمْرِ فِتْنَةٌ

جَمْعُ الدُّعَاءِ وَمَرْكَبٌ جَاهِلٌ رَاكِبٌ عَلَى دُرِّهِ وَدُرٌّ نَوَاسِطٌ وَدُرٌّ ثَلَاثٌ

وَدُرٌّ أَيْدِي ثَلَاثٌ مَرْكَبٌ عَلَى خَيْلٍ وَدُرٌّ وَدُرٌّ نَوَاسِطٌ وَدُرٌّ ثَلَاثٌ

وَدُرٌّ ثَلَاثٌ وَدُرٌّ ثَلَاثٌ وَدُرٌّ ثَلَاثٌ قَالِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَلِيُّ وَاللَّهُ تَعَالَى وَمَوْتٌ وَإِنَّمَا

يَقُولُونَ

يَنْقُلُونِ مِنْ دَارِ الْآخِرَةِ إِلَى دَارِ الْأُولَى عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَهُمْ لَا يَمْنَعُونَ

وَحَسْبُ عَذَابٍ لِلْمُكَذِبِينَ مَا أَتَاهُمْ مِنْهُ مِنْ بَشِيرٍ فَانْقَلَبُوا كَانِثِينَ قَالَ اللَّهُ صَاحِبُ السُّورِ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الْمَوْتِ لَأَحَدُ الْمَوْتِينَ فَزَيَّرُوا

بَيْنَهُمْ كَمَا رَأَوْا رُؤْيَا رُؤْيَاهُ قَالَ اللَّهُ صَاحِبُ السُّورِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ لَفِطْنَةُ عَمَلِهِ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ

صَدَقَ جَارٌ يَتَوَعَّمُ يَنْتَفَعُ بِهِ النَّاسُ وَكَانَ

صَالِحٌ يُدْعَى إِلَى الْخَيْرِ فَزَيَّرُوا عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَزَيَّرُوا

دَعَاهُ رَأَوْا بَيْنَ كَذِبِهِمْ خَيْرٌ مَدْرَافًا لَهَا كَمَا سَجَدَ وَجْهُ رُؤْيَاهُ لَهَا

وَبِكْرٌ مَعَهُ رُؤْيَاهُ فَإِنَّ كَذِبَهُمْ يَكُونُ فَزَيَّرُوا صَالِحٌ كَمَا جَاءَ كَذِبُهُمْ

قَالَ اللَّهُ صَاحِبُ السُّورِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكُفْرُ إِذَا ذُكِرَ هَادِمٌ

الْإِنْسَانِيَّةِ قَالَهُ تِلْكَ مَرَاتٍ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

مَا الْهَادِمُ اللَّذِي قَالَ الْمَوْتُ الْمَوْتُ الْمَوْتُ

عَلَيْهِ سَلَّمَ بِبَابِ الْكَيْدِ تَكْنِزُهُ أَرْزُوهُ رَأْسُهُ كَفْتُ يَارَ لَهُ كَفْتُ

بِحُجْرَاتِ تَكْنِزِهِ أَرْزُوهُ رَأْسُهُ كَفْتُ يَارَ لَهُ كَفْتُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ فِيهَا

أَوْ كَأَنَّكَ فِي السَّيْلِ وَعَدِّ نَفْسِكَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَبْرِ

سَلَّمَ عَلَيْهِ سَلَّمَ بِبَابِ الْكَيْدِ تَكْنِزُهُ أَرْزُوهُ رَأْسُهُ كَفْتُ يَارَ لَهُ كَفْتُ

أَرْزُوهُ رَأْسُهُ كَفْتُ يَارَ لَهُ كَفْتُ

الْعَالَمِ بِلَيْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا سَكَنَ فِيهَا

سَبْعِينَ يَوْمًا سَلَّمَ عَلَيْهِ سَلَّمَ بِبَابِ الْكَيْدِ تَكْنِزُهُ أَرْزُوهُ رَأْسُهُ كَفْتُ يَارَ لَهُ كَفْتُ

وَأَنْتَ يَا كَلْبُ الدُّنْيَا زُرْهُ فَهَذَا زُرُّهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَخْزَلْ عَلَى سَوْرِ الْعَالَمِ فَهُوَ صَافٍ

قَالَ

قال لها ثلثاه نیز در مورد صلوات علیه السلام هر که بر مرکب عالم آدم بکشد

پس از آن وقت باشد بسیار این نفوذ فرموده است و ششم در نصیب اگر کرد

قال النبي صلى الله عليه وسلم القبر موضة

من رياض الجنة أو حفرة من حفرة التيران

نیز در مورد صلوات علیه السلام هر که بفیت از بناها بر پشت یا در قفسه از

خنده تباردند قال النبي صلى الله عليه وسلم للمؤمن

في قبره موضة حفرة ويوسع له قبر سبعين

فراعا ويضي حقائبه كالقمر ليلة البدر

نیز در مورد صلوات علیه السلام هر که را در گور یا غیر سبز بود که ده درخت کریمه

باشد از آن دنیا او را گور عمارت گردد و شش میگرداند یا چون شباه چهاردهم

قال النبي صلى الله عليه وسلم لو أن بقي آدم

عَلَى كَيْفِ عِلَابِ الْقَبْرِ مَا يَنْفَعُهُمُ الْحَيَاتُ

فِي الدُّنْيَا وَتَعَوُّدُوا يَا اللَّهُ الْكَرِيمُ مِنْ عِلَابِ

الْقَبْرِ الْإِجْمُ منور زور صلی اللہ علیہ وسلم اگر فرزند ان آدم علیہ السلام

بر اند که چگونه است غلبه کند دنیا و دنیاوی فایز و فراموش دعا کنند

و باز داشته میخوانند بخدا ترکانه غلبه کند جسم بی نامزدی قال ایا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ عَبْدٍ مِنْ بَقِيْرِ

جَهَنَّمَ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ

إِلَّا هُوَ عَمَهُ وَرَدَّ عَلَيْهِ الْعَلَامَ منور زور صلی اللہ علیہ وسلم

نست هیچ بنده که یکبار زدی بگوید مردی که شناسخت او را در دنیا و تسلیم کند

مگر که مردی را سلام باز دهد قَالَ إِلَهِي صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَا مِنْ مَسْلُومٍ مَرَّ بِعَبْدٍ مِنْ مَقَابِلِ الصَّلَاةِ إِلَّا هُوَ

قَالَ

قَالَ لَهُ أَهْلُ الْقُبُورِ يَا غَافِلُ لَوْ عَلِمْتَ مَا تَعْلَمُ

لَذَابَ الْحَمِيمِ عَلَى جَسَدِكَ وَشَجَمَكَ عَلَى بَدَنِكَ

ترجمه: اهل القبور سلام بفرستند بر بنده که بکشد بکمر در گور و مسلمانان را

اهل آن گور مراد از کوبیدن اهل غافل اکثر تو بدو آنچه ما داشته ایم زود حال گور

بگذارد کشت تو برین تو در سه قبر اندام تو قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ إِنَّ الْعَبْدَ الْمَوْفِنَ إِذَا وَضَعَ فِي الْقَبْرِ يَقْعُدُ

قَالَ أَهْلُهُ وَأَقْرَبَاؤُهُ وَأَحِبَّاءُهُ وَأَبْنَاؤُهُ وَأَسِيدُهُ

وَأَسْرَفِيَّاهُ وَالْمَيِّتُ يَقُولُ لَهُ الْمَلَكُ اسْمِعْ مَا يَقُولُونَ

أَنْتَ كُنْتَ أَمِينًا وَأَنْتَ كُنْتَ سَيِّدًا يَقُولُ

الْمَيِّتُ يَا لَيْتَهُمْ لَمْ يَكُونُوا وَيَضْطَبُ صَفَةً

مختلف چنانکه اختلاف در هر روز و سلام بر او

۱۰
مهری داد که نهند و شبیه این کرد و در میان او و فرزندان او

۷
ای مهر و ای برکت و ای ابراهیم فرشته مراد که پیشوای یکتا و اولاد تو را

تو بر کوه بودی و مهر بودی و مهر بودی و مهر بودی که در آن نباشند و مراد

نخیزند پس فرشته مراد را بجناب تخت چاکر خود نهایی پهلوی راست افتاد

و پهلوی چپ بیکدیگر آویخته شده **قَالَ اَللّٰهُ صَلَّیْ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ**

قَالَ عِیْسٰی ابْنُ مَرْیَمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ كَمَنْ وَجِیْهِ صَبِیح

وَبَكِّیْ صَبِیحٍ وَ لِسَانٍ یَصْبِیحُ بَیْنَ اَظْهَاقِ الشَّمْسِ

یَصْبِیحُ جز مریدان را علیه السلام گفت عیسی این مردم علیه السلام جز در وقت

و در وقت و در زمان صبح فرو قیامت میان طبقات و در وقت و در وقت

قَالَ اَللّٰهُ صَلَّیْ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَانَ عِبَادِ الْعِلْمِ

مَحْمَدٌ اَللّٰهُ وَ قِیلَ لَهُ صَلَّیْ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

فِي كُلِّ قَبْرِ عَذَابٌ إِلَّا قَبْرَ الْأَنْبِيَاءِ وَهُمْ فِي رَوْضٍ

مِنْ الْجَنَّةِ عَلَيْهِمْ سَلَامٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این حدیث از آنست که در کتب معتبره مذکور است که در کتب معتبره

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَبْرُ أَوَّلُ مَنْزِلٍ مِنْ

مَنَازِلِ الْآخِرَةِ وَآخِرُ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الدُّنْيَا وَقَالَ

بَعْضُ الْعُلَمَاءِ الْمَوْتُ بَابٌ فَلَا بُدَّ مِنَ الدُّخُولِ

وَالْقَبْرُ مَنْزِلٌ لَا بُدَّ مِنَ التَّقْوَى سُبْحَانَ اللَّهِ

که اول منزل از منزلها را فوت و آخر منزل از منزلها را دنیا و بعضی علما گفته اند که

درست که عاریت بهر کسی باشد اول و آخر و کبریا است که عاریت بهر کسی

از فرقه اول در آن منزل تا بهر دین و عقوبت خود کردن قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَيَاحَةُ مِنْ عَمَلِ الْبَاهِلِيَّةِ وَمَنْ

فَعَلَهَا كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

همروز نزد خدا علیه السلام فرمود که در سنت که خوانست هر سال که فرمود

وَمَنْ خَذَرْتُمْ رُفْقًا رَضِيحًا وَأَسْيَاكُ بِهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسُ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ بِحُكَاةٍ

يَنْتَحِ الْكَلْبُ نَزْرُورٍ عَلَيْهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود که در روز قیامت

وَرَمَ كُنْهَاجًا لَكَ نَوْمَ كُنْهَ دُرُورِ قِيَامَتٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَخْرُجُ النَّاسُ مِنْ قِيَامَتِهِمْ غَيْرَ

وَعَلَيْهَا جُلُبَابٌ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَتَضَعُ يَدَهَا عَلَى

رَأْسِهَا وَتَقُولُ وَيْلًا وَيْلًا وَيْلًا نَزْرُورٍ عَلَيْهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فرو در قیامت فرمود که اگر در بیرون آید بر بهار کند و کرد الهود و ما در آن

عند تقابل بر و دستا بر سر نهاد مکرر و ای و ای

صلى الله عليه وسلم لعن الله الشايعين والمتواسمين
والخائفة والناظرة والشايعين والمتواسمين
السلطاء ولهم جاد كبير سورة على الله عليه وسلم لعن الله خبيثي
برغم زدك بكم نعم بشوند وک بشوند وک بشوند وک بشوند وک بشوند
کنند وک بشوند وک بشوند وک بشوند وک بشوند وک بشوند
درست بوزن اینهم بخت ضایع باشد قال الله صلى الله عليه
وسلم الا نيتة والنوطة من الكلام والكفر مع حلال
في المقام سورة على الله عليه وسلم نيت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
باک وزن در هفت باشد قال الله صلى الله عليه وسلم من
ان اناج عند المصيبة كتب من المنايع سورة
على الله عليه وسلم بر کمال دایم کنشیک محبت نام در اول منافق بشود

قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَوْتَانِ مَلْعُونَانِ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُمَا صَوْتُ الْمُنْكَرِ عِنْدَ النُّفْسِ

وَصَوْتُ الْوَيْلِ عِنْدَ مُجِيبَةِ ^{نور محمد ص} ^{عليه السلام} ^{وآله}

آنکے گفت کردہ شدہ لفظوں دنیا و آخرت کے اور فرما رہے اور زمانے کے

دو بظہر ایک نرفض و دوم آواز زخمی و یک سبب قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ خَرَقَ جِيسًا أَوْ خَرَقَ خَلًّا

عِنْدَ الْحَيِّبَةِ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ حَيًّا وَلَا مَيِّتًا ^{نور محمد ص}

صلی اللہ علیہ وسلم کہ کہ جسے ہر اس بارہ کندیار خوارہ بخراشد یا بآواز زخمی

اگر در صدد زخمی زخمی و در صدد خوارہ خوارہ بخراشد یا بآواز زخمی

نه در حال زندگي و نه در حال مرده بکے قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ خَرَقَ جِيسًا أَوْ خَرَقَ خَلًّا أَوْ نَاحَ عِنْدَ الْحَيِّبَةِ

الانعام

ان مات في اقل يوم كان عاصيا لله عز وجل

صلى الله عليه وسلم هرگز نیست بر این پایه که بخواهد یا بخواند یا بنالد و کند

در صورتی که در خضر قیام کند و دعا می شنود که قال الله

صلى الله عليه وسلم لا تجعل للمرأة ان تطرح شعر

المرء فان تطرح الشعر كتب الله لها بكل

شعر ميتة و يجعل لها بكل شعر كياه عجا

اعضائها يوم القيمة وكانت من اعصاة الله تعالى

ولعن الله تعالى لها والملائكة والانبيا ورسوله

صلى الله عليه وسلم هرگز نیست بر این پایه که بخواهد یا بخواند یا بنالد و کند

چون سخن بر زبان خضر قیام کند که لا تجعل للمرأة ان تطرح شعر

المرء فان تطرح الشعر كتب الله لها بكل شعر ميتة و يجعل لها بكل شعر كياه عجا

وَرَمَكَ شَيْئًا بَجَلْمٍ دَرَفَعْتَهُ حَبْرٌ قَالَ الْإِنْسَانُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّنْعُ عِنْدَ الصَّدَقَةِ أَوَّلِيٌّ

سور زمر ص ۱۰۰ علیه السلام هر که از یک محبت او بر استیج ز روی

وَرَمَكَ لَوْلَى زُرِعَتْ بِرَسُولٍ يَكُونُ فِيهِ مَكْرَهُ قَالَ الْإِنْسَانُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا

ابْتَلَاهُ بِبَلَاءٍ لَدَوَاءٍ لَهُ فَإِنْ صَبَرَ اجْتَبَاهُ

وَأِنْ رَفِيَ امْطَفَأَهُ سور زمر ص ۱۰۰ علیه السلام چون خدا

تجربنده را دوست دارد او را ببلای مبتلا کرد تا آنکه آنرا در صبر

را که صبر کند و رافق باشد خود را بپای آن بنده را از گردنه کان خدای تعالی

گرداند قَالَ الْإِنْسَانُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَجَمَّعَ

جُمُعَةٌ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ جُمُعَةٍ أُخِرَ

المصنف

الْمَصِيَّةِ بِجَهَنَّمَ نَارُهَا بَصِيرٌ وَغَفَاءٌ وَاجْمَعَةٌ
 غَيْظٌ وَغَضَبٌ نَارُهَا بِالْهَلْمِ عَزَّ وَجَلَّ
 نیست هیچ بنده شریقی که نزدیک خداست دوست ندارد شربت جبروت
 گرفته و خود را یار گرداند بصیرت غذا اگر دارند با شربت خشم و غضب که
 با شکر گرداند بصیرت غذا با شربت خشم و غضب که با شکر گرداند از الهی
 قَالَ الْبَيْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَبْرِ وَصِيَّةٌ
 مِنْ وَصِيَّةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْأَمْرِ مِنْ حِفْظِهَا
 نَجَا وَمِنْ صَنِيعِهَا حَلَاكَ فِي بَلَاءِ اللَّهِ تَعَالَى
 بنویسند و در حدیث آمده است که وصیته است از وصیته خداوند عز و جل
 در روی زمین هر که آداب و صفتها را بداند و شکر را بداند و در هر که آداب
 و صفتها را بداند و شکر را بداند و در هر که آداب و صفتها را بداند و شکر را بداند

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى
مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ جَلَّ جَلَالُهُ وَعَمَّهُ
نَوَالُهُ يَا مُوسَى مَنْ لَمْ يَرْضَ بِقَضَائِي وَلَمْ يَتَّكِلْ
لِنِعْمَائِي وَلَمْ يُصَبِّرْ عَلَى بَلَائِي فَلْيُخْرِجْ مِنْ تَحْتِ
سَمَائِي وَيَطْلُبْ رَأْيًا سِوَايَ سورة نور ص ١٤٢
وَمِنْ كَرَاهَاتِنَا سَوْرَتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَيْفَ ابْنُ مُوسَى هَكَذَا
نَبَأْتُكُمْ مِنْ شَيْءٍ كُنْتُمْ تَنْتَفِعُونَ وَبَعَثْنَا مِنْهُ لِيُكَفِّرَ
أَسْمَانِي وَيُجِيدَ فَذْلِي سورة فرقان ص ١٢٢ قَالَ إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صَبْرًا سَاعَةً خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا سورة نازعات ص ١٢٢
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَكَذَا يَكُنْ عَمَّتْ بِهَرَمَتِ لَوْ دُنِيََا وَنَحْنُ نَدْرُسُهَا
قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سورة نازعات ص ١٢٢

قَالَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّبْرُ ثَلَاثَةٌ

صَبْرٌ عَلَى الْمَعْصِيَةِ وَصَبْرٌ عَلَى الْمُنْيَةِ وَصَبْرٌ عَلَى

الطَّاعَةِ فَالْقَبْرُ عَلَى الْمَعْصِيَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ دَرَجَةٌ وَالْقَبْرُ

عَلَى الْمُنْيَةِ خَمْسُ مِائَةٍ دَرَجَةٌ وَالْقَبْرُ عَلَى الطَّاعَةِ

خَمْسُ مِائَةٍ دَرَجَةٌ وَقِيلَ الصَّبْرُ عَلَى الْمُنْيَةِ

تِسْعُ مِائَةٍ دَرَجَةٌ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَى عَنْهُ

عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَاهُ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَوَى عَنْهُ

بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ رَسَدَ وَصَبْرٌ بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ

بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ رَسَدَ وَصَبْرٌ بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ

بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ رَسَدَ وَصَبْرٌ بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ

بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ رَسَدَ وَصَبْرٌ بِرُغَبٍ فِي بَعْضِ مَا رَوَاهُ

بر صفت بود و از این حد در حدیثی است که قال الله صلی الله علیه و سلم

الصبر مفتاح الفرج غفرور علی علیه السلام صبر کردن کلید است

کار است قال الله صلی الله علیه و سلم الصبر علی

الربح او جبر صبر علی الفرائض و صبر علی المصائب

و صبر علی اذراء الناس و صبر علی الفقر اما الصبر

علی الفرائض توفیق و الصبر علی المصائب شوی

و الصبر علی اذراء الناس محبت و الصبر علی

الفقر رضا الله تعالی غفرور علی علیه السلام صبر

بر صفت بود و از این حد در حدیثی است که صبر بر فرائض توفیق است

و صبر بر اذراء الناس محبت است و صبر بر فقر رضا است

و صبر بر مصائب شوی است و صبر بر فرائض توفیق است

محمد

خُشُورِي خُذَاتِمَا اسْتَقَالَ إِلَيْهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 أَنَّهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِذَا وَجِبَتْ إِلَى عَبْدِي
 مُصِيبَةٌ فِي بَدَنِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ وَلَدِهِ فِي اسْتَقْبَلِ
 ذَلِكَ وَيَصْبِرْ حَيْثُ اسْتَحْبَبْتَ مِنْ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 أَنْ أَنْصِبَ لَهُ مِنْ آثَارِ أَوْ أَنْفُسٍ لَهُ دِيُونًا غَيْرَ زُرْ
 صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى وَتَفَعَّلَ كَمَا سَمِعْتَهُ مِنْ رَجُلٍ مِنْ وَرَثَةِ دِيُونَا
 مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ
 قِيَامَتِ كَرَأْسُهُ شَدِيدًا وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ
 نَامَ شَدِيدًا وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ
 بَرَزُوا كَرَأْسُهُ شَدِيدًا وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ
 رَأَيْتُهُمْ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ
 وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ وَدِيُونَا مَالٍ

بسم الله الرحمن الرحيم
مفت خدایہ

خط

بسم الله الرحمن الرحيم
مفت خدایہ
دوم
وہم ہر دو رات اسے
نقل ہر دو رات اسے
نقل ہر دو رات اسے

اسی ہر دو رات اسے
نقل ہر دو رات اسے
نقل ہر دو رات اسے

کتاب عمدۃ السلام

بسم الله الرحمن الرحيم وكم بالانبياء

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين ولا يضرنا سوء حظنا ولا حسن
بداننا سجدتك تعطيني الدارين ورحمة الله تعالى آتاه الله
كبريائه واجب الشكر ان يكون في الدنيا من بعدك في الدنيا
فداي بغير عرق من الدنيا وبيان آتاه الله في الدنيا
آتاه الله اني اوجوه بكونك في الدنيا آتاه الله في الدنيا
فرض عينك في الدنيا وبيان اول علم تو محمد وعلو علمك
علمك في الدنيا وبيان في الدنيا وبيان في الدنيا
وبيان في الدنيا وبيان في الدنيا وبيان في الدنيا
آتاه الله في الدنيا وبيان في الدنيا وبيان في الدنيا
آتاه الله في الدنيا وبيان في الدنيا وبيان في الدنيا

الحمد لله رب العالمين

وكم بالانبياء

بسم الله الرحمن الرحيم

علم تو حیدت یک قول پس احکام ایان پس اسم تحت مباح آورده است
~~مباح~~ اگر شخص احکام ایان نماند در عبادتی که کند
از نماز و روزه و زکوٰه و حج و انباشت و ... آورده است و دانستیم
صفت المرأة الباقیه من احکام الله میفرماید تحت چنین است
زوجه و ان حکمتا یصحح الیکاح بظاہر و لا یصح من وی بظاهر
عاقله و اگر زنی بالغه احکام ایان برسیدند او گفت غیبه نم و یا بروی
بیان کردند گفت غیبه نیستم از شوهر جدا کرده و بروی حرام شوهر
کاخ او بشن این نسبت بر اسلام دست و پا زدن آورده
اگر شخص کسی که فریب کوشان کینک احکام و اگر ایان غیبه
و از اهل کتاب است که دشمنان کینک اسم بشمارید احکام
و اگر ایان او را بیاورند و اگر او را که در این روایت
و هر چه بداند که است لایکل علی کافه و در وقت کانت او غیبه
بگفتا بینه بنی حلال نیست علی کردن زنی کافره الکفر و عیبه
یا لک کینک کب مخرجی اکل کینک کب در حبس آورده
اگر قصای احکام و ایان نماند و حج کرده و در همه شایع و نشاید

تصف

و ایان

اموات

خودن کوشش و کوشش در راه او دست که بر موی درایت نیکان
خود را احکام اهلین و غار و روز و باز و روز و توان اعتدالی که غار نایل است

در کون

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

و نیز بر مردم واجب است تا اهل خود را احکام خود را بر مردم و خود را در
را احکام و در کاف اهلین و غار و ترابع با یوز که بر مردم است

۱۱۲
مفصل ایمان محفل
وصفات

خلاص در اینست که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
است که کوئی امت با این گما حق در ایمان و قیامت جمع است
میر و محفل است که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
با همه نامها و او بیدار صفها و در این قول که در این محفل و در این
بجای است که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
را و این در وقت نیز از کلام از کلام و کلام و کلام در وقت
و ایمان است که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
الاف و القدر و غیره و این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
که در این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
و تقدیر و غیره و این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل
الاف و القدر و غیره و این نسخه آورده است که ایمان بر موعود است محفل

مشکلات
صحیح

حقها را تا با نزد یک محفل ایمان
محفل ایمان بر موعود است محفل
محفل ایمان بر موعود است محفل

آورده

از جمله پیغمبرانی که مصلحت بود در کتاب ایمان منصفان بدان که است
 ایمان را با ایمان آوردن بخدا آیت که ایمان آری که برای
 تکلیف است و پیغمبر و اولاد عالم اند و قدیم است و بحکم عالم حقوق
 حالت و وجه او را بدایت نیست و تعاقب نیست و او یک است
 و او را دنیا نیست و کوزن و نور و نور نیست و بی نیاز و بهر جا
 بهر جا که بماند و تمام خوردن و آشامیدن و خدایان
 و کوسین و بجا از عالمها و اگر قفس در آخر و بی منت نیست
 نیاید و در اینجا که کمان نیست که احوال کند که در اینجا را
 ممکن است او کافر و دو نور و الله منزها جدا بر بعضی عوارض ایمان
 میراند که در اینجا است و می گویند زیرا که خداوند بای ایمان
 و نور و اورد است اگر کسی که بگوید که تو در اینجا ممکن نیست که ایمان
 کافر که ممکن بر بعضی عوارض است اینها را معتقد بای ایمان و نور است
 که ایمان بر زبان می آورند و در این بر کوفت است که بگوید که در اینجا
 از خدا بیگانه است پس چنین گفته که که در اینجا خود ایمان و ایمانی
 مانده است که در اینجا عوارض و بی کفر است و اما اگر اولاد ممکن بر ایمان

اورنما

بند ایمان را کمان و نور

و در این

کافر نکرده

بجایات قدیم

علم و قدرت نزد ایشان مبین با و این یعنی صفتهای حق تعالی با اعتبار
 فهم و قدرت است و اعتبار با ملکی عین ذات است و هر یک
 بیکی از اینان آید که بنابر خداوند و تقدس و عظمت صفتهای
 و نیز قدم است و صفتهای او در حدیث ذات و غیر ذات جایگاه دارد
 زمین و است و نه غرضه و خداوند است و صفتهای او را در زمین
 و بگویند و بنیاد صفتهای او را در زمین و بگویند و صفتهای او را در زمین
 و علم عالم بعلوم قدم و صفتهای او را در کلمات و قادر است بقدره
 یکی از این و حق تعالی بماند و بپایه باراده قدم خود خوانده است
 آن نیز بماند چون است و در روح و اهل آن در عالم و در عالم
 اگر کسی گوید که خداوند تعالی می ماند و هیچ چیز در دنیا ماند یا گوید
 که خداوند تعالی ماند و پس کافر گردد زیرا که این قول بجهت
 بهشت و در روح و اهل آن و انکار نفس قرآن است و انکار
 نفس بوجوب کفر است زیرا که او را در بهشت که بهشت
 فانی نکرد و باقی بماند چون بهشت و در روح و در روح و در روح
 و لوح و قلم و روح یعنی جانهایندگان و تفکر کردن در

بچون بچگون روی بهشت چشم بر حائل آید که در
 خدای سلامت شود کافر کفو و علی اورن است نه
 یزاه الله متون بغیر کیف و اذرا که در صلب من مثال
 معنی این بیت در تحریر افلا و ایمان آریم که حق تعالی
 و متکلم است بکلام ازلی و کلام اواز غیبی و صوت
 در غیر آورو است این بر بریل سمع ثنوا و لا علی
 الله تعالی و علی ما اراد الله تعالی یعنی هر چه بریل علیه السلام
 آوای شنید که دال بعد بر کلام حق تعالی و حق تعالی بر
 و جوینیت و عرض نیت و صوت نیت و کل نیت و بعض
 نیت و او بهج چیز خواند و هیچ خرید و نماز و تمام تو می
 معراج است معراج چون چیزی است نه از چیز است نه از
 و اواز کس نرا و کس از روی نرا و در حق تعالی آورو است
 و با باشد که بنده خدای را چنانچه حق شناس حق است
 بشناسد قانما تواند چنانچه حق بندگیست خدای را بندگی
 کند و بر بسته و فرشتگان که بی علت چنین است

قد است

در احوال حق تعالی

در احوال حق تعالی
 در احوال حق تعالی
 در احوال حق تعالی

بجز او را کرده اند که سنجانکه ناعبد ناک حق عبادت
 یعنی نه پرستیدیم ترا بخاندن برای پیش توست ایما
 آلا یکان ملائکته ایمان آوردن بفرشتگان ازت که قصد
 کنی که فرشتگان بنده کان خدای اند آفریده خداستعالی اند
 و شب و روز بعبادت حق تعالی و مشغول اند هیچ
 از عبادت تو و عبادت کردن هرگز کاهلی دست نشا
 نیاید قال الله تعالی یسبحون لیل و النهار لا یغترون
 فرشتگان از نور آفریده نشدند و بفرشتگان آفریده نشدند و معلوم شد از
 کنان میفرود که فرشتگان از صفت کردن به کواکب و کواکب
 نیست و کواکب از صفت نیست بفرشتگان که یاد کن و بفرشتگان
 فرشتگان بدانگاه که آفریده نشدند و در کج اند و بفرشتگان
 سجود و بفرشتگان و چهار فرشته مقرات و منبر برین منبر میایند
 و منبر از فیروز خور این خدیو سلام و بفرشتگان و بفرشتگان
 بفرشتگان کان خدای و آفریده نشدند و در کج اند و بفرشتگان
 بفرشتگان و بفرشتگان است که در دل احمد او است و بفرشتگان

در این رایج طایع نیست و مایل
 خلیفه از عباد حق ننگ اند

خدای تعالی

کاخ

بفرشتگان

و باز آن تشبیه میکند کافر که فرشته را در دست نامانند صورت آسم
 شده چنانکه منقول است که مهران برین حدیث السلام بصورت چه طوری
 مشهور بنیام بر حدیث السلام بیاید و حق تعالی میفرماید که هر که
 عاقل و بالغی بهتر برین حدیث السلام باشد و در دست اندام کتب
 و در مرم و فی الحقیقه که در آورده که آدمی افضل است از فرشته
 یا فرشته افضل است از آدمی خواص بشر افضل است
 از خواص ملک یعنی همه پیغمبران افضل اند از همه
 فرشتگان و عوام بشر افضل اند از عوام ملک
 یعنی اعیان و پیران کاران افضل اند از عوام ملک
 و اما خواص ملک افضل اند از عوام ملک و جمعی میگویند
 و در محفل مولانا فتح الدین رازی می گویند که فرشته افضل
 است از آدمی ولیکن روایت اولی که در عهد آورد
 بهشت مختار است و ایمان را بریم که هر گفتاری و کرداری
 که از ماوراء وجود می آید فرشتگان که مومنانند بر آدمی
 می نویسند قال له تعالی که ایا کاتبین میباشند

بمانندون در کمال کرم و در کمال شکران در بهشت اند و لیکن در
 نزدیکی نیکو بکریم علی السلام یکبار و اهل حق که مسلم اند در بهشت
 و مانند یاد امام عظیم او میگویند که فی رضی الله عنه توفیق که است بر باب
 و در ایشان در باب شکر یک صاع در بهشت در آنجا چون سلمان
 اما ای جان بیکار ای جان آوردن بیکارها اوست که بگوید همه
 او که از کسان شکر جو برنجایم این علی السلام بدان که شکر حق است
 است و بگوید اینان به هم نمی آید و در بهشت است فعل کردن تقوی
 و بیکارها دیگر منوع است و کتاب شکر است و در بهشت و در وقت است
 بزبان عربی بر منزه شکر علی السلام باین شعر که و انجین بر زبان می آید
 بر منزه شکر علی السلام باین شعر که و انجین بر زبان می آید
 باین شعر که و انجین بر زبان می آید
 علی و سلم منزل شکر و باین شعر که و انجین بر زبان می آید
 کن بهای شمار برای ای جان آوردن کن بهای شمار برای ای جان
 اند اما ای جان آوردن بیکارها اوست که بگوید همه
 بر این قطعه نایب شکر است که زیاده بران عدد معین بیکار ای جان

فرض است

بوده اند

شکر در این دنیا
و در آخرت

الحکم از ان خود
عزیز خدا را

بیان زاید نیارود باشد که کتاب خدا تعالی نیست
بهر و معتبر کفر لازم آید پس باید که بخین گوید که
ایمان آوردیم همه کتابها که بر پیغامبران منزل بود و آنچه
در ایشان شمه حق است و راست است و جمله کتابها
منزل سخن خدای تعالی است و سخن خدای عزوجل
قدیم است و مخلوق نیست و نزدیک اصحاب حاجه
الله علیه هر که قرآن از مخلوق گوید کافر گردد و بعضی معنی و
که قایم بذات حق تعالی است غایب است و حروف که در
مصحف نوشته اند از مخلوق گوید کافر گردد و زبیر
حروف فصل کایت و کایت مخلوق و فعل او نیز
مخلوق باشد و لا اله الا الله و لا اله الا الله
رجحه الله آورده است که اعتقاد کنیم که قرآن خوانده شده
است بزبانها را و محفوظ است و در اول نوشته شده
منبت و مصحفها را و لیکن غیر حال فیها یعنی فرو و
نیت در محاسن و متین و بی مثل علیه السلام و در حدیث

سید عالم تمام قرآن در هر ماه و ایام پنجشنبه و دوشنبه از حضرت خدای تعالی بر جای

الانجیل

ما محمد رسول الله علیه و آله و سلم رساننده و انبی که اول از قرآن فرموده
اقرأ باین اسم ربک الذی هو اتمین اسم الیوم الکلمت کلم و حکم
و کلمت و حکمت و معنی و در نیت و کلمه الان سلام و نیلایا الامان لکون

برنجایان است که هر در یک نماز آن شده کلان خدای تعالی و ستوده
حق اند و هر که گفته اند حق است و راست و ای و فهمه اند آن فرموده اند

خروج از سر هو انکوه اند و بخاطر آن بعضی فرموده اند و بعضی فرموده
در سالت امور و در هر روز و در هر وقت و در هر مکان و در هر حال

که حکم الهام و نورانی که در هر وقت و در هر مکان و در هر حال
و دیگر فرموده اند که در هر وقت که بخواند آن هر سوره که بخواهد

در هر وقت که بخواند آن هر سوره که بخواهد
ایمانه از ایمان که افزوده اند و در هر وقت که بخواند آن هر سوره

افضل عمل زمانه و در هر وقت که بخواند آن هر سوره
بسیار و بخاطر آن که در هر وقت که بخواند آن هر سوره

چون فرموده اند که در هر وقت که بخواند آن هر سوره
ان شاء الله

علیه السلام
خواجه درین بیان بسیار است
محمد رسول الله علیه و آله و سلم

از این ختم سعادتمند را سعادتمند
حالا در هر وقت که بخواند آن هر سوره
ان شاء الله

والنعمه

تجربہ کر کے معلوم کیا کہ جو کچھ انہوں نے لکھا ہے وہ سب سچ ہے۔

بر محمد الحاشی و ما لم یجزم المداوم

بنیاد کرد و بر یک از اشیاء شریفه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
 و در ثوبان بزرگ که در راه نظر کرد و در میان انصاف
 چهاردهم بنیاد نمودی و رسول علیه السلام بپیشانی
 بود و فراح پیشانی و پوسته ابرو و فراح چشم و سیاه
 مبارک یک سیاه بود و سپیدی چشم نیک سپید
 بود و کف دست مبارک ایشان فراح بود و فراح کف
 دست دلیل بر خاوت است و تنگی کف دست دلیل بر بخل
 است و اعاب مبارک او شیرین بود و رعایت شیرین
 بناظر منقول است که در مدینه جای بود آب و شور بود
 لعاب مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و سیاه
 شکو بنام آورده اند که عورتی چو کار خیر دختر خود میکرد
 و به عطریات موجودند است پیش پیامبر علیه السلام
 آنکه حضرت عرض کرد حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
 خوی از پیشانی خود برداشت و مالیدند فرمودند تا بر
 دختر خود مال محمدت همچنان کرد تا آن عورت بود

او در خانه است این سخن گفت
 و در مبارک او در ثوبان انصاف تا او

[illegible]

[illegible]

مكتبة جامعة القاهرة
مكتبة جامعة القاهرة

119

نور

[illegible]

همه شوق کف بخواند تا بعد دیگر از شر و خیال برین باشد
در این راه و در دست شر و بیستی شوق یابی هم بخونی
بدن تالی شقی زنی خیال یعنی مستحب علییه السلام از
آسمان فرود آید مرد خیال بد بخت را بکشد و میان سما
و زمین پناه میرا کند تا قیامت قیام شود و برپا شود
آمدن و آیه الارض یعنی بدیندن پیر و ن آید از زمین
و بلور همان در زمین در آید و بر آمدن قیامت از هوا
مغرب چون علم سپاه بر آید و در میان کوهان بپایند
باز هم بخونی مغرب فرود و دوران وقت و توبه
بسته شود و جمله کائنات کاران و بد کرداران نا امید شوند
عنایت دار وقت را پیش از آنکه در توبه بسته شود فرصت شما
اغتنوا القصر فان قوتها غصص یعنی فرصت را اغتنمید و آید
نیز که فوت شدن فرصت غصص غور و ن است و اغتنموا که در حدیث است
مسح بر مو زده کردن روایت امام اعظم ابو حنیفه کوفی رحمه الله علیه
یا پسند از نهیب است و جفاست جواب گفت ای کمال انقوت و علی
الموت من کتاب
از وقت شما

این ترخیص نامه خطاب علی بن ابی طالب علیه السلام
را و امیرالمومنین عمن خطاب را و دوست داری

رو و لیاور ایمنی امیرالمومنین عثمان را و امیرالمومنین
علی رضی الله عنه عمن خطاب را و دوست داری که بر مومنان را و

و دوست داریم که نماند از دین پس هر مومنین سیکو کار
و دیگر داری دوست قال علیه السلام صلوا خلق کل شیء

سبب و فاجو آورد دوست لا تجوز الخیر و علی السلام و
کان جاجر و دوست داریم که پیرون آمدن پادشاه سید

الظالم و جوگشتند یعنی باغی شدن و قبیح گشتند
بر پادشاه روانیت در انداز آورد دوست که مذنب نیست

و جماعت است که امیرالمومنین ابو بکر صدیق رضی الله
عنه افضل است بر همه یاران و بعد آن امیرالمومنین عمر
بن خطاب رضی الله عنه و بعد آن امیرالمومنین عثمان
بن عفان رضی الله عنه و بعد آن امیرالمومنین علی بن
ابوطالب رضی الله عنه و هر چهار خلیفه بحق بودند و خلافت

العثمان

جلو و از او را
و دوست داریم که
از او را

[illegible]

[illegible]

فایده یک پیغمبر ایمان هم کار او باستان یعنی سووند اندوایان
 سووندن کافر از اجون عذاب سعادت گشتند فاما توبه پس
 درست است اگر بنده در وقت مردن توبه میکند قبول
 است قر علیہ السلام ان الله تعالى يقبل توبه عبده
 مذنب ما لم یغفره یعنی خدا تعالی توبه بنده مومن که گناه
 کار است قبول کند مادام غیر غیر نکند یعنی جان بخلق بر
 و شرط دیگر نیست که عاقل باشد یا تعالی را بجلال اعتقاد کند و خدا
 خدای ابرام اعتقاد کند بر که حرام را حلال و اندوای حلال را
 حرام و اندکافر کرد و اگر چه کلمه شهادت بر زبان میراند
 باز میکند و روزی میباید و خاک که شکری شکر است
 تانت کرد و مال شان بدست آورد و از زور و فقر و موافقت
 و حیران اگر از احلال و اندکافر کرد و در زمان از او را کرده
 گرفته است که اعتقاد کند که ایشان برده می شوند و هیچ
 : درست و اندکافر کرد و بالاتفاق فاما اگر این را حرام
 میداند و خود را گناهکار و اندکافر است فاسق پند و لیکن

اگر تو بکنده خوب باشی که کافر می رود در راه حق نیاید بیاست
 بنام خود و گفتن و زنا کردن و خون با حق ریختن و غیبت کردن
 دشمنی کردن و بی وفایی مادر و پدر کردن و کلماتی با نام حق
 گفتن بدین و زبان در حال بیعتی کردن و اگر دشمنی کنی
 که خدایه باشی یا پسر او را می آید در قافله او رفته است که بعد از آن است
 ساقط شدن و سبک شدن که فرشته پیش از فرشتگی
 کجی که هر دو کلام او بی برنی و بد و بعد از آن فرشته و تسلیم مشربی
 کند و پیش از دخول طلاق کو بر مشربی یا بی سبب اعلان شود و بعد
 دیگر آن که مشربی بعد از فرزند شدن مشربی از قبضی که یک دیگر را که
 در کلام او و سبب برنی دهد بعد از آن قبضی کند و بعد از
 قبضی مشربی از دخول طلاق دهد مشربی را بی سبب اعلان شود
 استبراه اعلان شد مگر اکبر که فرجه باشد که بعد از یک روز و بعضی
 او که کفر نکند که کفر با فرجه او زن بود شرط و کفر است
 که این بنام از عتبت و عذاب حق تو که ائمن بودی از عذاب حق
 حق تعالی که فرستاده شد که کفر است که از حدت خدا تعالی

در کلام او و سبب برنی دهد بعد از آن قبضی کند و بعد از
 قبضی مشربی از دخول طلاق دهد مشربی را بی سبب اعلان شود
 استبراه اعلان شد مگر اکبر که فرجه باشد که بعد از یک روز و بعضی
 او که کفر نکند که کفر با فرجه او زن بود شرط و کفر است

آتین

که نوید برادر است او کفر است و منی که قاتل کوه و بیابان است
غیب میگوید با و زنده دارد که با و در استن شخص می در کار است
کفر است چون شخصی این احکام که نوشته است بود افتخار
پیامور و دیگر را اعتقاد کند مسلمان نیست بکفر و از خدا بیزار
آن بر هر کس است که از این احکام و غیر احکام ایمان آید
باید از این کلمات کفر که هر از و ایمان او سست ماند
در کار آمده است اگر شخص کفر زنده بان بماند و بماند که این
کفر است کفر که در برابر این همه در و در اسلام تحت نیست بلکه
کلمه شهادت بر حکم عامت میگوید مسلمان مگرد و ما میگویم که با کفر
باز آنچه کفر است و آن خود معلوم نیست پس خلاص از این و طاعت
که بنام علیهم السلام فرموده صحابه رضوان علیهم اجمعین را که بر زبان
صالحان و صالحان باید و دشمنان نگاه که این کلمات را زبان
باید که است اللهم انی اعوذ بک من ان اشرک بک شیئا
و اما اول و دوم استغفر بک یا لا اله الا انت یا ذا الجلال
و الاکرام محمد رسول الله و اگر چه اینها زبان او کفر نیست که بماند

بنده چون این کلمات در زبان رانده از مسلمان کرد و دیگر که کلمات
 که به نسبت چنین گفته اند اگر کلام در وجودی آمده باشد این کلمات حق نیست
 این کلام میگویم تا از مسلمان کردم چون به نسبت کند مسلمان شود
 در این مورد است که ایمان مفصل است و لیکن جامع است
 ای بنیاد استن و لایل سبیل تو مید و ایمان در هر دو
 او رده است که تعلیم بر دو نوع است تعلیم صحیح و تعلیم
 فاسد و تعلیم قبول کردن سخن غیر است بی دلیل و تعلیم
 صحیح است که چون که طیب و شهادت گوید او را گویند
 که چست این کلمه که گفتی جواب گوید که این کلمات است که
 میگویند و هر که گوید مسلمان شود و من نیز میگویم برای
 اسلام را این تعلیم صحیح است همان شود اگر گوید این
 کلمات است که مسلمانان میگویند و من نمیدانم که این کلمه
 چست این تعلیم فاسد است مسلمان نشود و باید که معنی
 کلمه شهادت و که طیب بدانند که شهادت نیست شهادت
 لا اله الا الله و محمد لا شریک له و شهادت آن محمد صلی الله علیه و آله

[illegible]

[illegible]

در بیان این که درین خود لایق بای و است تبا شد و هر که

ترک کیر و جنبانی که خواب کرده باشد دین خود را نال
 علیه السلام اول یا ایها تنیب به العبد یوم القیمة بعد
 لتوحید الصلوات یعنی اول چیزی که حساب کرده شود
 پانزده بعد از حساب توحید و ایمان نماز باشد حق تعالی
 میفرماید ای بنده اگر از حساب نماز پیرون آمدی اشتکاک
 کنی و دیگر عده حساب بر تو اسان کرد و انم قال علیه السلام
 من ترک الصلوات متعذقی فی النار ثمانین حقبة و الحقبة ثمانون
 سنه یعنی هر که یک نماز ترک آرد و دانسته بهمشت تا حقبة
 و روزی پانزده و یک حقبة هشتاد سال است پس هشتاد
 حقه شش هزار و چهار صد سال است پس هر که یک نماز
 نهم بهم ترک آرد این مقدار مدت سالها و روزی بخواند
 مانند ای بر تنگس که نماز را قوت میکنند در تنگ که آورده است
 : و یا ترک الصلوات عدا یقبل عند الشافعی یعنی بر مذنب
 امام شافعی رحمت الله علیه ترک نهمه یک نماز دانسته

هم سر او کشن است و در یک تن دو دهن باشد یا پنجین کس با
 نفر یک تن در بره و یا یک دانه در باز از آنچه مصلحت نیست که با او
 نماز اتفاق که قبول نیست بر آنچه قاضی است نماز دین صلاهی
 بر جبهه نمایان دین نگذار و از کردن او ساقط نشود و در حدیث
 آورده است که کسی که از گناه توبه نصوح کرد نماز که از وی فوت
 شده است توبه کرد آن نماز با عفو نشود اما که نماز با عفو
 او نگذرد اما که از وقت تاخیر کرده است امید است که توبه عفو
 شود مگر چنانچه نماز گذاردن فرض است نزدیک بعضی علماء
 در صورت موتی آورده است که امام ابوحنیفه کسی که بخاری بخالی
 عتبه گفته است هر که نماز فرض بگذارد و آنچه در وی از فرائض است
 بکالی آرد و لیکن بایمان آن فرائض نمیداند نماز او درست نیست
 بس و انستین فرائض و واجبات و سنن و مندوبات است
 امر واجب و شرایط لازم باشد اتفاق آورده است که در
 پنج جهت نماز فرض عین است بر همه مسلمانان بجز مردان و زنان
 چون عاقل و بالغ باشد نماز بر او کماکان غیر بالغ و زنان عاقل

مستحب

از کردن او ساقط

نماز نماز فرض است بر همه مسلمانان بجز مردان و زنان

و عاقل

فرائض

نور محمدی افضل علیہ السلام شہد اول کائنات طهارت حضرت از حد و

یعنی در بیان مراض و مریض و آداب آن و آداب
و در مریض و مریض و آداب آن و آداب

فرض است در حق مکتفی باریش و چهار چرخ فرض است

ورقِ اکبر اور ایش بنیاد اول

رستمگاه موی پیشانی تازی رنخ و از فرم کوشش

مازمہ کوشش دیکھو اس حد درجہ تک ہے کہ پورا

بنوہو ماما اکہ اور ایش بود و رخ او سن سو

لہ موی برآمدت ساقط است و سپیدی کہ مینا،
الف کثرش در تری آید و فزونیست و قوتی

زلف و لولہ سے بہت مستعجبان و محض بہت و محض بہت

برین است از دین اریا و ده سبک یا یاقی بسازد

الوصوات الشریعہ : مسکر : در میان مردم است

الوجه و البیاب یلحمه یعنی مسح کردن سوزها بر پوست در وقت
سخت و اجابت و اگر سخمه خفیف باشد نعم نسک

پیش وستی او آیت رسانیدن حرج نیست و این

مستتر که ساقط شده است بباران که جرح است

الذکر

١٥

محمد علی

پیش

الشيخ

و سائیدن فرض باشد در تمام موارد

و درین مورد کمال احتیاط را

دعوت

او در پیشگاه این پادشاهان و در دست او بر دو یک چشم فرستادند چنانچه
 بر تو میگوید موی و تنه موی نه شود و دم و ریشه و ضرر و دوا و خوشن و نا خوشن
 سیوم خشک و و پایی تا شش انگشت بهارم مسج کردن سیوم بهارم
 حله جسم مسج ریش کردن مقدار بهارم مسج در بهار آورده
 که غل آب و انداختن در لغت و در شمع نیز همین مراد و
 مسج را بپزند و آب تا اگر سختین را اندام آب می سازد و نمی تواند
 و با آن دو بدن می رسد و ضرر او را بر تپشید اگر اندامها خشک شود
 کند و را با بشود اگر موضع مسج را بنویسد و با بشود لیکن مکرده بود
 ۴۰ لیست در کز او در ده است که در وضعی سازده خبر نیست است اول
 دو دست شستن تا بند کلاه دست دوم تپش کف دست در آغاز و ضرر
 در مکرر آورده است که ضرر مراد از تپش کف دست این کلمات است
 بسم الله الرحمن الرحیم و علی بن رسول الله صوم سیوم استعمال کردن مکرر
 و بهر صفت آورده است مکرر یا یکبار از دست تپش یا بشود و بهر رازی
 یکبار است بطریقی چون انگشت خود را در دهان آورده است مکرر را
 بهین کند و در از اطفال آورده است که وقت مکرر حالت آب و دهی

کردن است و این لفظ شربت که اگر مرکب مقدم بر عالم مفضله باشد محسوب است
 نباشد زیرا بر وجهی است از موقوف مفضله است جام آب در این کون
 یعنی آب معین بنیامدن بر وجهی مفضله آب معین بنیامدن است
 در وقت در معاد که در کون است لفظ آب معین بنیامدن و این لفظ
 مشرب است معجز آب در این کون بی بنیامدن است و این لفظ
 یعنی غمره کردن در وقت در کون است که مبالغه در مضمون
 و اشتقاق است قال علیه السلام ما فاعی فی المفضله والا
 مشتقاق و این است و الباعه فی المفضله التفرقه و فی
 الاشتقاق الاشتقاق یعنی مبالغه آب در این کون است
 که غمره کند و مبالغه آب در این کون است که آب در این کون
 کند و این غمره هم در وقت و هم در غل است بنیامدن غمره
 کمان می بر مکه غمره غل و غل است غمره غل و غل است
 این خطا است بلکه غمره هم در غل و هم در وقت است
 در وقت است که در وقت دارا که مکه غمره کردن بر وجهی
 روزی شکستن است شکستن آب در این کون است که مبالغه

اینی

بیستم غسل ریش که بعد از کف آلوده است
 کیفیت غسل است که از رو و تنوی بالا کند آسم غسل کردن
 انگشتان دست و پای دهم هر عضوی را شستن با آب
 رساندن باز دهم نیت کردن کیفیت سب که در دل قصد کند
 بر آنکه وضو می سازم تا نماز بر من مباح شود و حاجت
 در تم فرض است نیت کرده است نماز و وضو
 دوازدهم تمام مسح کردن در پشت و گردن که گفت
 مسح نهایی که است که هر دو دست را بر دو کمر اندازد و
 هر دو دست را با هم بکشد و بنزد دهم هر دو گوش مسح کردن
 از ظاهر و باطن باب سیزدهم دهم ترتیب در وضو نکند
 بقیه اول روی بشوید بعد از آن دود بعد مسح سر بکشد
 بعد دویای بشوید با نرد دهم بیای شستن دو میان دو اندام
 بیای شستن را اعتبار است در یک اندام صورت او چنین است
 اگر شخصی بوی شست بعد در یک کمر و بوی شست می شود و بوی
 شست چنانکه بر آنچه بیای نه شست تا اگر یکبار روی

فصل علیه السلام فلو اصاب

و بیست و نهم غسل پا و تن و سر

در شستن

نی

بعد از آنکه دویم و سوم با وجود بزرگ است باشد بزرگ بود
بیا بی بستن در و در اندام موم است و حقیق این صورت مذکور است
شش نزدیم استنجا کردن بیک است است و باب بستن است
و یکی درین زمان غنوی برین است که باب بستن است
و لیکن درین صورتی است که مفصل که از درم شرعی رسیده باشد
با مقدار درم شرعی قاطب چون زیادت از درم شرعی باشد
شستن آن محل فرض است و اگر از درم شرعی که مقدار از درم
چون نهایی کف دهن است و اگر از درم شرعی که مقدار از درم
را بماند میکند در گران آب برای طهارت با غسل بجا می آید و در
مان بر صورت ادبی افتد فاسق کرده کواچی او در صورت
مرد و پیش از براه پوشیدن عورت فرض غسل است و اگر
و هم بر درن آنجا از اول از جانب شمال آغاز کردن هر اندام
هر اندامی را وقت شستن دوم مسح کردن کردن و در آنجا
او زده است که چون از وقت غنوی شود قدری کتب از قیام
و غنوی باشد که در آنجا نبیند آن آب شستن است و در آن

درست باشد

در آنجا که در آنجا است

است

استاده خوردن جایز نیست و آب نه زمزم نیز نه تاده
خور علی جایز نیست و باید که این کلمات نیز بعد وضو
بگوید سبجی که اللهم و بحدک اللهم ان لا اله الا انت
و حدک لا شریک لک و استغفرک و اتوب
الیک هر که این کلمات بعد وضو بگوید حق تعالی
او را پیا میزد و گناهانش عفو کند و مستحب است
که او را از آب باز پر کند بعد فرائض وضو برای
وضو دیگر آلوده است که وقت نیست تن به
اندامی دعا بخواندن مستحب است و در وقت تن
بر اندامی کلمه شهادت بگوید بدین نیت که کافر
باشد سال کفر و زید باشد و این کلمه میگوید و بگو
باز بگوید و مسلمان می شود و گناهان گذشته
عفو میکند و سزاوار کرم تو که گناهان من نیز عفو
فرمائی گناه بدتر از کفر نیست و آلوده است که هیچ
در وضو استعانه از غیر می نخواهد یعنی در کار

و من بشنود خواه از علمم خواه از آب شکر و اگر خون شکر بی کرد
 و ضوئ کند خون بری تو من بشنود اگر خون روان فی کرد بری
 و من بشنود این که در آب شکر و ضوئ در کافیه
 و در آب اگر خون فی کرد و باطنم اگر باطنم غالب است خون منسوب
 و ضوئ کند و اگر خون غالب است باطنم منسوب و ضوئ کند و اگر خون منسوب
 برابر است نیز و ضوئ کند برای اعتبارات ساینده هم خوانی که
 میبوی با برین شکر هاروم میبوی یا زردم و بر آنکه
 در لیا آورده است که غالب در غار شکر و ضوئ منسوب مهر تانی
 که استار و شکر و باد در کوع و باد در سجود در خلا الله او بوده
 که اگر میبوی در خانه سجود بچ آب رفت اگر سببی بر دست گفت
 و ضوئ کند و اگر دست نکرده است و ضوئ کند و سجده
 بر دست است که شکم از پوستی بران دور و در شکر زردم
 منته در کافیه آورده است که حدیث بر این شکر و
 و ضوئ است که در زقاروی جنبش بر پیر آب مقدم نکرده فقه
 در غار صبر کفار و بالغ و اگر کفو که غرض باقی و غار شکر قوت و بر

مرد خودی نشکند و نزد کارخانه نموده فقه شکند و وضو است
در صراط آورده است که شیخ در نماز چنانست که وضو نکند و وضو است

خوب کند یا نه این دو وایت صحیح است که وضو نکند و وضو است
مورد و است فقه شکند وضو نپا کند نماز است فقه شکند فقه

نماز کند نماز است وضو شکند وضو است فقه شکند وضو است
و نه تا کند نماز است فقه شکند فقه شکند که وضو شود و وضو است

نوشته او نیز شود و وضو شکند وضو است فقه شکند که وضو است
و انکه نزدیک نوشته او نشود و است آن که وضو است

یکدیگر و از خود نشود و دیگر با وضو است فقه شکند و وضو است
در این است که ای تقی لا یغادر صفة ملاکبره الا صفة

فقه کتبه کتبه بنماز فقه شکند فقه شکند فقه شکند
که ای بزرگوار است نماز را بکردار هم باشد فقه شکند

وضو است در این آورده است که صورت می باشد فقه شکند
بلائی فقه شکند و کما می باشد فقه شکند و وضو است

و انکه نام نهانی می باشد نام نهانی زن مسکن کند بی وضو است
انکه

شود و در پیری نواهد و از آب تپا یا تخم شود و دوم هر چه باشد منجم
 بر پیشین نفاس چهارم اتفاقا الی غیره از اینها می باشد
 اندام نهانی زن خایه شود و غسل واجب که در آن زمان شود و در کتف
 او و دست که نشسته که در کتف غسل واجب است بر فاعل و هم بر مفعول
 و اگر در چهار یا یکت اگر انزال شود غسل واجب است و اگر انزال نشود غسل
 واجب نیاید و در غسل بر سینه و هم است و اگر غسل فرض نیست بعد بیرون آمدن
 آب منی بشهرت و شادی و بعد اتفاقا الی غیره و بعد بر پیشین
 جنس و بعد بر پیشین نفاس و چهار غسل است غسل بر زهر و
 غسل بر زهر و بعد بر زهر و غسل بر زهر و غسل بر زهر و غسل بر زهر
 و یک غسل و اذن منی قوم غسل کردن واجب است در حال که غرض نبوده
 جنس مسلمان شود غسل بر روی و در آب بزنند و غسل واجب است
 یک مجلس کلوزی غیر جنب مسلمان شود و دوم که در کتف یا نفع شود و
 علامت بلوغ ای حکم کرده شود و بلوغ بعد از آنکه سال شود و درین
 اتفاق علامت بلوغ از روی طاهر است و در آن اتفاق و در آن
 آورده است که غسل واجب است و در آنکه غسل بر سر و در آن

بر سر و در آن

آب منی

آب در دهن کردن و آب در دهان کشیدن و غش
غسل است و اندام نهانی شستن و پلید و زهر
بسیار و جانی را بر غایت و صومی ساز و مکر بای
آدمین است و غایتا اگر بخت یا برکت نشسته
در فعل مالمه این است بر نزل امام ماکرم
اندام فرض است و باید که در غسل احتیاط کند
شک مانند آب و آب کشیده و چنان صفت
و ستم کل خود و نباشد و نیز هر روز صحت
او ده است که انگشت خود و خط او در میان
مادر چنان و کوشش برساند و آب در دهان
فرض است پس باید که برساند و انگشت خود
و دندان را نعل کند و دندان بپزد و در دهان
بپزد از طعام مانند آب برساند و در دهان
و دهان است که آب خیر لطیف است خود خواهد
است و این واجب است بران که آب برساند

بای استوید

بخار و در دهان

فزاین محل برسانند در آنجا او ده است که چندی در میان ناخن نهانند
 از آن دو تنه که عوارات را در وقت خیر کردن آرد در میان ناخن
 آرد می ماند آب ساندن درون ناخن فروش است در آنجا
 او ده است که شش رگ و ریم در ناخن نهانند است آب ساندن درون
 ناخن فروش است که در وقت که هر رگ در وقت در وقت در وقت در وقت
 فروش است که شش رگ و ریم در ناخن نهانند است آب ساندن درون
 ناخن فروش است که در وقت که هر رگ در وقت در وقت در وقت
 که نوکها زرافت حمارت ملغول است آب ساندن درون ناخن فروش
 او ده است که شش رگ و ریم در ناخن نهانند است آب ساندن درون
 است که در وقت که هر رگ در وقت در وقت در وقت
 اندام نهانی در آب ساندن فروش است که در وقت که هر رگ
 درون اندام نهانی در وقت که هر رگ در وقت در وقت
 او ده است که شش رگ و ریم در ناخن نهانند است آب ساندن درون
 است که در وقت که هر رگ در وقت در وقت در وقت
 و قدره بر نهان است که در وقت که هر رگ در وقت در وقت

وفاقی

دو یار سن نباشد که بدان بعد از قطع حیض و حدث
را یعنی بی وضو را و با باشد چون آب موجود نباشد
و یا قدرت برستحال آب نباشد که کیفیت تیمم است
که دو دست بر زمین پاک برجه از جنس زمین باشد
چون ریک و سنگ و گنج و چون و سر و سرخ و سرخ و سرخ
و بر روی خود فرو و آرد و رو با بد و دست بر زمین
بزند و دست بر رو با نور آنا سرخ تیمم کند
تیمم کردن بنگاشتن و غیره یعنی کرد و با باشد
که در تیمم فرض است و نیت تیمم چنین کند تیمم میکنم یا نماز
بر من مباح شود و سر تیمم برجه از جنس زمین باشد
رویت در این احوال است که جنس زمین است
که بسوختن سوخته نشود و بکشد و امتحان که لغت نشود و پاکتر
نکرد و در هر یک پس تیمم بر روی نقره و آهن و آینه و رو با
نیز آنچه از جنس زمین نیست الا آهن و رو است که تیمم
بر جان رواست و اگر در رویت که تیمم نمک جلی و نبات

آب بکشد تیمم بکند
و اگر در آب بکشد
و اگر در آب بکشد

۱۳۶

شست^۳ آن فرض بود فاما چهارم صد کل جابه نمود
زویک^۴ پنج و نیز و یک معی چهارم طکر^۵ رخت از طکر
جون آستین و نیز برسد بخاست مغلطه خون است
و یکم و بول آدمی و غایت و غر و بول بر جویان که گوشت
او حرام است بخورد از گوشت و سگ و مورخ و لیل افکنند و کبک
و لیل افکنند بطال او بخاست تخفیف جوی سرخین و لیل افکنند
مرغابی که گوشت این^۶ حلال است بخورد خوش این
و باز و بول است بول بر جویان که گوشت این^۷ حلال
است بخون کاه و کوسیند فاما لیل افکنند و غایت که گوشت
حلال است بخون کبوتر و کبک یک است فاما لیل افکنند
لای و فوی او پاک است و جنب و عابض و نفس
و سگ و کافر و دین حکم بر او است لیس خورده است و فوی
او پاک است و لیس خورده است مشکو گوشت لیس اگر دیگر
نیاید هم و غر کند بدین آب تمیم و بر صراط صیام این
و و چه مقدم دارد و و و این شکست یک کیست

شست

۱

بیا که باکی کنی است اگر نجاست تن و اری منی جسم دار
 بجزی باید تو چکن عین اول که باک نه اگر نجاست
 غزن دار تو چنانج بول و آب باید سر بار نشستن و بشنیدن
 باک که سر اگر بجزی باشد که قابل شنیدن نباشد چون
 گفت و مومن و کافر و کون و دهر و آب و سر نشستن و بشنیدن
 یکبار خشک کردن بجزی که آب از جگرش بماند باک نه و بجزی
 باید چون یکبار و آب و کاه و تیغ بر زمین مالیدن باک نه
 و با نشستن بر یکبار در دهنش آورد و است که حضرت
 بن و علی علیه السلام روزی در کورستان میگذشتند
 و بر سر کور یا استادند و فرمودند از شما یغیانی یعنی ای
 یاران صاحب این دو کور را آب میکنند یا آن پرسیدند
 یا رسول الله سلام فرموده لما ائتمنا بها عشتی یا نعمه و الله فی
 لا یمنه من البول نمی یکی از ایشان سخن بگفت و عیون
 جانم را از بول کاه انداختی پس جانم را پاک کن و نشستن
 که بیشتر عذاب است پس باکی جانم است قال ایست

چینی
 کور

استخوان

۱۳۴
 عاصمه
 اشتغال من النول فان ما في هذا كالتقير منه يعني
 وروايتك ان بول يعني جامه و تن بچيداريد از
 بلبيد شدن بول كه پشته غذا كه رازين سبب
 باشد و مخافه او و است اگر جامه كل بلبيد است يا از
 سه حصه پشته يعني كم از چهارم حصه او با كه است
 با اين جامه نماز كند اردن روايت اگر جامه بلبه
 موجود نباشد يك كسند جامه نيز موجود نشد
 و اگر نماز بلبه كند اردن با وجود چنين جامه بلبه
 نيز روايت و اگر چهارم حصه او با كه است يا
 پشته از چهارم حصه آن نماز بلبه كند اردن
 روايت است هر اگر مردى جامه ندارد نماز
 بلبه كند او خواجه پشته يا شكمه خوانده است
 نماز است كه كند اردن درين حالت افضل است
 زيرا كه بوبسته تربت تمام نهاني در حالت
 نشسته افضل سيوم جاي يك شرط صحت

جای از نماز

نماز است مقداری که هوای بران توان نهاد
و مقداری که جای سجده اگر خیرین جای دیگر بپسند
نماز روا باشد و اعتبار مرئی راست خوانی
جای پاک باشد نماز درست باشد هر چه اگر شخصی
دارد و گوناگون که دو پای بران بند و تا سر نرسد
باید که در زمین بپاید این چنین مصلی را در زیر پا
دارد نه جای سجده و عوام این چنین مصلی را جای
سجده میدارند و زیر پای خالی میکنند از خاک این چنین
خاسته شد اگر شخصی بر زمین نمناک و تر بپاید
است مصلی پاک انداخت اگر تری زمین بر روی
مصلی برید آید نماز درست نباشد و اگر پدید آید
درست باشد هر چه اگر زمین بپاید است و باطلا
و جای خنک نه درین حالت نماز با است بگذارد
نقد تمام این چهارم پوشیدن عورت از ناف
تا کمر را نموده و از ناف است و ناف از حورت

من

نماز است
که در این
موضع
نماز
درست
است

نیست
 در این از عورت است و در مذمت زنان پوشیده
 از نقاب و مخفی است و از او که است که سبک
 و دوست و دو پای زنان در حق نماز عورت
 نیست که بر نه باشد این اعضا نماز درست
 باشد فاما در حق نظر شهوت که نگار از کلوی تار نو
 و پشت و شکم پوشیده فرض است و سر و دو بازو
 و دستاق ایشان عورت نیست مگر اگر مقدار
 ریح از بر اندازی که باشد از عورت چون در نماز
 بر نه شود و هم بر آن بکند و نماز را تمام کند نماز
 درست نباشد ^{و در آن} و در آن روی بقبله آوردن شرط
 صحت نماز است مگر آنکه روی نتواند بقبله آوردن
 بسبب خوف دشمن که بجهت قبله باشد یا در جوانی
 چنین خوف باشد بر جهتی که بتواند نماز بکند و
 اگر موضعی افتاد که قبله بروی مشکل شد
 آنجا که حاضر باشد از روی پر شد و اگر ناپرسیده

حکم عورت در نماز
 و در آنجا که
 در آنجا که
 در آنجا که

بیا جنبه و نماز بگذارد و دست بیاورد و اگر کسی باشد که از روی
اجتناب او کند هر چه کرد و آن را در هر حال نماز برین جهت بگذارد
مسئله نماز فرض هر کس که در بی اختیار و در هر حال نماز
تقل مطلق نماز بگذارد بی اختیار و اما اگر خوف باشد یا در
فرد و یا در جماعت نماز فرض بر هر کس که در هر حال نماز
فصل که در این کوارا در حالت شروع روی آوردن بقصد نماز
نیست و در این آورده است که در وقت شروع روی آوردن
بقصد نماز است بعد از آن هر کس که در هر حال نماز
برای نماز آورده است که نماز گذاردن در هر حال نماز
بیاورد و در هر حال نماز آورده است هر بار که در هر حال نماز
بقصد بگذارد نماز گذاردن هر نماز بگذارد روی خود بقصد آورد و اگر نماز
گذارد و نماز بقصد بگذارد و نماز گذاردن در هر حال نماز
نماز است نماز گذاردن در هر حال نماز است نماز است
بشعاعی کند که نماز فرض نماز را باید بیاورد و نماز
نماز است که در هر حال نماز فرض است نماز است

اینست چنین کند نوران اصلی هر طبعی صلوة الفرض الوقت
 رکعتین متوہمالی چنانکه در مجاز رکعتی یک رکعت متوہمالی
 متوہمالی چنانکه در مجاز رکعتی یک رکعت متوہمالی
 دین نماز بود یک رکعتی یک رکعتی یک رکعتی یک رکعتی
 کند بدین کو برینت کردم تا یکبارم فرضیه خدا را نماز با صلوة
 فرضی و فنی در رکعت روی آوردم بجهت کعبه افتد از با امام
 کردم و نماز جمعه اصلو العقیقه نیست کند و فرض الوقت
 یک رکعتی و اگر در وقت اگر فرض الوقت یک رکعتی و اگر در وقت
 نماز و وقت فقط آورده است که در وقت کردن لازم است
 که فرض و فنی نیست کند در همه نماز با بر تمام جبهه تا اگر تمام
 بعد از فرض و فنی نیست کند در تمام نماز و نماز بعد از صلوة
 العید نیست کند و نماز و نماز در صلوة الوقت نیست کند و نماز و نماز
 و نماز صلوة التراويح نیست کند یا نیست و فنی کو بر نیست
 کند و نماز و نماز و نماز و نماز و نماز و نماز و نماز و نماز
 صلوة النجوات للصلوة لله والحمد لله رب العالمین

اگر در دل میبرد اندک غایتی بین میکند از دوزخ باز نشمارد و دیگر نیست
 کون میگرداند و در شکر و کبریا و عظمی و جلالی ندارد و بر آنست که منزه
 و ستیها و محض علیه السلام و صحت رسول الله نیست کند و اگر صوة مطلق
 کند غار و باطن مطلق و تراویح و کیفیت نیست مطلق معلوم اینست
 ان ده صراط مستقیم را که این حیاطه الهیه است و دیگر هر غیره نامیده کند
 بعضی میگفتند نیست بگوید که امام را اینست اما مستطرب نیست
 اگر شیخ غار و غایتها میکند از دوشین و دیگر پس او افتد و افتد از
 غار و شیخ و در شکر و غایتها افتد و افتد از غار و شیخ
 افتد از غار و در شکر و غایتها افتد از غار و شیخ
 افتد از غار و در شکر و غایتها افتد از غار و شیخ
 زمان میگویم همچنان که بر ما امام افتد و افتد از غار و شیخ
 در رکوع و مقتدی بر زبان تمام نیست غایتها که از اینست
 رکوع نیست چنین کند و خلف فی العدة الامام و باریک و بی صلی
 که در رکوع و غایتها افتد و افتد از غار و شیخ
 دیگر که بگوید که غایتها افتد و افتد از غار و شیخ

اگر در دل میباید که غایت بن میباید از روز زبانش غایت میباید
 کردن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 دستها و چو خلد میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 کند غایت را بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 ان او صلواتی بر کعبین میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 بعلی بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 اگر بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 غایت بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 افند افند غایت بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 افند از بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 زمان میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 در رنج میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 رنج بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 که در اندام بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید
 بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید بن میباید

[illegible]

نماز یکروزه در روز چهارم و در روز پنجم که چهار روز یکروزه و یک این چهار روز
 و پنج روز است تا یک مرتبه یک روز چهار روز نماز که از نماز چهار روز
 نکرده این غلط است که زنی گفته است با شیخه عندمبدا و
 بنابر خون خیره روان است و با سبیل و لب و دارد و با باد
 شکم و بی بی اختیار و بی بی عهد و قدره بر کفها پیش آن نماز
 و با بر اینی نیست برای هر وقت و وضو و نماز یکروزه اگر چه
 حدیث هر غلط است چون وقت نماز بیرون رود و وضو نشان
 بکنند بجای آنکه نماز وضو باید کرد کتاب هفتاد و یک وقت
 بدر آن وقت فرض است و با غیر هر از افراد و بوب
 بود است و بر کفاری با کفر و از او متفق است اگر فرض وقت
 تا غیر کند آنکه یکروزه این وقت ظرف است مرهوبی را در ظرف است
 مراد او را اول وقت نماز با وضو و چون صبح ملاقه بود و صبح
 ملاقه سبیدی است که در کرانه آسمان بدر آمد و وقت نماز
 با مراد با فیتش بر بعد از افق و اول وقت نماز سبیدی چون
 افق از زیر یکروزه و تا آن زمان وقت نماز است که سبیدی

مرود

نکته

در این کتاب

جزئی در بطن آن بود بر سبب اصلی و طبیعی و در پند این فرج سبب اصلی
 نماند بجز در آید و چون آن خاسته و در دست نماند بجز در آن و در دست
 نماند سبب در آید و همان زمان در دست نماند سبب باقی است که
 سبب سبب غایب شود و چون سبب غایب شود در دست نماند سبب در آن
 و در دست نماند سبب در آید و سبب سبب است که بعد از سبب در آن
 آید بر قول امام اعظم ابو حنیفه کوفی رحمه الله علیه در آن آورده است
 که قول امام اعظم حکایت است و در دست سبب باقی است تا به حد
 فتنه است و چون سبب در دست نماند سبب در دست
 باقی است و باقی است که در دست است که در دست باقی است
 و نماند سبب برای نماند سبب و نماند سبب باقی است که در دست
 در دست آورده است که اهل شهر ی از سلمان از بابکار
 گفتی و طاعت گفتی باید استند بر باد شاه و واجب است با باد استند
 که در دست است بر باد طاعت این است سبب اگر در دست است
 آن در دست باقی است طاعت نکرده است سبب اگر سبب باقی است
 گفتی سبب نماند سبب که در دست است اگر در دست باقی است که در دست

خبرك آن بزمك رفت و پیش از نماز نمازگاه بایگناهان رفت
 بگوید اگر کسی را نماز نداشت و نیت نداشت ای اول بایگناهان رفت
 بگوید و باقی نمازها پیش از نماز و نمازگاه بایگناهان رفت
 بگوید پس بعد از آن از وقت بایگناهان رفت و پیش از نماز
 و ای قول تمام بود و نیت همه بایگناهان رفت و اگر کسی را نماز
 نداشت بگوید بعد از آن اگر پیش از وقت بایگناهان رفت و اگر کسی را نماز
 بایگناهان رفت و وقت نماز کرد و پیش از نماز بایگناهان رفت و وقت نماز
 و اینها بود و با و ای بایگناهان رفت و اول نماز و وقت نماز بایگناهان رفت
 و اینها بگوید و نیت بایگناهان رفت و تمام مسائل و نیت نماز و وقت نماز
 و نیت نماز و نیت اگر کسی و وقت بایگناهان رفت و تمام مسائل و نیت نماز
 بی و وقت نماز و نیت در وقت آورده است که وقت نماز و وقت بایگناهان رفت
 و نیت نماز و نیت اگر کسی که قصد نماز است و نیت نماز و وقت نماز
 و نیت است که نماز بایگناهان رفت و نیت نماز و وقت نماز و نیت نماز
 و نیت نماز و نیت در وقت آورده است که نیت نماز و نیت نماز
 و نیت نماز و نیت در وقت آورده است که نیت نماز و نیت نماز

یا علی بن ابی طالب

نقش بایگناهان

محمد بن علی

بگو بدینگونه میسر آن که گوید بکر خیرین علی الصلوة و علی علی السلام
 رتبه که کو بدلا حول و الاخرة الا بالعلی العظیم و در عمارت کردن
 با کتمان هیچ کاری مشغول شود و تا مونس چشم در بند آورده است
 که در عالم با کتمان مشغول نشین مرام است ثانی از آنکه المومنین
 عایشه رضی الله عنها با کتمان از شنودی اگر ریش مشغول بودی اگر
 دست سبزی با نخی او است و خلاصه آورده است که در دست
 قرآن خواندن اجابت کند بانه درین دور دست است و توانی
 کند که واجب است در و ابی نمکند که در اجابت غایب است که اجابت
 کند مسد اجابت و وزن سبزی را واجب است غایب ماندن که در
 دیگر با کتمان میگوید اجابت شان واجب است باب الصفت اولی که
 آورده است فی الصلوة الفخر و الفیاض و الفخر و الفیاض و
 و الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و
 که فی الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و الفیاض و
 و قرآن خواندن و رکوع کردن و سجود کردن و ازین شمارین
 مفید از تشهد بیرون آمدن از نماز یعنی که متافعی صلوة است سبیل الحکیم

وضعت

سبعة

کسر

الحمد لله

بجای دیگر میگوید در نماز دست نباید بجا مسدود زمان نیست
که دو دست تا دو سن بالا رفعت بجز کف و کعبه بر نهد و مسدود
نست بخاک کند انگشت دست ای دیگر بر دارد و دست در سن
انداختن دست بفرجه کردن بر نهد انگشت از نهد بان باطل و مردود است
دست اشاره است به اثبات کردن خداوند علی سبیل القیام
است که از این نماز فرض است قیام مقداری از پنج که قریه فرضی
در وقت اول و این قیام ساقط است مگر بعد از چهارمی و بعضی
حورات با عینیک نماز میجو و بیجا باشد از بیست و هفتم نماز نیست
میگذرانند و آن وقت نیست قیام در نماز قریه فرض است
در نماز نفل و بی فرض نیست اگر نماز نفل و یا سنت نشسته میگذارد
بعد از بیست و هفت نماز باید او نشسته گذارد و در وقت بر که
فرض است بیست و این روایت در خلاصه آورده است و لیکن نماز
نفل نشسته گذاردن نمی شود است از آنکه ایستاده میگذارد که در کل
صلوات علیه دم فرو بردنست صلوة الفاعل علی المصطفی الامیر علی السلام
القیام فی نماز نشسته نمی عروست از نماز ایستاده در کسر آورده

در وقت اول و این قیام ساقط است مگر بعد از چهارمی و بعضی حورات با عینیک نماز میجو و بیجا باشد از بیست و هفتم نماز نیست میگذرانند و آن وقت نیست قیام در نماز قریه فرض است در نماز نفل و بی فرض نیست اگر نماز نفل و یا سنت نشسته میگذارد بعد از بیست و هفت نماز باید او نشسته گذارد و در وقت بر که فرض است بیست و این روایت در خلاصه آورده است و لیکن نماز نفل نشسته گذاردن نمی شود است از آنکه ایستاده میگذارد که در کل صلوات علیه دم فرو بردنست صلوة الفاعل علی المصطفی الامیر علی السلام القیام فی نماز نشسته نمی عروست از نماز ایستاده در کسر آورده

اگر شیخ غار نقل میکند از استاد بجا بماند بر سر و او با کسی که بر سر
 طامنا از نقل کرد که در وقت ^{میان الفجر و قرآن خواندن} ~~در وقت~~
 در نماز بعد از رکعت اول در ایستادن که نماز فرض است قبول ایام اعظم
 بر غیر از نماز قرآن خواندن که اینست که نماز فرض است بجز این و در
 نماز سه قرآن خواندن در دو رکعت فرض است در قبول
 ایام شافعی و غیره اگر در رکعت فرض است قبول ایام اعظم
 ایام حنفی در رکعت فرض است در دو رکعت فرض است قبول ایام اعظم
 مسجد مطلق فرض است و نماز خواندن در ایستادن و نماز
 نماز هم کردن نیز واجب است و نماز و نماز روز در رکعت
 فراه فرض است سه سنت قرآن در هر یک است که در نماز باشد
 و نماز بین طواف المفضل و نماز در نماز و نماز در رکعت
 مفضل و نماز در نماز تمام نماز مفضل و نماز در رکعت و نماز در رکعت
 که طواف مفضل از نماز و نماز در نماز و نماز در رکعت
 مفضل و نماز در نماز تمام نماز مفضل و نماز در رکعت و نماز در رکعت
 نماز قرآن و نماز در نماز که نماز و نماز در نماز و نماز در رکعت

در سنت

در نماز

در کعبه از روی پشت بخت خم کردن و در آمدن در رکوع و ایستادن
و پنج گفتن در روی روضه شریف و چهار آمدن در رکوع
گفت که یکبار پنج در روی نودان گفت سوره اگر منقذی امام
را در رکوع یافت و دیگر نهاده گفت و یا امام بر پشت و غایت
بشرح ان گفت محراب است زیرا که رکوع را حکم قیام است و یکبار
را در رکوع یافت ان گفت زیرا که پنجم در مقام در رکوع است که در وقت
را اجماع خم کند چهار و بر او وارد و پنجاه سر بایستد بر پشت و یکبار
قدی بر آب است نهاده و نیز در رکوع رسول علیه السلام چنین
رکوع کردند سوره اگر بعد قیام نهاده و سجده رود و پشت
را خم نکند غایتش پشت یکبار زیرا که رکوع حاصل است سیل السجود
سجده کردن فرض است از آمدن در سجده واجب است و پنج
در سجده گفت سوره دو سجده در نماز فرض است هر کس
و سجده کرد بر زمین نهان است از روی لغو در شرح نهادن پیشانی
بامنی بر زمین است سجده هم پیش کند و هم به سجده چون سجده
بجا آید و سجده آن سجده که نزدیک است نهان شود و سجده کند

و سه بار گفتن سوره

چ

کتابخانه آستان قدس

این سخن که از دست نماند است در هر دو صورت است
من کان یقرض الی الله سجدتین و یقرض الی الناس سجدت
بعد از سجدتین هرگز و یک سجدتین را آورده شود که هر دو سجدت
و آنکه نزد یک سجدت بخواند یا بعد از هر دو سجدت
که فرض است متحقق نشود و غیر از آن آورده است که حکایت
که در نماز دو سجده فرض است نه یک است که چون در مکانی ایستاد
را سجده کردند و ابله پس سجده نکرد و ابله را دیدند که طعن لغت
در کلوی او افتاده بود که از آنکه فرض است و این را از او بین
و او بخواند بر داری خود پس باز دو سجده کردند تا بر این
دو سجده فرض شد و در کتابی آورده است که سجده اول است
بر پشت که ما از خاک افتاده ایم سر زناکت تمام دو سجده
دوم است بر پشت بر آنکه باز زناکت خاک خوانند و در کتاب
الغفر فعه افروعه ای که النبیات آن خوانند فرض است
و النبیات خوانند در وی و این است اگر کسی بعد از النبیات
فرض است که النبیات آن خوانند و لیکن بخوانند نماز در وقت است

الحمد لله

کریک که در وقت زینهار با نقصان بود اگر کسی بود
آورده است سجده سهو و یک سجده برای هر نقصان را و هر یک
هر و هجس عین کلم است در قیاسی و قیاسی آورده است چون
میسوق در فقه اخیر با امام موافقت کرده و اینهاست بخواند پیش
از آنکه امام سلام بگوید میسون کلمه شهادت نکر کند تا آن
که از نماز بیرون آید و نماز پیش از آنکه بزرگ نماز باشد در نماز
وصله نکر خواند زیرا که محل صلوات آخر نماز است و خمس و یک
آورده است اگر در فقه اولی بعد از النجاست صلوات خواندن
مفید است که اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از آنکه بگوید
در وقت القاء آورده است در فقه اولی که اللهم صل علی راسخ فقامه
نماز پس کاش خود آورده است در فقه اخیر خواندن نماز پیش از آنکه
زیرا که میگوید میگوید و اکثر از خودی وقت بیرون کشیدن
است بعد از فقه اولی خوانده خوانده بجا میگذارد و در همان نماز
موجود خوانده و چون در فقه اخیر خوانده خوانده از نماز بیرون
آورده خوانده در خلاصه آورده است که مقتدی با امام موافق

از این تا آخری که در وقت و اگر السلام صلوات بجا آورد

12

البین در طاعت النترت فی خلعتی محمد بن ابراهیم و العنود الاولی
والثانیة و حفظ السلام و قنوت و ترویح العیدین و البهر و الاررار
فیما یجوز فی شیء وی نیست که کرا و اجبات نماز فاعلی خواندن
و لیکن در وقت آخرین فاعلی خواندن نیست است و محسن در محط
مزدک است دوم غم کردن کور با فاعلی و در حبس سوم غم کردن
قرآن در وقت اول فاعلی قرآن خواندن در وقت فرقی است
ولی غیر معین خواه اول خواه خواند آخر خواند فاعلی در وقت
اولین خواند واجب چهارم کنی بهائین زینب در غم کردن
بجز میان دو سجده نور زینب بهار که در دو سجده را یکبار ببارد
که در سجده در وقت اول یک سجده آورد و در وقت دوم
سه سجده ببارد نماز نشی و در وقت پنجم و لیکن بزرگ واجب
گرفته باشد پنج قعد ای کان و آن عبارت است از رسیدن
در رکوع و سجود فاعلی و در هر یک یک قعد ای کان
نیز است ششم فاعلی ای نعم العجاات خواندن ششم بقفا
سلام بپوشیدن از نماز هشتم و هفتمت در نور خواندن

و مستحب است که بعد از نماز بگوید یا ای کاش که در حال رکعت کعبه میبود این
بگوید در هر نماز است یا ای کاش که در هر دو سجده که بگوید یا ای کاش که
کفنی و این است یا زخمی فرما که بلند خواندن در سه نماز
در نماز یا بعد از نماز است یا در نماز خفنی و در وقت این بلند
خواندن واجب است که تمام را تا اگر آنها نماز میکردند بلند
خواندن و برادر نیست بلکه افضل است از تمام فرأه
الکعبه خواندن در نماز پس و نماز دیگر تمام را و تنها که از
این قاعده بر هر که در نماز واجب است که در سه نماز ترک
آورد نمازش درست بود و کسی که نقصان پس نماز باز
کرد از این بهتر است و اگر غیر این است ترک آورد سجده
سه و این امر بر هر که در نماز است که هر صلوٰه او نیست
مگر اگر در نماز و صلوٰه و غیره کرده و نماز دیگر او را کرده
نمود یا اگر بعد از این نماز را بر او ای باز باید کرد انید
که اگر این واقع شود و رانی او شده است نماز که با جهره او
شکوه نشود و نظیر نیست که اگر نوبت از کاف ترک کرد و نماز

بعد از نماز و فرض است که هر یک از آن بار کرد اینها را که بعد از نماز باشد
 و اگر در ایامی که در آن بار کرد اینها را و اگر در ایامی که در آن بار کرد اینها را
 فطره را بفرماید و اگر در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را
 ترک کرد و در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را
 خواندن و ضم کردن سوره بر دو واجب است و در آن بار کرد اینها را
 اگر فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند
 نیست و چون سوره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند
 رافع نکرد سوره در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را
 بخواند و اگر در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را
 کند بقوات آن زمان که فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند
 چون سوره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند
 و در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را و اگر در آن بار کرد اینها را
 میان هر دو ترشند و بعضی میان هر دو ترشند و بعضی میان هر دو ترشند
 زیرا که هر دو ترشند و بعضی میان هر دو ترشند و بعضی میان هر دو ترشند
 فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند و اگر فطره را فطره کند

و بر قول امام شافعی رحمه الله علیه که گفتی گفتی از روی گفتی است
کردن استقامت است و در این است که اگر کسی در یک وقت و وقت و بعد از
تعدیل مکان نیست و قول ایشان از تعدیل مکان است یعنی بر قول امام
ابو یوسف و امام محمد و امام شافعی که فرمودند استقامت قائم است بر وقت
و جایی است و نفس قوم و بقیه نیز نیست در وقت و جایی است
که امام اعظم رحمه الله علیه گفته است که هر آن کس که بر یک قدم ترک کند از روی
نیاید مسدود نشود خواندن واجب است یعنی آن کس که اگر ترک
چون تشهیدانه یا بد که تشهیدان مسدود نشود و تشهیدان تشهیدانه و فرقی است
عنه نیست آن کس که در دعا و الطلوع و السلام علیه السلام و الطلوع و السلام
و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه
لا اله الا الله و تشهیدان محمد صلیه و رسول الله صلیه و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه
رضی الله عنه که رسول الله صلیه و رحمه الله علیه و تشهیدان محمد صلیه و رسول الله صلیه و رحمه الله علیه و رحمه الله علیه
فخا که سورتی از قرآن و بحمد الله است که فقط سلام گفتی یک طرف
واجب است و طرف دوم نیست است و سلام بدون نماز گفتی نیست است
که مسلمانان بیکدیگر گویند و جواب سلام وقتی گفتی الحمد لله رب العالمین

در آخر است

۱۹۹
 کتاب
 کتب و آثار

آورده است سلام باینستون پیشرفت طبایف و الامتداد سلام
 جلیک با اسلام جلیک با جلیک تو جلیک عوام میگویند مشهورند
 جلیک تو مشهورند طبایف و لام آفرین سلام گویند و او است
 و نه نشویند را فرض است در کسر و کبری آورده است جواب سلام
 بجان گویند که سلام گویند بشود و اگر بید گویند که سلام گویند
 نمیشود از کردن این جواب سلام نشویند و دو جواب سلام
 فرض گفت است بجان که خطره نشویند و الا نشویند اگر درون
 س و نشویند سلام اگر در کس میمانی یکدیگر را سلام گفتند
 که السلام جلیک اگر در سلام تمام افتاد از کردن این سلام
 بشود اگر مستقیم و خارج گویند از کردن این سلام نشویند سلام
 اگر بودی یا که در سلام گویند این تمام جواب این قدر گویند و جلیک
 و نیاید از این گویند و خود است بر این سلام نکند سلام
 و ها قنوت در تواندن واجب است در مسجود رکعت نماز قنوت
 دیگر گویند و ها قنوت خوانند سلام اگر قنوت خوانند و ها قنوت
 ترک آن در رکعت یا در رکعت آخر یا در رکعت اول برای تواندن

[illegible]

الحمد لله

۱

[illegible]

۲۔ ہم در کعبہ سجائیے اپنے اعضاء کو

۳ در آستان ربه العظمی و در آستان ربه العظیم

میگوید بنام خداوند و در روز قیامت
 نکشتن آن کس که در آن چهاردهم در حال سجده رفتن بگرفت
 با نودم سربار جهان ربی اعلا و بر سر سجده گفت و قبول امام مکن
 و در عین تسبیح و تسبیح گفتن فرض است و شایسته
 و دوست بر زمین نهادن و در حال سجده و دو
 زانو بر زمین نهادن و در حال سجده و دو
 رت وضع القدمین فی السجده و فرضیه بکذا
 ذکر آن در بی هر دو پای در حال سجده بر زمین نهادن فرض
 اگر کسی در حال سجده از پس هر دو پای از زمین بگردد و غارتش
 و در آنجا افتد و در آنجا است اگر کسی از زمین نهاده و پای
 دیگر بر گرفت و غارتش بگردد و در آنجا است اگر کسی از زمین نهاده و پای
 و بر آن نشن و پای راست استاده کردن و نودم و نود و پنج
 بعد از زانو انداختن استخوان بنام بیدار میماند سجده نعلنی
 بهت و یک در دو پا بر زمین بگردد و در آنجا است اگر کسی از زمین نهاده و پای
 و در آنجا است اگر کسی از زمین نهاده و پای

بجای اقبال بگویم مقتدایان و معجزه فرموده و بیایید و چون اینجا
بجسد کوفه قامت العنوت تمام در نماز شروع کند و آواز دست
کوچک از ادای نماز است که در حال سجده تطویر بر خود بکشد و در حال رکوع
نظر بر پشت پای خود بکشد و در حال قعود بکشد و خود نکند و غرض
از اینها اینست که در این برود و اعتقاد تمام این کلام را
بترتیب کار بندد و در ترتیب این فصل مذکور است نفس چون
در نماز آید بخود دل را آید و اندک شهادت نماید از دل دور کند و بخان
دیده که خدا این کار می بیند یا خدای تعالی او را می بیند یا رسول
الله صلی الله علیه و سلم آفتاب کائنات ترانه فان لم یکنی ترانه
قادر و بزرگ حجت این حدیث بخان یا شریف خدای تعالی در حقان
برست گویی که گفته ای بیخ و اگر تو او را می بینی او مرا می بیند و
چون در نماز آید هر دو دست بر دارد و تا بر این حرکت می برد
در حرکت بر دارد و انگشتان بر سر کند و از این حرکت و دیگر حرکت که
از این دست است بر دست چپ از بر تان و تان و تان و تان
بر تان و تان و تان و تان از بر تان و تان و تان و تان

در انگشت
از انگشت
از انگشت
از انگشت

[illegible]

هر روز بنام تو

بعد که بود و در مقدمی شش پانها که اندر نه با کله الح که بود و باید که نسج و
 نخ در حال انتفا از ر که ح که بود که کفشتان حال انتفا از ر که ح
 بسیار پس یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 اول از نو باز بر من بعد از آن دوست بعد از آن ششانی و در و بعد از آن
 خاصین و عکس بر نیز و عکس آن ششانی بر یکبار و بعد از آن خود
 بعد از آن و در نو و سوره بر ششانی و منی کند و روی خود و آن
 دو کف دست خود و در حال سوره و هر دو باز و از قبل که دارد
 و شکم را از دوران دور دارد و در ده است که در خف و شکم
 بیشتر خود را که ده تار و تار از وی دیگر را که از سر و روی ششانی
 پای بوی پس در و در سوره یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 و از ام که در دوم سوره و چون سوره اول یکبار یکبار یکبار
 دوم یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 دوم چون رکعت اول یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 و در رکعت دوم تمام شود پای یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار

استار و درویشستانان با بر روی دوار و هر دو دست هر دو ران
 فتنه باز کرده نه بر در کتا رخ و دیگر دو در فتنان کشت
 که بر سر سر شینید و هر دو با بر جانب استنان بیرون آرند
 بر روی بخواند و بعد از آن صوفی بگوید: *یا علی* یا علی یا علی
 در وقت اینست *اللهم صل علی محمد و علی محمد* یا علی یا علی یا علی
 و علی آن تکبیر محمد مجید *اللهم صل علی محمد و علی محمد* یا علی یا علی
 صل علی محمد و علی محمد یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی
 که *اللهم صل علی محمد و علی محمد* یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی
 رضی *اللهم صل علی محمد و علی محمد* یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی
 و هم از ده است و هم منقح اینها است پس سلام از جانب استنان
 بگوید و چنانچه از جانب او نموده شود و این سینه است و در شکم است و سلام
 است که کند و اگر کجاست یا نیست یا هم بجهت نکر کند و سلام و نیست
 از قیاس صاف بگوید و چنانچه از جانب او نموده شود و این سلام بر سر است
 چاکو بر اگر کجاست یا نیست یا هم و مقتدی نکر کند
 او رحمت کند تا مکنده و از کجاست یا نیست یا هم و مقتدی نکر کند

ابوالمربوط

که موافق بقدر

در کمر و در دست خواند

تکامل

و حال کردن و خوشی نماز نیمی که از نیکوایی و استقامت است
بنام تو که بر الله تعالی با اللهم صل علی خدای بارز و پادشاه زمین و روی
کس با هر یک از اینها که با بیدن یا بیدن گفتند گفتند این دو بار
و یا ده اده گفتند است سکون و در روزی که در روز است
اگره میگرد نماز نشن یا میگوید بر نول اعظم اعظم و امام محمد محمد و بر
قول امام ابو یوسف رحمه الله علیه یا ده گفته نماز است که هر
کدول با کوا در بند آورد و صحبت فلان اگر ترس و ترس با از در
هر یک که کوی نماز نشد و ملک است که در نماز است
الایم علی علیه السلام طوبی للکما من فی الصلوة فی خلیه یا ده
مرا که سر که بگردید و خاتمه خانی خدیو که در نماز است
حق ماحد شود و خوش در سر فیدن نماز است که در نماز است
نماز است که کدول بر سر امام خود و بیست و بیست است که در نماز است
زاد و ده بر روی دست و بیست و بیست است که در نماز است
را بران کن و نماز این فاتح ناه شود و اما اگر بر امام خود و بیست
نموده اند کرده که میگردید نماز است که در نماز است

بہارِ بختِ آید

●

کلمه حق ضایع تر است از کلمه حق و در صورتی که صیغه فعلی چون بخار
 ازین خود موصوفه را بیانی بسیار غایتش نباشد شود و در ۱۰۰
 اگر کبریا و مخصوصیت از آن یا نیز بگوید یا کما یطابقون یا بخار نشسته باشد
 از کلام آورده است که در روز بلا و فرس و اگر در الصغیر از این بخار
 نماز نشسته باشد و آورده است که اگر شیخ او را در وقت غیبت اندر کرد
 نماز نشسته در شب یا نه جواب است که اگر شب و روز هر دو ممکن است
 عمر و اوضاع نماز نشسته در شب و ولای کما احسن سنن الاتقان
 امامت را نشاید بازی کردن بین و باید در نماز
 مکرر و قافله اول و در کلمات مختلف و دست بر همه کلمات
 و دست مکرر بین و در نماز هر یک از کلمات و دست بر
 غیر این خبر مادر نماز مکرر است و در آورده است که بیرون نماز
 هیچ کلماتی را مکرر نیست بر اجماع مسلمین و در خطبه است که اگر
 در مسجد رسول علیه السلام هیچ کلماتی را مکرر نکرده است و در دست
 امام در کعبه و مسجد و در کعبه از امام در کعبه و مسجد و در کعبه
 مکرر است و نیز اگر پیش نماز کند از نماز مکرر بود که از خطبای آن

نماز کبریا و

نماز کند در آن کرد و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 دو روز در آن کرد و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 موفقی نماز میکند که علامت برین کند و یاد در کوشش نماز میکند و
 کرده است و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 عبودیت است و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 حاجت نیست و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 مفقودی است و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 رو و چهره مفقودی میکند و استقامت بخیزد و خودی روح بهای خیر صورتی کند و در آن
 و نیز اگر مفقودی پیدا امام باشد مکره شده نماز کند از آن عجا
 روز نماز اگر مکره شده بکشد بکشد اما اگر زنی امامت کند روز نماز
 مبایعت آن پسندیده است و نیز نماز اگر در سجده حاضر شوند و
 بر شمع خواه جوان و غنوی برین است و نماز مکره شده در آن
 بعد از آن چهارچوب حدیثی از دیر می رود و با لیس و آن دارد و با
 از وی چه امید و قدره بزرگ باشد این ندارد و امید برین ظاهر در
 زیرا که این را هم است ضرورت است این را و غرض از آنست که

فرموده اند
 در آن

در آن

در پیش از نماز است
و بعد از نماز

۱۵۶

صبح تا آنکه آفتاب بر بنامه باشد و بعد از آن که از آن نماز عشا
آنکه نماز شام بگذارد و اینست نماز نفل که در وقت و لیکن در
وقت قصاص است یا سحر سه شیار روز مفرد رکعت
نماز فریضه است هر رکعت نماز باید دو چهار رکعت نماز
پیشین و چهار رکعت نماز دیگر و سه رکعت نماز شام و چهار
رکعت نماز خضن و سه رکعت نماز وتر واجب و در آن
نماز سرت موکنت است و در رکعت نماز باید دو پیش از فریضه
و شش رکعت نماز پیشین چهار رکعت پیش از فریضه
و دو رکعت بعد از فریضه و دو رکعت نماز شام پس از فریضه
و رکعت نماز خضن بعد از فریضه و چهار رکعت نماز
چهار رکعت پیش از نماز خضن و چهار رکعت پیش
از نماز دیگر و چهار رکعت بعد از نماز شام و چهار رکعت
بعد از نماز خضن و در آن آوردن است هر که فریضه بعد از
عشا پیش از وتر چهار رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول
قافیه یکبار و اینه الکریه بر بار بخواند و در رکعت دوم

روزی که به وقت حاجت رسید
 یک روز در مجلس یکصد نفر بود
 یک روز در مجلس یکصد نفر بود
 بر من کتب میخواندند و سجده میکردند
 واجب آمدن مسافران است
 رشتبار در راه است
 یک روز در ماه مبارک رمضان
 به مدت اقامت یازده شب
 اگر نیت اقامت کند
 کند بی نیت و بی قصد
 اگر در موقع نیت اقامت
 و طاعت باطل شود پس اگر در آن موقع
 اقامت کند بی نیت و بی قصد
 بی نیت و بی قصد
 بهر حال باطل است
 که در این امر بی نیت و بی قصد

بشرط دوم آنکه وقت نماز پیشین بود و شرط سوم نیست که صحن
 از نماز بخونند شرط چهارم نیست که بجای است بنام صحن و غیره و شرط
 فطر طعم است که اذن عام باشد اما اگر امری در چهار بر بند و یا در حید
 بند و نماز بگذرد و محبت نماز رواست و این واقع است در حقیقه اگر
 مردمان را از در آمدن دروازه منع میکنند بچشم این شرط نماز حید
 یا شرط نماز بخونند و کتبت است بین ترنم این چهار کتبت نماز
 نیست استنابت بخونند و بعد از آن خود کتبت فطر بعد از اتمام
 نیست فطر بعد از چهارم کتبت ترنم بگذارد و این کتبت نمیکند
 که خود فطر چهار کتبت نیست و نیست بین نمیکند و اگر خود
 ملاطفت این در هیچ کتابی نیست و بنا بر این هم لکن صحت است که بعد
 فطر چهار کتبت نیست است و در وقت در وقت که کتبت
 انداخته ترنم نماز بخونند و در وقت پایت برداشتی بعد از اتمام
 چهار کتبت نیست نماز پیشین بگذارد و در وقت در وقت که در
 ملا چهار کتبت فراق بیارد و فاقه یا سوره بخونند اگر میخواهد
 معذور است باید است و نمیدانم بخونند آن بعد از ترنم نماز

و اینها که در وقت

[illegible]

اور وہ است من اور کمال اللہ تعالیٰ مجتبیٰ فی الدنیا و الاخریٰ
 بے اگر اہم ز اور نماز و عید و در یافت و در سجد و سجد و یافت
 و با و پست نماز و عید و پست نماز و عید و پست نماز و عید و پست
 عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 است و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 العیدین عید من عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 جز از مطوعات پاکیزہ بخور و جامہا پاکیزہ و خوب بو
 خوشبوئی در کار نید و هر کس نیکند و صدقہ قطر اول ادا
 نیکند ان شاء اللہ و در آن نماز و عید و در آن راه سوی نماز
 کا و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 کہ بکر در راه و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 از نماز عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
 سند و نماز عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید

[illegible]

[illegible]

تاریخ

[illegible]

مفتی محمد رفیع الرحمن

اور وہ استغفرم کو کہ دل و جان و تن و نفس کفایت است و نماز
 چهار بار در هر روز است و هر یک از اینها بگوید اللهم و بعد از هر یک
 و خط سیر و در میان آن و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 صلواتی بر محمد و آل محمد و بر کرم محمد و آل محمد صلوات
 و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 انکه محمد بن عبد الله و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 تا و تا بنی خضر تا و تا بنی خضر تا و تا بنی خضر تا و تا بنی خضر
 و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 اورده است که در او در هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 اللهم اجعل لنا فرقا و اجعل لنا اجرا و اجعل لنا فرقا و اجعل لنا
 و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک و بعد از هر یک
 چهارم و عاشر و شصت و در میان هر یک از اینها است که بعد از هر یک
 چهارم این کلمات بخواند یا انشأ فی الذی باخسنته فی لا اثم له حسنة

[illegible]

[illegible]

五

[illegible]

بچه‌ها را می‌آورد و می‌کنند بی‌حی‌آوردن بگری بر روی نیما
نکند و هر کفی آورد و بگوید که روزی یکشنبه و چهارشنبه
و اجابت مسدود کرده و در کسب برای زینت یکشنبه
برای و دارد و این دو روز را که در وقت است و در کسب
نکند اگر بستاند روزی است که در کسب کرده و از آن
روزه نماند و فضاوان لازم آید که بکشد از روی اجابت
و اگر از آن روز نماند و در کسب و در کسب
و قبل از آن بر روی کسب روزی نماند و در کسب
از روزی که نماند و این روز و روز نماند و فضاوان
آید که از آن و اجابت مسدود و در کسب
با این مسدود بگری که در کسب و در کسب
کرد و فضاوان روزی که در کسب و در کسب
آید که از آن و اجابت مسدود و در کسب
فضاوان و در کسب و در کسب
فضاوان و در کسب و در کسب

داشتن فرض نیست چنانچه پیش برده شود اگر نیت
 روزه پیوندد داشتن او است که ایام خیر خدایان خود را بفرماید
 حاضر غایب باشد چنانکه در روزهای روزه است روزی که او
 در غیاب وی مبلع است و قناع و رختی وی شطرنج زیاده بود
 بر آنست که او بی او اگر فادری روزه داشتن هم نباشد و شخص
 از مسکینان طعام دهد در روزی که بر او واجب است که یک صاع
 آن را بوزن با آن فرماسد اگر روزی که در روزه است و با او نباشد
 و با او در روزی که در روزه است و با او نباشد و با او نباشد
 بر او واجب است که در روزی که در روزه است و با او نباشد
 روزه و اگر در روزی که در روزه است و با او نباشد
 پس کند روزه بکند و با او نباشد و با او نباشد
 در گوشه که نباشد با او روزه بکند و با او نباشد
 و با او اول صورت صلاحتن است و با او نباشد
 آورده است و با او نباشد و با او نباشد
 و با او نباشد و با او نباشد

این نسخه نویسی است که در روز دوازدهم در ایام که گفته شد استنجا کردن است
 و همچنین در موضع استنجا بر بخور و نافع در ایام که گفته شد استنجا کردن است
 آنست که با طریقه ای که در این نسخه مذکور است روز دوازدهم که از برای این گفته
 اند که در این ماه دوم نوزدین یعنی یازدهم تا نوزدهم تا آب در بدن نهد و
 در تمام او دردها است که در روز دوازدهم در ایام که گفته شد استنجا کردن است
 در بطن و در موضع که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 و در روز دوازدهم که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 که گفته شد در آب استنجا کردن در وقت استنجا کردن است
 بیرون آید و آن باب نیز که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 که بیان مسدود است و طهارت بخوان مسدود است در آن
 که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 منصف را که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 در این نسخه مذکور است استنجا کردن است
 که در این نسخه مذکور است استنجا کردن است

در وقت انقطاع بار

مبالغه

اشهر

الحمد لله

الباقی و در نفس فی الما و غیره و در قضا و در سنای و در دین که
 مختار نیست که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 او و در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 را و در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 افطار کردن روز و چند طایفه و طایفه است که در دین که در قضا و در سنای
 را و در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 یکا که در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 چهارمی و بیست و یکم و بیست و یکم و بیست و یکم و بیست و یکم
 سن دین است که در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 در رمضان بعد از شش آن قضا واجب است و در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 در رمضان قبل از شش آن قضا واجب است و در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 متقی است که در دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 ساقط کردن آن فرقی را از دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 غیره را از دین که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای
 که در دوزخ و در عین که در دین که در قضا و در سنای

از هر یک از این دو شخص که بخواهد بر این امر از هر یک که بخواهد
 آید در هر حال سزاوارست که لازم شود و سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 کامل شده باشد و در هر دو سال یا بیست و نه سال در هر حال سزاوارست که سزاوارست
 و این است تا صد و بیست و یک که سزاوارست و در صد و بیست
 یک نفر و سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 و در دولت یک نفر و سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 چهار صد و سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 در آن آورده است که در اسپان زکوة واجب نیست و قوی
 برین است و بقول امام اعظم الزکوة واجب نیست و در آن
 و برای تولد و تناسل که در آن است که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 و برای دیدن و یافتن اسپان که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 بهر دو اگر چه سزاوارست که در اسپان زکوة واجب نیست و اگر
 نه بهر دو این است که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست
 فی در هر یک که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست که سزاوارست

[illegible]

تاسیسات رفاهی

44

نیکو که زکوت تمیک مال از غیر است این به شوق بی غلبه نیست پس زکوة
 هر چه باشد سه اگر شخصی بر روی درویشی از ترس از آن چیزی مرده بگوید
 و بگوید که با من زکوة کار این زکوة نیست زکوة است اما باشد محسوب نباشد
 این شخص از مال خود ده بگوید بر روی این زکوة این مال درویشی که از ترس از
 این خطا است و خطا است اما در حق محسوب نیست پس زکوة
 است که از درویشی پس شود بر روی این زکوة و یک که درویشی نیست زکوة
 بدیدار زکوة واقف شود و او نیز از این شغل و بر روی این زکوة باشد
 اگر کسی بگوید و نیست زکوة ممکنه خطا نیست
 نیست زکوة زکوة فرقی است طرأه کل صفة گفته اند آن صورت است
 نگردد و باشد زکوة هر چه را از او خواهد داد آن را و یا شوقا قلم
 هر چه از آن خود را زکوة میدهد و یا باشد و نیز از آن هر چه خود را بگوید
 و یا باشد نزد یک امام اعظم ابوحنیفه رحمه الله و نزد دیگر صاحبان
 و یا باشد که از دست قلم الله و لا یحسب الله ان یخلق الخلق
 ان یفهم الله من قضاة هو یفهم یل هو شر و الله یفهم یفهم
 یا خلق الله یفهم یفهم یفهم یفهم یفهم یفهم یفهم یفهم

از نفس خود و کوه کمان و در غیر باشند از بندگان خود که از این
خام از بندگان بخارند از این منزه و باقی و این است
منزه و خضر که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
علاج به در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
شیر و در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
او در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
مولا علی و امام همام که در عالم کسراج الانبیا است
و این کسراج که در عالم کسراج الانبیا است
طیلسان آفرین که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
درم و در بصری که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
و اگر مقدم بر روز عید میسر شود و اگر نایز کرد و عید فطر بود
از کردن او سابقه و توفیق که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
بر بیکسانی نو که از نفس خود و بیکبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
بر بیکسانی نو که از نفس خود و بیکبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
کبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون

و این کسراج که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
طیلسان آفرین که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
درم و در بصری که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
و اگر مقدم بر روز عید میسر شود و اگر نایز کرد و عید فطر بود
از کردن او سابقه و توفیق که در این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
بر بیکسانی نو که از نفس خود و بیکبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
بر بیکسانی نو که از نفس خود و بیکبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون
کبار از این عالم به پیچ و در شریک و بیرون و بیرون

[illegible]

المؤلف

[illegible]

[illegible]

درین وقت میان آن دیوار و دیوار خانه کعبه فرجه است
 و در وقت طواف باور آن عظیم طواف میکنند هر که بخواهد
 علیه السلام فرموده است *الطواف من الکعبة و من غیره* آوردن
 و نهیم حجر الاسود است پس استقامت بجز اسود را هر بار که برود
 بطواف برود و اگر نرسد به آن نرسد و از دست بخورد
 صفت از بیم اهل بیت است که این تر است بعد از طواف کعبه
 از زیارت کردن روضه مظهر و مقدس حجر عقیقه و صلوات علیه السلام
 عبارت است از عبارت کبریا است حضرت رسالت علیه
 السلام نسبت به آن است و وقت طواف تمام است
 تا هر وقت که بخواهد ببارد و هر عبارت است از طواف خانه کعبه
 بار سه مرتبه و در آن مردم است طواف عبارت از طواف
 و این عبارت از طواف طواف و در آن مردم است طواف
 از صبر بر آن و در آن مردم است طواف طواف طواف
 و این عبارت از طواف طواف طواف طواف طواف طواف
 و این عبارت از طواف طواف طواف طواف طواف طواف

اورده است

چهار است

در

از آن با نام خود در نماز باید گفت بخیر است بخیر شود ملک در نماز امام
 در کبر سه مرتبه نماز باید و در وقت خودی فرض نماز کند و بعد
 فرض پس از آنکه از اقامت و قبول حج رخصت نماید و بعد از نماز پنجگانه
 بر آید و اما اگر فرضیه باید از آنست که هم وقت هم فرضیه هم
 قضا کند و اما که اقامت از آنست که بعد از نماز است و اما
 قضا نیست و اما کسبها نماز باید که فرضیه شود و اما فرض از آنست
 سه مرتبه نماز باید و شروع و بعد از آن حکمت و اما نام خود
 آن است از پس از بر آمدن اقامت اگر قضا کند یا بدانی در وقت
 آورده است نماز باید که واجب است بر هر کس که در وقت
 واجب که پیش از آن وقت که از آن روا است و اما واجب
 که بعد از آن است که بداند از آن پس بعد که مسکنند برای در باب
 است نماز باید و اما پیش از بر آمدن اقامت بگذارد و بعد از آن
 بداند از آن پس بعد که مسکنند اما بعد از فرضیه نماز در باب
 و فرضیه است و است که در آن است اول دور است که پس از فرضیه
 است از آنکه از رویا چهار رکعت که پیش از فرضیه است و است
 در

شماره یک که کرده است که اول چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
وقتی که نیت قنیه را میگوید و بعد از هر دو رکعت قنیه بخواند
و اگر پیش از قنیه نماز شبی فوت شده است و او را که وقت نماز شبی
باقیست آنقدر که نماز شبی که از پیش از قنیه است و در آن
آورده است اگر نماز باید از آنها میگذارد و دیگر رکعت گذارد و بدو
که چنانکه نماز باید از آنها میگذارد و در آن یک رکعت بخواند و اما
اگر در نماز شبی که در نماز دیگر گذارد و نیت شروع کرده است و در آن
معاذ الله که اگر یک رکعت گذارد و دوم رکعت نیز تمام کند و با
تمام بخواند و اگر سه رکعت گذارد و چهار رکعت تمام کند و با
بقیة الله بخواند و اما در نماز تمام اگر یک رکعت گذارد و قطع کند
و اگر یک رکعت گذارد و تمام کند و اگر گذارد و اگر یک رکعت نماز
شبی سه رکعت نماز گذارد و بعد از آن چهار رکعت صلوات که
بجای آن که رکعت در چهارم رکعت شبی و بعد از آن در رکعت دیگر با
تمام کند و اگر یک رکعت نیت تمام بخواند و تمام با تمام بخواند و نماز
فرض بجای آن که یک رکعت در نماز آورده است تمام است و این نیز

نماز و غیره در روز روزه

کوفه کان مریض و ده روز روزه بری براق بری فرد و اگر آن بمرحله
 او بپایم روزه بکنند قضا و کفارت لازم آید و اگر آن مجبور بجنبند روزه
 بکنند و قضا آن واجب است و بکنند کفارت واجب است و اگر آن بمرحله
 بی آورده است اگر تعجب برودن آب و بعد از آن فرد و بعد از
 بکنند و بیماری را روزه بکنند و اگر آن بمرحله براند که در روز
 و این بیماری وی زیاده شود و بگونه معلوم شود پس انداختن
 روزه که در این روز و اگر بیماری زیاده خواهد بود و در روز
 که قول طایف مسلم باشد اگر غمک افندش و خواهد که روزه بکنند
 و کفارت و این بر صید نیست اول صبری فرد و بر که به و خند و کرد
 مجبور و بعد از آن بطلان کند کفارت و این بر صید نیست و اگر
 و اگر بپایم و غیره و در این احوال است و روزه نماز و اصلاح است و طایف
 و یا بپایم و در طایف بکنند و اگر آن بمرحله است بر قول طایف
 روزه و غیره و بر قول طایف است و اگر آن بمرحله است
 و نهایی از هر بر صفتی و در کلام است بر قول امام اعظم رحمه الله
 میساح است بر قول طایف و اگر آن بمرحله است که در حق

در

اینست که در روز دوشنبه که اینجاست مساجد را و تهنیتی بر کسی بود
 بود و در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینجاست با کتب و کتب
 مسجد را بر اینست و کتب که از این است که در هر دو روز است که این
 در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 و این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب که از این است که در هر دو روز است که این
 که در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 اگر که در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 هر که در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 و این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب که از این است که در هر دو روز است که این
 این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب که از این است که در هر دو روز است که این
 تا هر که در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 بخانه و یا بیات مدخانه که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 بیات آتش و در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 در هر دو روز است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب
 اسلام من است که این مسجد را که بر اینست با کتب و کتب

147.

بنده که در سطرخ باز و نهایی که دست خود را بجهت خود انداخته و
 بعد از آن که در سطرخ و الیهاست بگویند و اما قائل است که هر دو مسلم
 و انیسیم که در سطرخ و ام میسر و بیز دیگر در برابر آورد است که سطرخ
 با سطرخ باز میسر آورد و در سطرخ از مجموع ده هفت پس در علم بنی
 زیر یک سول علیه السلام فرموده است هر چه شمار مشغول که در اندازد از
 خدا بپیش آن و راست و انی صریح است هر چه از ذکر خدای باز
 دارد بود آن حرام است در سطرخ آورده است که حق سبحانه
 تعالی هر روز سجد شصت و پنج مرتبه بر سر نه کان میسند ازین
 نظر امام احمد سطرخ در ذرا مع نفی است در سطرخ آورده است
 که نقطه سطرخ بکر است نه نفی است در سطرخ آورده است و بگوید علم
 انی که کرده است صفت فرمودن بصره این خواجگسوی از ابرام
 خدمت فرمودن این را سبب است خصا که در این سخن
 و ان منبیه است و حرام است و طریقی الی الحرام فهو حرام نه هر چه
 سبب است برای حرام آن نیز حرام است در سطرخ
 آورده است که خدمت فرمودن و طریقی الی الحرام فهو حرام نه هر چه

سطرخ
 بنده که در سطرخ و ام میسر و بیز دیگر در برابر آورد است که سطرخ

سطرخ
 بنده که در سطرخ و ام میسر و بیز دیگر در برابر آورد است که سطرخ

بجز این که در جمیع مذکور و این نیز الحرام به کار نماند هر کس این را حرام نماند و در کار
 گذشتن و فکر کردن این را واجب نکرده باین نیست بهر حال از کار گذارد
 در کار غیر از این است که گشتن و فکر نماند و در کار گذارد و در حالت
 کردن و در کار غیر از این است که حرام است که حلال دانند کار کرد و در کار
 مسکون است و فنی در شرع بر قول امام محمد است و فقه امامیه و در کار
 و لا یزیر للثب الفوی و لا یزیر للثب الفوی و لا یزیر للثب الفوی و لا یزیر للثب الفوی
 موزون است و فنی برای این است که در کار گذارد و در کار
 حرام است که حلال دانند کار کرد و در کار
 السلام ما لیس بکفره فقیه حرام و انحراف من منافع فقه امامیه
 و کتاب الله و در کار است که منع من حرام را برسد که حکمت
 چنین که در وقت آغاز خوردن معین خوردی که نمیکند عالم جواب
 و این که خرج منه الا بالانحی از روی بر حق می رود و اگر در این
 طاهر می رود و این کار کرده تا به خود مانده منها انضعف با کمال است
 که در فقه قاضی می رسد که هر که بخورد است کند و آب و غیره
 بگرداند و نشسته برین نشسته که می رنجد انداخته است حرام بود

پس می گویند که در روز قیامت دور و از دور بودی که هر کس که در این روز
 خود خورده باشد و پس از آن که کشته شود و یا کشته شود و یا کشته شود
 خداوند عز و جل را که می گویند که در روز قیامت و پس از آن
 مسطور است که بابت سکران بابت عورت و سکران و سکران
 شراب خوردن است بگذارد و در روز قیامت بگذارد و در روز قیامت
 خداوند که باز نماند می کند شرم بار که با وجود سکران و در روز قیامت
 در روز قیامت می کند و در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 که در روز قیامت می کند و در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 بعد از آنکه سکران در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 آنچه می بیند و در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 من گفتند بر بنده و در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 خداوند که در روز قیامت می کند و در روز قیامت
 لا شریک له الا فی مرام فی خوردن سکران است و در روز قیامت
 نیز می دانند که سکران است پس در روز قیامت و در روز قیامت
 آورده است که در روز قیامت می کند و در روز قیامت

این گروه است که در این وقت و در این حال که جمیع اینها ازین عالم توفیق
 بخداوند بکنند و یا از آیه مذکور این بوی که از این عالم توفیق
 در این وقت و در این حال که جمیع اینها ازین عالم توفیق
 از این وقت و در این حال که جمیع اینها ازین عالم توفیق
 فانی است و این که از این فانی است و این که از این فانی است
 گفته اند که از این فانی است و این که از این فانی است
 را که هر فانی است و این که از این فانی است
 که این است و این که از این فانی است و این که از این فانی است
 از این که هر فانی است و این که از این فانی است
 ای محمد و ای که هر فانی است و این که از این فانی است
 در این وقت و در این حال که جمیع اینها ازین عالم توفیق
 نیز به این که از این فانی است و این که از این فانی است
 گفته و این که از این فانی است و این که از این فانی است
 را که این فانی است و این که از این فانی است
 به این که از این فانی است و این که از این فانی است

و قبور و عسکرات فبلو حین روز نشتر و قبری مبارک زینب و دیگر
 نه خفتی و آن مورت و موجب یوانی است و عید و تقی
 نماز بعد از پیش از اکل آن وقت آن موجب مورت و ده نشتر است
 و نمک سبزه قالی که حین عید عید و سلم و تم "لمت" از قی
 که که حقیقی و غایب کند از شوم آن و از این منته و در است
 رخت و نمک نعل و آن وقت میران یا نمک
 آورده است امانت علی قری "یونیا" که آن در قی و از قی
 بدایه ممکن شود و بدین مبداء که است که آن خفته در قی و از قی
 کرد و وقت نمازی و در خفته حین و از غرق منته و بدایه که از قی
 که در اول از غرق شدن چون عید و بدایه که از قی و بدایه که از قی
 و بعد از قی است یکا تمام نماز دوم ای نمک و بدایه که از قی و بدایه که از قی
 و این را بدایه نیست پس ایاری که از قی و از قی و از قی و از قی
 حق نموده عید حین بر قی و از قی و از قی و از قی و از قی و از قی
 و بدایه که از قی و از قی و از قی و از قی و از قی و از قی
 و بدایه که از قی و از قی و از قی و از قی و از قی و از قی

حلاوتی را که در این دنیا به دست می آید
 و نیست بجز آنکه با حق نکرده و در حقش اسلام و مهر حق علیه السلام
 یا دارد و محک خود سازد و بجهت با امانت نفس بجای استوار نیست
 کار و جان بکند و منظر بفرمان اوین در نامه بنماید و او از بکند
 متطهر بر فردا از او بکند قاتل است قاتل دل و انهم صبر و از غنای
 البسم که در حق ابراهیم و صحابه رضوان الله علیهم اجمعین در خانه بجای
 صلوات علیه و سلم بر آید بنوعیه علیه السلام بر او از مسکوت و زواری در
 که است و نوی است اگر صبر کند تا بپوشد این کفن بهر کس که او را
 فاما منظم بر استخوان حق نیست که استناد در منظم بنظر شفقت
 بیکر و اول او را در حرم شکستند از دود بر براند و او را بیاورد و کفن
 نموده و هر که از او را بر دود تمام بجا آورد و در دل استناد از حرم
 است در دل حق کرد نهال کیم و مبهوده دار کرد در حق کیم و مبهوده
 آورده است با این عالم سبزه مرقیه و ای بر عالم از عباد بار
 و میر با این کیم با این عالم عدت کند بر علم خود و از این عالم
 می آید و عالم از دود و عباد بر این عالم فانی الابد و او افتاد و از

[illegible]

[illegible]

ای آوم بر کوه نر نیز نر نر و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
بجز اینست و اگر دایم دوم دیکه دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
ارم و بر این دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
بهاجم آنکه او را نکر دایم و در کلمات نیست اللهم فی هر یک
ایمان و ایمان بشیر قلیه و اساکت فیه صافیه اعلم ان
بیت الله کتب و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
است اللهم انکر نعلم سری و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
بر کوه نر و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
انتها کتب از دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
را با نام رسانیده و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
در کوه نر و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
مقدم کراج است و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
فخار است و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
نقش و دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه
دوازده هزار و دویست و هشتاد و نه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten signature: *Handwritten signature*

در ترویج دوله و مبارک رمضان نیست (الحق) ترویج است
 انما در دو روز این صورت ها را باید خواند نزدیک
 به دویم که ملاف سیم است
 انما اعطانا بحق قل یا شمس اذا اجا
 به سیم است شمس قل هو الله اعطانا قل اعوذ
 برب الفلق در هم قل اعوذ برب الفلق

و این دعا را هر روز یک بار بخواند و اگر هر روز
 بخواند در هفته یک بار بخواند و اگر در هفته بخواند در ماه
 یک بار بخواند و اگر در ماه بخواند در سال یک بار بخواند و اگر در سال
 بخواند در یک سال بخواند و بخواند و این دعا را معظم را
 خدای تعالی بجا آید و هر وقت این دعا بخواند و هر یک که بخواهد
 اعمال او نوبت نهد و مقادیر از دستم آرد و فرستادن او بخواند
 و بخواند و در هر روز و در هر وقت و در هر روز و در هر وقت
 بر او آید و بجا آید و در هر روز و در هر وقت و در هر وقت
 نهد و در هر روز و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 و در هر روز و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت

بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله المتعبدون في كل مكان لا اله الا الله
المتكبر على كل لسان لا اله الا الله المتعبدون في كل ارض
لا اله الا الله المتكبر على كل يد مرفوعة في مشايتهم

